

ЗАКОН ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА КРЕДИТНИ ИНСТИТУЦИИ И ИНВЕСТИЦИОННИ ПОСРЕДНИЦИ

Глава първа **Общи положения**

Предмет и обхват

Чл. 1. (1) С този закон се определят правилата и процедурите, свързани с възстановяването и реструктурирането на:

1. кредитни институции (банки), за които Българската народна банка (БНБ) е издала лиценз за извършване на банкова дейност;
2. инвестиционни посредници, получили лиценз за извършване на дейност от Комисията за финансов надзор (Комисията) по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 и по чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ);
3. финансови институции, със седалище в държава членка, когато финансовата институция е дъщерно дружество на банка или инвестиционен посредник, лицензирани в Република България или на дружество, посочено в т. 4 или 5, и попада в обхвата на надзора върху предприятието майка на консолидирана основа съгласно чл. 6 – 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 г. (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.) (Регламент (ЕС) № 575/2013);
4. финансови холдинги, смесени финансови холдинги и холдинги със смесена дейност със седалище в Република България;
5. финансови холдинги майки и смесени финансови холдинги майки от Съюза, когато са обект на надзор на консолидирана основа от БНБ или от Комисията;

6. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници от трети държави в съответствие със специалните условия, предвидени в този закон;
7. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници със седалище в други държави членки, в случаите предвидени в този закон.

(2) Когато упражнява правомощията си и прилага изискванията на този закон по отношение на лице по ал. 1, БНБ, съответно Комисията, взема предвид естеството на неговите стопанска дейност, акционерна структура, правна форма, рисков профил, размер и правен статус, неговата взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите му, както и дали извършва инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗПФИ.

Органи за реструктуриране

Чл. 2. (1) Българската народна банка е орган за реструктуриране по отношение на лицата по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор или консолидиран надзор от БНБ. Решенията на БНБ като орган за реструктуриране се вземат от управителния съвет на БНБ, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Управителният съвет на БНБ определя самостоятелно структурно звено, което го подпомага при упражняване на функциите по ал. 1, което е отделно и независимо от структурните звена, ангажирани със задачи по осъществяване на банковия надзор и на други функции на БНБ.

(3) Управителният съвет на БНБ приема и публикува на своята интернет страница вътрешни правила за работата на структурното звено по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в БНБ.

(4) Структурното звено по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за реструктуриране с управление „Банков надзор“ на БНБ, както и с Комисията, когато е необходимо.

Чл. 3. (1) Комисията за финансов надзор е орган за реструктуриране по отношение на лицата по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор или консолидиран надзор от Комисията. Решенията на Комисията като орган за реструктуриране се вземат по предложение на члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) В правилника на Комисията се определя самостоятелно звено, което подпомага Комисията и члена на комисията по чл. 3, т. 5 от ЗКФН при упражняване на функциите им по ал. 1, което е отделно и независимо от функциите, свързани с упражняване на надзор на инвестиционната дейност и от другите функции на Комисията.

(3) В правилника на Комисията се определят правила за работата на структурното звено по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в Комисията и други органи. Правилата за работа се публикуват на интернет страницата на Комисията.

(4) Структурното звено по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за реструктуриране с управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, както и с БНБ, когато е необходимо.

Чл. 4. (1) Органът за реструктуриране информира министъра на финансите за решенията си в предвидените от този закон случаи.

(2) Решенията по ал. 1, подлежат на изпълнение след одобрението на министъра на финансите в случаите, когато:

1. оказват или могат да доведат до негативно въздействие върху публичните финанси;
2. има обоснована вероятност да се стигне до необходимост от използване на държавните инструменти за финансова подкрепа по глава четиринадесета или
3. се вземат в условия на системна финансова криза, която засяга няколко институции или целия финансов сектор.

(3) В случаите по ал. 2, органът за реструктуриране представя на министъра на финансите решението и най-малко следната информация:

1. текущото финансово състояние на институцията;
2. плана за реструктуриране на институцията;
3. основните констатации и заключения на независимата оценка по чл. 55, ал. 1 или на предварителната оценка по чл. 55, ал. 3;
4. приложените надзорни мерки, мерки на ранна намеса и мерки за реструктуриране;
5. оценка на въздействието, което решението може да има върху публичните финанси.

В срока по ал. 4 министър на финансите може да поиска и допълнителна информация.

(4) В случаите по ал. 2, министърът на финансите се произнася в срок до 3 дни, като може да одобри решението или да го върне на органа за реструктуриране за преразглеждане с мотиви за връщането. В последния случай органът за реструктуриране, като взема предвид съображенията, изразени в мотивите, взема окончателно решение, което подлежи на изпълнение по предвидения в този закон ред.

Чл. 5.(1) Българската народна банка и Комисията сътрудничат с Европейския банков орган (ЕБО) при изпълнението на задълженията си по този закон в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.) (Регламент (ЕС) 1093/2010). Те незабавно предоставят на ЕБО информацията, необходима за изпълнение на задълженията им съгласно чл. 35 от същия регламент.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, взема решения по този закон като отчита потенциалното им въздействие във всички държави членки, на чиято територия извършва дейност институцията или групата, като решенията свеждат до минимум отрицателните последици за финансовата стабилност и отрицателните икономически и социални последици в тези държави членки.

(3) Българската народна банка, членовете на управителния съвет (УС) и служителите на БНБ не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията им съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(4) Комисията, както и нейните членове и служители, не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията им съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(5) При реструктуриране на лицата по ал. 1, т. 4 и т. 5, БНБ и Комисията осъществяват взаимодействие като участват в консултации при изготвянето и приемането на планове за реструктуриране и предприемането на конкретни действия, обменят информация и съгласуват действията си при планирането на режима на реструктуриране.

(6) Във всички останали случаи, при осъществяване на своите правомощия по този закон, БНБ и Комисията използват различни методи и форми за взаимодействие и сътрудничество при спазване на тяхната независимост и функции.

Глава втора

Подготовка на възстановяването и реструктуриране

Раздел I

Планиране на възстановяването

Планове за възстановяване

Чл. 6. (1) Институция, която не е част от група, подлежаща на надзор на консолидирана основа, изготвя и поддържа план за възстановяване, който съдържа мерки, които институцията може да предприеме за възстановяване на финансовото си състояние след възникване на значителни финансови затруднения. Планът за възстановяване се счита за част от правилата за управление по смисъла на член 15, ал. 1, т. 6 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), съответно за вътрешна организация по смисъла на чл. 24, ал. 2 от ЗПФИ.

(2) Институцията по ал. 1 извършва преглед и актуализация на плана за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в правната ѝ форма, структурата на управление или организационната ѝ структура, стопанската ѝ дейност или финансовото ѝ състояние, която може да окаже съществено влияние върху плана за възстановяване или да наложи промяна в него.

(3) Съответният надзорен орган може да поиска от институция да актуализира плана за възстановяване по-често от предвиденото в ал. 2.

(4) В плана за възстановяване не може да се предвижда достъп до или получаване на извънредна публична финансова подкрепа.

(5) Когато е целесъобразно, в плана за възстановяване може да се включи анализ на възможностите банка да кандидатства при посочени в плана условия за използването на улеснения от централна банка, като се определят и притежаваните от банката активи, които се очаква да послужат за обезпечение.

(6) Планът за възстановяване съдържа информацията по приложение № 1, освен ако спрямо институцията са приложени опростени изисквания съгласно чл. 25, ал. 2.

Надзорният орган може да поиска от институцията да включи в плана за възстановяване и допълнителна информация.

(7) Планът за възстановяване включва и мерки, които институцията може да предприеме, ако са изпълнени условията за ранна намеса по чл. 44, ал. 1.

(8) В плана за възстановяване се предвиждат подходящи условия и процедури за навременно прилагане на действията по възстановяване, както и за широк набор от възможности за избор на такива действия. В плановете се разглеждат различни сценарии на сериозни макроикономически и финансови сътресения от значение за институцията, включително събития, обхващащи цялата система, и сътресения, свързани с отделни юридически лица и групи.

(9) Съответният надзорен орган издава наредба, с която се конкретизират различните сценарии, които да се използват за целите на ал. 8.

(10) Управителният орган на институцията одобрява плана за възстановяване, след което планът се предоставя на съответния надзорен орган.

Оценяване на плановете за възстановяване

Чл. 7. (1) В рамките на шест месеца от представянето на плана за възстановяване съгласно чл. 6 и чл. 8 и след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, съответният надзорен орган извършва преглед на плана и оценява съответствието му с изискванията по чл. 6, като взема предвид следното:

1. доколко е обоснована вероятността с прилагането на предложените в плана мерки да се запази или възстанови жизнеспособността и финансовото състояние на институцията или на групата, като се вземат предвид подготвителните мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме;

2. доколко е обоснована вероятността планът и конкретните мерки при различните сценарии в рамките на плана да бъдат приложени бързо и ефективно в условията на финансови сътресения, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително и при сценарии, които биха довели до прилагането на планове за възстановяване от други институции в рамките на същия период.

(2) При оценяване на целесъобразността на плановете за възстановяване надзорният орган взема предвид съответствието на капиталовата структура и

структурата на финансиране на институцията със степента на сложност на нейната организационна структура и рисковия ѝ профил.

(3) При оценяване на план за възстановяване, той се преглежда от УС на БНБ, съответно от Комисията и с оглед на функциите им на органи за реструктуриране на банки, съответно на инвестиционни посредници. В случай, че органът за реструктуриране прецени, че в плана за възстановяване са предвидени действия, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху възможността за реструктуриране на институцията, той може да отправи препоръки за промяна на плана.

(4) Надзорният орган уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка, когато прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, и изисква от тях да представят в двумесечен срок преработен план. С разрешение на надзорния орган, срокът може да бъде удължен с още един месец.

(5) Институцията или предприятието майка могат да изразят становище относно преценката на съответния надзорен орган по ал. 4 в срок от 14 дни, считано от уведомяването.

(6) Надзорният орган може да изиска от институцията да бъдат направени конкретни промени в плана, когато смята, че слабостите и пречките не са били отстранени по подходящ начин в представения от институцията преработен план за възстановяване.

(7) Ако институцията не представи преработен план за възстановяване по ал. 4 или ако надзорният орган прецени, че установените слабости или пречки не са отстранени по подходящ начин с представения преработен план и не е налице възможност да бъдат отстранени съгласно ал. 6, надзорният орган изисква в определен от него срок институцията да планира промени в своята дейност с цел отстраняване на слабостите в плана за възстановяване или пречките за прилагането му.

(8) Ако институцията не е планирала промени в дейността си в срока по ал. 7 или съответният надзорен орган прецени, че предложените от институцията промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките, надзорният орган може да наложи мерки, предвидени в чл. 103, ал. 2 от ЗКИ, съответно чл. 118, ал. 1 от ЗПФИ.

**Планове за възстановяване на група, обект на надзор на консолидирана
основа от БНБ или от Комисията**

Чл. 8. (1) Предприятие майка от Съюза, обект на надзор на консолидирана основа от БНБ, съответно от Комисията, изготвя и предоставя на съответния консолидиращ надзорен орган план за възстановяване на групата, в който се набелязват мерки, които може да е необходимо да бъдат приложени на нивото на предприятието майка от Съюза или на ниво отделно дъщерно дружество.

(2) При условие че са въведени изисквания за поверителност, равностойни на предвидените в този закон, съответният консолидиращ надзорен орган изпраща плана за възстановяване на групата на:

1. компетентните органи за дъщерните дружества в групата;
2. компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон; и
3. органите за реструктуриране за дъщерните дружества от групата.

(3) Планът за възстановяване на групата има за цел стабилизиране на цялата група или на институция от групата, когато те са подложени на сътресения, така че да се преодолеят или отстранят причините за нестабилността и да се възстанови финансовото състояние на групата или на отделна институция от групата, като същевременно се отчита финансовото състояние на другите лица от групата.

(4) Планът за възстановяване на групата включва мерки, които осигуряват координация и последователност на мерките, предприемани на нивото на предприятието майка от Съюза, на нивото на дружествата по чл. 1, т. 4 и 5, както и на мерките, които се предприемат на нивото на дъщерните дружества и, когато е приложимо, на нивото на значимите клонове.

(5) Планът за възстановяване на групата, включва посочените в чл. 6, ал. 6 елементи. Планът може да включва и мерки за финансова подкрепа в рамките на групата, приети съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, сключено в съответствие с глава четвърта.

(6) Планът за възстановяване на групата включва набор от възможности за избор на действия, които да бъдат предприети в случай на настъпване на различните сценарии по чл. 6, ал. 8. За всеки от сценариите се посочва дали са налице пречки пред прилагането на мерките за възстановяване в рамките на групата, включително на нивото на отделни лица, и дали има съществени практически или правни пречки пред бързото прехвърляне на собствен капитал или изплащането на задължения или активи в рамките на групата.

(7) Управителният орган на предприятието майка, което изготвя плана за възстановяване на групата в съответствие с ал.1, извършва оценка и одобрява плана за възстановяване преди представянето му на съответния консолидиращ надзорен орган.

Индивидуални планове за възстановяване на институции от група

Чл. 9. При условията на чл. 10, БНБ, съответно Комисията, може да изиска от институция, регистрирана в Република България, която е част от група, обект на консолидиран надзор в друга държава членка, да изготви и представи индивидуален план за възстановяване. В тези случаи се прилагат правилата по чл. 6 и чл. 7.

Оценяване на планове за възстановяване на групата като консолидиращ надзорен орган

Чл. 10. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е консолидиращ надзорен орган, заедно с компетентните органи на дъщерните дружества и след консултация с компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и оценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7, ал. 1 и 2 и чл. 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3 - 7 и този член, като се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Планът за възстановяване по чл. 8, ал. 1 е предмет на многостранна процедура за постигане на съвместно решение между консолидиращия надзорен орган по ал. 1 и компетентните органи на дъщерните дружества относно:

1. прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата;
2. необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институции, които са част от групата; и
3. прилагането на чл. 7, ал. 4, 6 и 7 и съответните изисквания към институцията, както и налагането на мерки по чл. 7, ал. 8.

(3) Срокът за постигане на съвместно решение по ал. 2 е четири месеца от датата, на която съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 е предоставил плана за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8, ал. 2.

(4) В срока по ал. 3 съответният консолидиращ надзорен орган може да поиска от ЕБО, в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 2.

(5) Ако в рамките на срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 на консолидиращия надзорен орган и другите компетентни органи относно прегледа и оценката на плана за възстановяване или на мерките, изисквани от предприятието майка от Съюза по чл. 7, ал. 4, 6 и 7 или налагани по чл. 7, ал. 8, съответният консолидиращ надзорен орган взема самостоятелно решение по тези въпроси, като отчита мненията и възраженията на компетентни органи на дъщерните дружества, изразени в срока по ал. 3. Решението се съобщава на предприятието майка от Съюза и на компетентните органи на дъщерните дружества.

(6) Ако в срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 и някой от органите по същата алинея е отнесъл до ЕБО въпрос относно оценката на плана за възстановяване или налагането на мерки по чл. 7, ал. 8 в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, съответният консолидиращ надзорен орган отлага вземането на решение по ал. 5 и изчаква решението на ЕБО. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на консолидиращият надзорен орган.

(7) При липса на съвместно решение по ал. 2 в рамките на срока по ал. 3, консолидиращият надзорен орган може да постигне съвместно решение относно плана за възстановяване на групата с тези компетентни органи по ал. 1, които в рамките на многостранната процедура за постигане на съвместно решение по ал. 2 не са изразили възражения. В този случай планът се прилага само по отношение на съответните лица от групата.

(8) Съвместното решение по ал. 2 или ал. 7, както и решението на съответния консолидиращ надзорен орган по ал. 5 и ал. 6 е окончателно.

(9) Когато компетентните органи на дъщерните дружества взимат самостоятелно решение относно изготвянето и оценката на индивидуални планове за възстановяване или налагането на мерки, аналогични на тези по чл. 7, ал. 8, по отношение на поднадзорните им дъщерни дружества, консолидиращият надзорен орган може да поиска от ЕБО, в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да съдейства за постигане на съгласие във връзка с оценката на плановете за възстановяване или налагането на мерки аналогични на тези по чл. 103, ал. 2, т. 8 и 11 от ЗКИ по отношение на дъщерните дружества.

Оценяване на планове за възстановяване на групата като надзорен орган по отношение на институция – дъщерно дружество

Чл. 11. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е компетентен надзорен орган по отношение на институция, дъщерно дружество от група, заедно с консолидиращия надзорен орган, компетентните органи на другите дъщерни дружества от групата и компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и преценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7 и 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3 - 7 и по реда и условията на чл. 10, ал. 2 – 9 и при нея се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Ако в срока по чл. 10, ал. 3 не е прието съвместно решение по чл. 10, ал. 2 относно необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институцията или прилагането на ниво дъщерно дружество на мерките по чл. 7, ал. 4, 6 и 7, БНБ, съответно Комисията взема самостоятелно решение по тези въпроси.

(3) Ако до изтичането на четиримесечния срок по чл. 10, ал. 3 някой от органите по чл. 10, ал. 1 е отнесъл въпрос във връзка с прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение по ал. 2 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

Оценяване на планове за възстановяване на групата като надзорен орган по отношение на значим клон

Чл. 12. Когато БНБ, съответно Комисията, е надзорен орган по отношение на значим клон, тя участва в консултация със съответния компетентен орган по отношение на елементите на плана за възстановяване на институцията или групата, които имат отношение към клона.

Показатели, свързани с плана за възстановяване

Чл. 13. (1) Планът за възстановяване включва показатели за определяне на етапите, на които могат да бъдат предприети съответните действия, посочени в плана.

(2) Показателите по ал. 1 имат качествен или количествен характер, свързан с финансовото състояние на институцията, и са лесни за наблюдение. Те се съгласуват със съответния надзорен орган, при извършването на оценката на планове за възстановяване в съответствие с чл. 7 и чл. 10 - 12.

(3) Институцията въвежда механизми за редовното наблюдение на показателите по ал. 1.

(4) Управителният орган на институцията, когато счете за целесъобразно с оглед на обстоятелствата, може да вземе решение:

1. да предприеме действие съгласно плана за възстановяване, независимо че съответният показател не е изпълнен; или

2. да се въздържа от действие, посочено в плана за възстановяване, независимо че съответният показател е изпълнен.

(5) Институцията уведомява незабавно компетентния надзорен орган за решението си по ал. 4.

Раздел II

Планиране на режима на реструктуриране

Изготвяне на планове за реструктуриране

Чл. 14. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1 приема план за реструктуриране по отношение на всяка институция, която не е част от група, подлежаща на надзор на консолидирана основа.

(2) Планът по ал. 1 се изготвя от органа за реструктуриране след консултация с органите за реструктуриране и компетентните органи на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Планът за реструктуриране предвижда действия по реструктуриране, които органът за реструктуриране може да предприеме, когато за институцията са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1.

(4) При изготвянето на плана се отбелязват всички съществени пречки пред възможността за реструктуриране, а когато е необходимо и оправдано, се очертават действия за тяхното преодоляване съгласно глава трета.

(5) Планът за реструктуриране предвижда различни сценарии, включително такива, при които проблемите засягат само конкретната институция или са проявление на финансова нестабилност на ниво система.

(6) Планът за реструктуриране на институция не може да предвижда извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от Фонда за реструктуриране на банките (ФПБ) или от Фонда за реструктуриране на инвестиционните посредници (ФПИП).

(7) Освен изискването по ал. 6, планът за реструктуриране на банка не може да предвижда и:

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(8) Планът за реструктуриране на банка съдържа анализ на обстоятелствата и начините, при които банката може да кандидатства за използване на улеснения от централна банка, включително и допустимите за обезпечение активи.

(9) Институциите са длъжни да съдействат на органа за реструктуриране при изготвянето и актуализирането на плановете за реструктуриране.

(10) Органът за реструктуриране преглежда и актуализира плана за реструктуриране най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на институцията, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(11) За целите на прегледа по ал. 10 институциите незабавно информират органа за реструктуриране за всяка промяна, която налага преразглеждане на плана. При констатиране на промени в дейността или финансовото състояние на институцията, които биха могли да имат съществени последици върху ефективността на плана, Управление „Банков надзор“ информира своевременно звеното за реструктуриране по чл. 2, ал. 2, съответно заместник – председателят на Комисията, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, информира звеното по чл. 3, ал. 2.

(12) Плановете за реструктуриране включват различни варианти за прилагане на предвидените в този закон инструменти и правомощия за реструктуриране.

(13) Плановете за реструктуриране съдържат информацията по приложение №2, изразена, доколкото е целесъобразно и възможно, чрез количествени показатели.

(14) Информацията по приложение № 2, т. 1 се предоставя на съответната институция.

(15) Съответният орган за реструктуриране има право да изисква от институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 подробна документация за финансовите договори, по които са страна и определя срок за предоставяне на тази информация.

Консултация в случаите на значим клон

Чл. 15. Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране и надзорен орган по отношение на значим клон на институция, която не е част от група, БНБ, съответно Комисията участва в консултация по инициатива на органа за реструктуриране на институцията, лицензирана в друга държава членка, преди изготвянето на съответния план за реструктуриране.

Информация за целите на плановете за реструктуриране и сътрудничество от страна на институциите

Чл. 16. (1) При изготвянето на плана по чл. 14 органът за реструктуриране има право да изисква от институциите:

1. сътрудничество в процеса на изготвянето на плановете за реструктуриране;
2. информацията, посочена в приложение № 2, както и друга необходима информация за целите на изготвянето и прилагането на плановете за реструктуриране.

(2) Когато информация по ал. 1, т. 2 е налична в управление „Банков надзор“ на БНБ, съответно в управление "Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията, тя се предоставя на звеното за реструктуриране по чл. 2, ал. 2, съответно чл. 3, ал. 2.

Изготвяне на плановете за реструктуриране на група

Чл. 17. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, приема план за реструктуриране на ниво група, когато предприятието майка е институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5.

(2) Предложението за плана по ал. 1 се изготвя от съответния орган за реструктуриране по ал. 1 съвместно с органите по реструктуриране на дъщерните дружества и след консултация с органите за реструктуриране на значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Планът за реструктуриране на групата включва действия по реструктуриране на групата като цяло, посредством реструктуриране на ниво предприятие майка от Съюза или чрез разделяне и реструктуриране на дъщерните предприятия.

(4) Планът за реструктуриране на групата съдържа мерки за реструктуриране на:

1. предприятието майка от Съюза;
2. дъщерните дружества, които са част от групата и които са установени в Съюза;
3. дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5;
4. дъщерните дружества, които са част от групата и които се намират в трети държави.

(5) Планът за реструктуриране на групата се изготвя въз основа на информацията, представена съгласно чл. 16.

(6) Планът за реструктуриране на групата съдържа детайлна информация относно:

1. действията по реструктуриране, които да бъдат предприети във връзка със субекти от групата както посредством действия по реструктуриране по отношение на дружествата по член 1, ал. 1, т. 3, 4 и 5, предприятието майка и дъщерните институции, така и посредством координирани действия по реструктуриране по отношение на дъщерните институции, при сценариите, предвидени в чл. 14, ал. 5;

2. анализ на въпроса доколко инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите от групата, установени в Съюза, включително мерките за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло, на отделни стопански дейности, на дейности, които се извършват от някои лица от групата или на определени субекти от групата, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;

3. подходящите мерки за сътрудничество и координация със съответните органи в трети държави, когато групата включва субекти, учредени в трети държави, като се определят и последствията за реструктурирането в рамките на Съюза;

4. мерките, които са необходими за улесняване на реструктурирането на групата, когато са изпълнени условията за реструктуриране, включително правното и икономическо обособяване на определени функции или стопански дейности;

5. допълнителните действия, непредвидени в този закон, които Органът за реструктуриране на ниво група възнамерява да предприеме за реструктуриране на групата;

6. анализ на възможностите за финансиране на действията по реструктуриране на групата, като в случаите на използване на механизми за финансиране се посочват изчерпателно принципите за споделяне на отговорността за финансирането между източниците на финансиране от отделните държави членки.

(7) Принципите по ал. 6, т. 6 се определят въз основа на справедливи и балансирани критерии и следва да бъдат съобразени с чл. 142, ал. 3 и с потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки.

(8) Плановете за реструктуриране на група не могат да включват нито едно от средствата по чл. 14, ал. 6 и 7.

(9) Планът за реструктуриране на групата съдържа подробна актуална оценка на възможността за реструктуриране в съответствие с чл. 27.

(10) Планът за реструктуриране на групата не трябва да има непропорционално въздействие върху която и да е държава членка.

Процедура по изготвяне на планове за реструктуриране на група

Чл. 18. (1) Предприятието майка предоставя на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група, информацията по чл. 16, ал. 1, т. 2.

(2) Информацията по ал. 1 следва да обхваща дейността на предприятието майка, а когато е необходимо – и дейността на всеки субект от групата.

(3) При спазване на изискванията на чл. 116 съответният орган за реструктуриране по ал. 1 изпраща получената в съответствие с този член информация, на:

1. Европейския банков орган;
2. органите за реструктуриране на дъщерните дружества;
3. органите за реструктуриране от държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон;
4. органите за реструктуриране на държавите членки, в които са установени дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;
5. компетентните органи на дружествата и значимите клонове в групата.

(4) Органът за преструктуриране по ал. 1 изпраща на ЕБО цялата необходима информация, която е от значение за ролята на ЕБО във връзка с планове за преструктуриране на групата. В случай че има информация, свързана с дъщерни дружества в трети държави, органът за преструктуриране по ал. 1 може да предостави тази информация на ЕБО само със съгласието на надзорния орган или органа за преструктуриране на дъщерното дружество от съответната трета държава.

(5) Информацията, изпращана до органите по ал. 3, т. 2 - 5, включва най-малко информацията, която се отнася до съответното дъщерно дружество или значим клон.

**Процедура по приемане на планове за преструктуриране на група,
когато БНБ, съответно Комисията е орган за преструктуриране на ниво група**

Чл. 19. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за преструктуриране на ниво група, съвместно с органите по преструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2 - 4, в колегиите за преструктуриране и след консултация със съответните компетентни органи, включително с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, изготвят и поддържат планове за преструктуриране на групата.

(2) При изготвянето и поддържането на планове за преструктуриране на групата органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 може, по своя преценка и при спазване на изискванията за поверителност, посочени в чл. 133, да включи в процеса органите за преструктуриране на трета държава, в чиято юрисдикция групата е установила дъщерни дружества, финансови холдинги или значими клонове.

(3) Органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 преглежда и актуализира планове за преструктуриране на групата най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление и организационната структура, в дейността или финансовото състояние на групата, включително на всеки отделен субект от групата, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(4) Планът за преструктуриране за групата се приема под формата на съвместно решение на органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 и органите за преструктуриране на дъщерните дружества.

(5) Съвместното решение по ал. 4 се взема в рамките на четири месеца от датата, на която органът за преструктуриране на ниво група по ал. 1 е предал информацията по чл. 18, ал. 3.

(6) Органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 може да поиска от ЕБО, в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 4.

Действия за постигане на съвместно решение и за съгласуване на решения

Чл. 20. (1) При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране по чл. 19, ал. 4 в рамките на срока по чл. 19, ал. 5, съответният орган за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1, взема самостоятелно решение по плана за реструктуриране на групата. Решението трябва да бъде надлежно мотивирано и в него да се отчитат мненията и възражения на останалите органи за реструктуриране.

(2) Органът за реструктуриране на ниво група предава решението по ал. 1 на предприятието майка.

(3) Ако до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 някой от органите за реструктуриране по чл. 18, ал. 3 е отнесъл въпрос до ЕБО, в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от посочения регламент. В този случай органът за реструктуриране на ниво група взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

(4) В случаите, когато при липса на съвместно решение органите за реструктуриране на дъщерните дружества вземат самостоятелно решение и изготвят и поддържат индивидуални планове за реструктуриране на субектите в рамките на своята компетентност, до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 органът за реструктуриране на ниво група може да отнесе въпрос във връзка с индивидуалните планове до ЕБО, в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) Съвместните решения по ал. 7 и по чл. 19, ал. 4 и самостоятелните решения по ал. 1 са окончателни.

(6) Процедурата по ал. 1 и 4 не се прилага, когато орган за реструктуриране е изразил несъгласие на основание засягане на фискалната отговорност на неговата държава членка.

(7) Органът за реструктуриране на ниво група може да постигне съвместно решение с тези органи за реструктуриране, с които няма разногласия относно план за

преструктуриране на групата, който обхваща субектите от групата в рамките на съответната компетентност.

(8) Когато в процеса на подготовка на съвместни решения орган за преструктуриране прецени в съответствие с ал. 6, че въпросът, по който има разногласия, засяга фискалните отговорности на неговата държава членка, органът за преструктуриране на ниво група започва повторна оценка на плана за преструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69.

Процедура по изготвяне и приемане на планове за преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 21. (1) Когато е орган за преструктуриране на дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, участва в процедурите по приемане на планове за преструктуриране на групата и се ползва от правата и изпълнява задълженията, посочени в чл. 18 - 20, приложими към орган за преструктуриране на дъщерно дружество.

(2) Органът за преструктуриране по ал. 1 преглежда плана за преструктуриране на групата и може да прави предложение до органа за преструктуриране на ниво група да го актуализира при съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на групата, включително на институцията по ал. 1, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(3) При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране в срока по чл. 19, ал. 5, органът за преструктуриране по ал. 1 взема самостоятелно мотивирано решение по отношение на институцията по ал. 1, като взема предвид мненията и резервите на органа за преструктуриране на ниво група, на останалите органи за преструктуриране и на другите компетентни органи, и изготвя и поддържа план за преструктуриране на институцията, лицензирана в Република България.

(4) Ако до изтичане на срока по чл. 19, ал. 5 някой от органите за преструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2 - 5 е отнесъл въпроса до ЕБО, се прилагат реда и условията на чл. 20, ал. 4.

(5) При подготовка на съвместни решения, когато органът за преструктуриране по ал. 1 прецени, че въпросът, по който има разногласия, засяга фискалните

отговорности на страната, той отправя искане до органа за реструктуриране на ниво група да извърши повторна оценка за плана за реструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

Изготвяне и поддържане на плановете за реструктуриране на групата, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране по отношение на значим клон

Чл. 22. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране за значим клон, участва в изготвянето и поддържането на плановете за реструктуриране на съответната институция или група.

(2) В процеса по ал. 1, БНБ, съответно Комисията дава становище и в качеството си на компетентен орган по смисъла на ЗКИ, съответно на ЗПФИ.

Преглед на плана за реструктуриране от БНБ, съответно от Комисията, като надзорен орган на субект от група

Чл. 23. Българската народна банка, съответно Комисията, в изпълнение на надзорните си функции по отношение на субект от група, участва в консултация, инициирана от органа за реструктуриране на ниво група, във връзка с изготвянето и периодичния преглед на плана за реструктурирането на групата.

Предаване на компетентните органи на плановете за реструктуриране

Чл. 24. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група, предава плановете за реструктуриране, както и внесените в тях промени на съответните компетентни органи.

Раздел III

Прилагане на опростени изисквания

Решение за прилагане на опростени изисквания при изготвянето на плановете за възстановяване и плановете за реструктуриране

Чл. 25. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на плановете за възстановяване, съответно плановете за реструктуриране, като отчита:

1. въздействието, което настъпването на някое от обстоятелствата по чл. 51, ал. 3 за институцията може да има поради естеството на стопанската ѝ дейност, акционерната ѝ структура, правната ѝ форма, рисковия ѝ профил, размера и правния ѝ статус, нейната взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите ѝ, извършването на инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 5 от ЗПФИ;

2. вероятността настъпването на някое от условията по чл. 51, ал. 3 и последващо производство по несъстоятелност да окажат значителни отрицателни последици върху финансовите пазари, други институции, условията за финансиране или икономиката като цяло.

(2) С решението по ал. 1 се определя:

1. съдържанието и нивото на детайлност на планове за възстановяване и за реструктуриране;

2. сроковете за изготвяне на планове за възстановяване и реструктуриране и за тяхната актуализация, които могат да бъдат по-дълги от предвиденото по този закон;

3. съдържанието и нивото на детайлност на информацията, която се изисква от институцията;

4. степента на задълбоченост на оценката на възможността за реструктуриране.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, може по всяко време да отмени прилагането на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на планове за възстановяване и реструктуриране.

(4) Решението по ал. 1 не засяга правомощията на БНБ и на Комисията да предприемат мерки за предотвратяване или управление на кризи.

(5) Българската народна банка, съответно Комисията, информира ЕБО за начина, по който прилага ал. 1.

(6) Българската народна банка не може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо банка, чиято обща стойност на активите надхвърля 3 млрд. лв, или съотношението на общите ѝ активи спрямо brutния вътрешен продукт на Република България надхвърля 4 на сто.

Глава трета

Оценяване на възможността за реструктуриране

Оценяване на възможността за реструктуриране на институция, която не е част от група

Чл. 26. (1) Органът за реструктуриране оценява възможността институция, която не е част от група, да бъде реструктурирана без да се използва нито едно от следните средства:

1. извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от ФПБ, съответно от ФПИП;
2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;
3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(2) Органът за реструктуриране извършва оценката по ал. 1 след консултация с органите за реструктуриране на държави членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове на съответната институция, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Институция може да бъде реструктурирана, ако без значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително при по-мощна финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в други държави членки или в Съюза като цяло:

1. дейността на институцията може да бъде прекратена чрез производство по несъстоятелност по искане на БНБ, съответно на Комисията, или
2. институцията може да бъде реструктурирана чрез предвидените в този закон инструменти и правомощия за реструктуриране по такъв начин, че да се осигури непрекъснатост на критичните ѝ функции.

(4) Органът за реструктуриране уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена институция не може да бъде реструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) За целите на оценката на възможността за реструктуриране на институция, органът за реструктуриране взема предвид най-малко обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по негова преценка.

(6) Органът за реструктуриране извършва оценка на възможността за реструктуриране едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за реструктуриране по реда на чл. 14.

Оценяване на възможността за реструктуриране на група

Чл. 27. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група оценява възможността група да бъде реструктурирана без да се използва:

1. извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, или от механизъм за финансиране на реструктуриране на друга държава членка;

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(2) Оценката по ал. 1 се приема съвместно с органите за реструктуриране за дъщерните дружества, след консултация със съответните компетентни органи и органите за реструктуриране в държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за някой от тях.

(3) Група може да бъде реструктурирана, ако органът за реструктуриране по ал. 1 и другите органи за реструктуриране могат, без значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мощна финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в държавите членки, в които са установени лица от групата, в други държави членки или в Съюза като цяло:

1. да поискат откриване на производство по несъстоятелност за лицата от групата, или

2. да реструктурират лицата от групата като използват инструментите и правомощията за реструктуриране по такъв начин, че да се осигури непрекъсваемост на осъществяваните от лицата от групата критични функции чрез тяхното своевременно обособяване или с други средства.

(4) Органът за реструктуриране по ал. 1 уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена група не може да бъде реструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) Оценката на възможността за реструктуриране на групата при условията на ал. 1 и 3 се взема предвид от колегиите за реструктуриране.

(6) За целите на оценката на възможността за реструктуриране на група, органът за реструктуриране по ал. 1 и другите органи за реструктуриране вземат предвид обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по тяхна преценка.

(7) Оценката на възможността за реструктуриране се извършва едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за реструктуриране на групата, в съответствие с чл. 17 и съгласно процедурата за вземане на решения по чл. 18 - 20.

Участие в оценяване на възможността за реструктуриране на групата при наличие на дъщерно дружество или значим клон в Република България

Чл. 28. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Съюза, съвместно с органа за реструктуриране на ниво група, оценява до каква степен групата може да бъдат реструктурирана, при спазване на изискванията по чл. 27.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството и на компетентен орган за институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава-членка или в Съюза участва в консултация, инициирана от органа за реструктуриране на ниво група, за оценяване до каква степен групата може да бъдат реструктурирана.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране

Чл. 29. (1) Ако вследствие на извършената в съответствие с чл. 26 - 28 оценка на възможността за реструктуриране на институция, органът за реструктуриране реши, че има съществени пречки пред възможността за реструктуриране, той уведомява за своето решение институцията, както и органите за реструктуриране на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, и изисква от институцията да представи предложение за възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки.

(2) В случаите по ал. 1 изготвянето на план за реструктуриране съгласно чл. 14, ал. 1, както и вземането на съвместно решение относно планове за реструктуриране на група съгласно чл. 19, ал. 4, се извършват след като органът за реструктуриране одобри мерките за отстраняване на съществените пречки пред възможността за реструктуриране в съответствие с ал. 3 или вземе решение по тях в съответствие с ал. 4.

(3) В срок от четири месеца от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 институцията представя на органа за реструктуриране предложения за възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки.

(4) Когато прецени, че предложените по ал. 3 мерки не намаляват или не отстраняват ефективно констатираните съществени пречки по ал. 1, органът за реструктуриране взема мотивирано решение, с което определя и изисква от институцията да предприеме една или повече от следните мерки:

1. да преразгледа споразуменията за вътрешногрупово финансиране или да прецени необходимостта от сключване на такива, или да изготви споразумения за предоставяне на услуги в рамките на групата или с трети лица, които да осигурят извършването на критични функции;

2. да ограничи максималните си индивидуални или общи експозиции;

3. да предоставя допълнителна информация за целите на реструктурирането с определено съдържание и периодичност;

4. да се освободи от определени активи;

5. да ограничи или прекрати съществуващи или планирани дейности;

6. да ограничи или преустанови развиването на нови или съществуващи стопански дейности или продажбата на нови или съществуващи продукти;

7. да направи промени в правната или оперативна си структура или на лице от групата, върху което тя упражнява пряк или непряк контрол, с цел да се намали сложността, така че да се осигури възможност за правно и оперативно обособяване на критичните функции от другите функции чрез прилагането на инструменти за реструктуриране;

8. институцията или предприятието майка да създаде финансов холдинг майка в Република България или финансов холдинг майка от Съюза;

9. институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да емитира приемливи задължения за изпълнение на изискванията по чл. 69 и 70;

10. институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да предприемат други стъпки, за да изпълнят минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно чл. 69 и 70, чрез предоговаряне на приемливите задължения, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, които са емитирали, за да се гарантира, че всяко решение на органа за реструктуриране за обезценяване или преобразуване на тези задължения или инструменти ще бъде правно валидно съгласно приложимото право;

11. когато институцията е дъщерно дружество на холдинг със смесена дейност, холдингът със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира институцията, с цел улесняване на реструктурирането на институцията и избягване на прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране, които биха имали неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата.

(5) Органът за реструктуриране уведомява писмено институцията за решението си по ал. 4.

(6) В срок от един месец от уведомяването институцията предлага план за изпълнение на мерките, определени с решението по ал. 4.

(7) При определянето на мерки по ал. 4 органът за реструктуриране обосновава, че предлаганите от институцията мерки не могат да доведат до отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране и че определените мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за реструктуриране взема предвид заплахата, която тези пречки представляват за финансовата стабилност, както и последиците от мерките върху стопанската дейност на институцията, нейната стабилност и способността ѝ да допринася за икономиката.

(8) Решенията по ал. 1 и ал. 4 на органа за реструктуриране следва да бъдат мотивирани, включително и относно изпълнението на изискванията по ал. 7.

(9) Преди да определи мярка по ал. 4 органът за реструктуриране взема предвид потенциалните последици от мярката за вътрешния пазар на финансови услуги и за финансовата стабилност в други държави членки и Съюза като цяло.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група

Чл. 30. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група, заедно с органите за реструктуриране на дъщерните дружества, след консултация с надзорната колегия и органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях, разглеждат изискваната съгласно чл. 27 оценка в рамките на колегията за реструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно чл. 29, по отношение на всички институции, които са част от групата.

(2) Съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1, при отчитане и на функциите си на консолидиращ надзорен орган, и в сътрудничество с ЕБО в съответствие с чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвя и представя доклад на предприятието майка на групата по ал. 1, на органите за реструктуриране на дъщерните дружества, които го предават на съответните дъщерни дружества и на органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове.

(3) Докладът по ал. 2 се изготвя след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества. С доклада се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата, отчита се въздействието на пречките върху стопанския модел на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът за реструктуриране на ниво група смята за необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

(4) В срок до четири месеца от датата на получаване на доклада по ал. 2 предприятието майка за групата може да представи съображения и да предложи пред органа за реструктуриране на ниво група алтернативни на препоръчаните в доклада по ал. 2 мерки за отстраняване на съществените пречки.

(5) Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка на групата, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните дружества и органите за реструктуриране от държавите-членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях.

(6) Органът за реструктуриране на ниво група, заедно с органите за реструктуриране на дъщерните дружества, след консултация със съответните компетентните органи и с органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, предприема всички необходими действия в рамките на своите правомощия за постигане на съвместно решение в колегията за реструктуриране за:

1. установяването на съществените пречки;
2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка на групата по ал. 1 с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

(7) При оценяване на мерките по ал. 7, т. 2 и 3, органът за реструктуриране на ниво група взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(8) Съвместното решение по ал. 6 се взема в срок до четири месеца от:

1. представянето на съображения от предприятието майка на групата в срока и по реда на ал. 4, или

2. получаването на доклада по ал. 2, ако предприятието майка на групата не е представило съображения в срока по ал. 4.

(9) Органът за реструктуриране на ниво група предоставя мотивираното съвместно решение по ал. 6 на предприятието майка.

(10) Органът за реструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 6 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(11) При невъзможност за постигане на съвместно решение в сроковете по ал. 8, органът за реструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 4, които трябва да бъдат предприети на ниво група.

(12) Решението по ал. 11 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на другите органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране на ниво група предоставя мотивираното решение на предприятието майка на групата по ал. 1.

(13) Ако до изтичането на сроковете по ал. 8, орган за реструктуриране е отнесъл въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

(14) Съвместното решение по ал. 6, както и решенията по ал. 11 и 13 са окончателни.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 31. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството си на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, участва, заедно с органа за реструктуриране на ниво група и с органите за реструктуриране на останалите дъщерни дружества от групата в разглеждането на изискваната съгласно чл. 27 оценка в рамките на колегията за реструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно чл. 29 по отношение на всички институции, които са част от групата.

(2) Органът за реструктуриране по ал. 1 представя на органа за реструктуриране на ниво група своите мнения и резерви по съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата, оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза и по възможните мерки на ниво група за преодоляване и отстраняване на пречките.

(3) При липса на съвместно решение в рамките на колегията за реструктуриране на групата, органът за реструктуриране по ал. 1 може, до изтичане на срока по чл. 30, ал. 8, да отнесе до ЕБО въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или 11 в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(4) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 8, органът за реструктуриране по ал. 1 взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които да бъдат предприети от дъщерното дружество в съответствие с чл. 29.

(5) Решението по ал. 4 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на органа за реструктуриране на ниво група и на другите органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране по ал. 1 предоставя мотивираното решение на дъщерното дружество и на органа за реструктуриране на ниво група.

(6) Ако до изтичането на четиримесечния срок за постигане на съвместно решение орган за реструктуриране е отнесъл въпрос за предприемане на мерки по чл. 29, ал. 4, т. 7, 8 или 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране по ал. 1 отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в срок от един месец, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, по отношение на дъщерното дружество се прилага решението на органа за реструктуриране по ал.1.

(7) Решенията по ал. 4 и ал. 6 са окончателни.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, когато в Република България е установен значим клон

Чл. 32. Когато в Република България е установен значим клон на институция от група с предприятие майка от Съюза и доколкото това е от значение за клона, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, инициирана от органа за реструктуриране на ниво група, относно:

1. постигането на решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата;
2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза с цел преодоляване или отстраняване на пречките;
3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

Правомощия на надзорния орган за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране

Чл. 33. Когато е надзорен орган по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България, която е част от група с предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, инициирана от органа за реструктуриране на ниво група, относно постигането на решение в колегията за реструктуриране относно:

1. набелязването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата;
2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза с цел преодоляване или отстраняване на пречките;
3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

Глава четвърта

Вътрешногрупова финансова подкрепа

Споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 34. (1) Институция по чл. 1, ал. 1, т. 1 и 2, когато е институция майка или дъщерно дружество в рамките на група, или дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3, 4 и 5 могат

да сключат споразумение с другите субекти от групата, попадащи в обхвата на консолидирания надзор върху предприятието майка и са регистрирани в други държави членки или трети държави, с което да се ангажират да предоставят финансова подкрепа на предприятие майка или дъщерно дружество, което отговаря на условията за ранна намеса съгласно чл. 44, при условие че са спазени предвидените в тази глава условия.

(2) Тази глава не се прилага за вътрешногрупови финансови договорености, включително договорености за финансиране и договорености за централизирано предоставяне на финансови средства, в случаите когато по отношение на нито една от страните не са налице условията за ранна намеса.

(3) Наличието на споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа не е условие за:

1. предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа от страна на лице по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 на друг субект от групата, който изпитва финансови затруднения, ако лицето по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 вземе решение за това след преценка на всеки отделен случай и в съответствие с политиката на групата, ако това не представлява риск за цялата група;

2. извършване на дейност в Република България.

(4) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може:

1. да включва едно или повече дъщерни дружества на групата и да предвижда финансова подкрепа от предприятието майка за дъщерните дружества, от дъщерните дружества за предприятието майка, между дъщерните дружества на групата, които са страна по споразумението, или комбинация от горните;

2. да предвижда финансова подкрепа под формата на заем, предоставяне на гаранции, предоставяне на активи за ползване като обезпечение или комбинация от тези форми на финансова подкрепа, чрез една или повече транзакции, включително между бенефициера на подкрепата и трето лице.

(5) Когато съгласно условията на споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа някой от субектите от групата се съгласи да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата, споразумението може да включва насрещно съгласие на получаващия подкрепата субект от групата да предоставя финансова подкрепа на субекта от групата, който предоставя подкрепата.

(6) В споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа се посочват правилата за изчисляване на размера на насрещната престация за всяка транзакция по

него. Тези правила включват изискване размерът на насрещната престация да се определя към момента на предоставяне на финансовата подкрепа.

(7) Споразумението, включително правилата по ал. 6 и другите условия на споразумението, са съобразени със следните принципи:

1. всяка страна действа свободно, когато встъпва в споразумението;
2. при встъпване в споразумението и при определяне на размера на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа всяка страна действа в свой собствен интерес, като може да взема предвид преките и непреките ползи, които могат да произтекат за някоя страна в резултат от предоставянето на финансовата подкрепа;
3. всяка страна, която предоставя финансова подкрепа, получава пълен достъп до съответната информация от всяка страна, която получава подкрепа, преди определяне на размера на насрещната престация и преди всяко решение за предоставяне на финансова подкрепа;
4. размерът на насрещната престация може да е съобразен с информацията, която не е достъпна на пазара, но е на разположение на предоставящата финансовата подкрепа страна, поради факта, че тази страна е част от същата група като получаващата финансовата подкрепа страна;
5. не е задължително при определяне на правилата за изчисляване на размера на насрещната престация по ал. 6 да се взема предвид очакваното временно въздействие върху пазарните цени, което произтича от външни за групата събития.

(8) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може да бъде сключено само при условие, че към момента на сключване на предложеното споразумение никоя от страните не отговаря на условията за ранна намеса съгласно преценката на съответните компетентни органи.

Преглед на предложеното споразумение от БНБ, съответно от Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган

Чл. 35. (1) Институцията майка от Съюза, когато е обект на надзор на консолидирана основа в Република България, представя пред БНБ, съответно пред Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган, заявление за получаване на разрешение във връзка с всяко споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, предложено в съответствие с чл. 34. Заявлението съдържа текста на предложеното споразумение и посочва субектите от групата, които желаят да бъдат страни по него.

(2) Консолидиращият надзорен орган незабавно препраща заявлението към компетентните органи на всяко дъщерно дружество, което желае да бъде страна по споразумението, с оглед на постигането на съвместно решение в рамките на многостранна процедура.

(3) В съответствие с процедурата, предвидена в ал. 5 - 7, консолидиращият надзорен орган:

1. дава разрешение за сключване на предложеното споразумение, ако то отговаря на условията по чл. 38.

2. забранява сключването на предложеното споразумение, ако прецени, че то не съответства на условията по чл. 38.

(4) Консолидиращият надзорен орган предприема необходимите действия в рамките на своите правомощия да постигне с компетентните органи на съответните дъщерни дружества, в срок от четири месеца от датата на получаване на заявлението, съвместно решение по въпроса дали условията на предложеното споразумение отговарят на условията по чл. 38, като взема предвид потенциалното въздействие, включително върху капиталовия пазар и фискалните последици, от изпълнението на споразумението в Република България и във всички държави членки, в които групата извършва дейност. Съвместното решение се мотивира и се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя.

(5) Консолидиращият надзорен орган може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 4 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Ако в срока по ал. 4 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение по заявлението. Решението се мотивира, като в него се посочват мненията и резервите на другите компетентни органи. Решението се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя и на другите компетентни органи.

(7) Ако в срока по ал. 4 компетентен орган е отнесъл въпрос за разглеждане от ЕБО, консолидиращият надзорен орган отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в едномесечен срок от сезирането му, се прилага решението на консолидиращия надзорен орган.

Участие на БНБ, съответно на Комисията, в прегледа на предложено споразумение в качеството ѝ на надзорен орган на дъщерно дружество

Чл. 36. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган за надзор на институция, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, участва в рамките на своите правомощия заедно с консолидиращия надзорен орган и с другите компетентни органи, в прегледа на предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа в срока и при условията на чл. 35, ал. 4.

(2) В случай че не бъде постигнато съвместно решение, компетентният орган за надзор на институцията – дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, може да поиска съдействие от ЕБО в срока по чл. 35, ал. 4.

Одобрение на предложено споразумение от акционерите

Чл. 37. (1) Всяко предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, по което е страна лице по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 и за което е получено разрешение от компетентния орган на консолидирана основа, подлежи на одобрение от общото събрание на акционерите / съдружниците на съответното лице като условие за влизането му в сила по отношение на това лице.

(2) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа поражда действие спрямо лице по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5, което е страна по споразумението, само ако общото събрание на неговите акционери / съдружници е упълномощило неговия управителен орган да вземе решение за предоставяне или получаване на финансова подкрепа в съответствие с реда и условията на споразумението и с условията, предвидени в тази глава.

(3) Управителният орган на всяко лице по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5, което е страна по споразумението, ежегодно докладва пред общото събрание на акционерите/съдружниците за изпълнението на споразумението и на всяко решение, взето съгласно споразумението.

Условия за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 38. Лице по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 може да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата в съответствие с чл. 34, само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

1. има реална възможност предоставената подкрепа да помогне в значителна степен за преодоляване на финансовите затруднения на субекта от групата, който получава подкрепата;

2. предоставянето на финансовата подкрепа има за цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на групата като цяло или на субект от групата и е в интерес на лицето, което предоставя подкрепата;

3. финансовата подкрепа се предоставя при ясно определени условия, включително срещу насрещна престация, съответстваща на изискванията на чл. 34, ал. 6;

4. предвид информацията, с която разполага управителния орган на лицето, което предоставя финансовата подкрепа, към момента на вземане на решението за предоставяне на финансова подкрепа съществува реална възможност да бъде получена насрещна престация и ако подкрепата е предоставена под формата на заем, заемът да бъде изплатен от получаващия подкрепата субект от групата. Ако подкрепата е предоставена под формата на гаранция или някаква форма на обезпечение, същото условие се прилага за задължението, произтичащо за получателя при изпълнение, насочено към гаранцията или обезпечението;

5. предоставянето на финансовата подкрепа не би застрашило ликвидността или платежоспособността на лицето, което предоставя подкрепата;

6. предоставянето на финансовата подкрепа не създава заплаха за финансовата стабилност в Република България;

7. към момента на предоставяне на подкрепата лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите капиталови, ликвидни и други регулаторни изисквания, определени с нормативен акт или с административен акт на БНБ, съответно на Комисията и предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ, съответно от Комисията;

8. към момента на предоставяне на подкрепата лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите изисквания за големите експозиции, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и в наредбата по чл. 73, ал. 6 от ЗКИ, когато лицето е банка, както и съответните разпоредби за възможностите за избор, предвидени в законодателството на друга държава членка. Предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ, съответно от Комисията;

9. предоставянето на финансовата подкрепа не засяга възможността за реструктуриране на лицето, което предоставя подкрепата.

Решение за предоставяне и приемане на финансова подкрепа

Чл. 39. (1) Решението за предоставяне или приемане на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие със споразумението се взема от управителния орган на лицето по чл. 1, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 5, което предоставя, съответно приема подкрепата.

(2) Решението по ал. 1 за предоставяне на финансова подкрепа се мотивира и в него се посочва целта на предложената финансова подкрепа и начина, по който предоставянето на финансовата подкрепа е съобразено с условията по чл. 38.

Право на възражение от БНБ, съответно от Комисията, при предоставяне на подкрепа от поднадзорно лице

Чл. 40. (1) Преди предоставянето на подкрепа в съответствие със споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа лицата, управляващи и представляващи дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 като субект от група, който възнамерява да предостави финансова подкрепа, уведомяват за това:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган
2. консолидиращия надзорен орган, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 3;
3. компетентния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 2;
4. Европейския банков орган.

(2) В уведомлението по ал. 1 се включва мотивираното решение на управителния орган на лицето в съответствие с чл. 39 и подробности относно предложената финансова подкрепа. С уведомлението се предоставя и копие от споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа.

(3) В срок до пет работни дни от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 с приложенията по ал. 2, БНБ, съответно Комисията може с мотивирано решение да разреши, както и да забрани или ограничи предоставянето на финансова подкрепа, ако прецени, че не са изпълнени условията за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 38.

(4) Решението на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 3 за разрешаване, забрана или ограничаване на финансовата подкрепа се съобщава незабавно на:

1. консолидиращия надзорен орган;
2. компетентния орган на субекта от групата, който получава подкрепата;
3. Европейския банков орган.

(5) Ако преди изтичането на срока по ал. 3 БНБ, съответно Комисията разреши предоставянето на подкрепа, както и ако в същия срок не е взела решение за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа, тя може да бъде предоставена съгласно условията, представени пред компетентния орган.

(6) Решението на управителния орган на дружеството за предоставянето на финансова подкрепа се съобщава на органите по ал. 1.

Задължения за уведомяване, когато БНБ, съответно Комисията е консолидиращ надзорен орган на ниво група

Чл. 41. (1) Когато БНБ, съответно Комисията е консолидиращият надзорен орган на ниво група и вземе решение по чл. 40, ал. 3 или бъде информирана за решение на компетентен орган за разрешаване, забрана или ограничаване на финансова подкрепа на дружество от групата, тя незабавно информира за съответното решение членовете на надзорната колегия и членовете на колегията за реструктуриране.

(2) Когато консолидиращият надзорен орган на ниво група бъде информиран за решение на управителен орган на дружество от групата за предоставяне на финансова подкрепа, той незабавно информира за това решение останалите членове на надзорната колегия и членовете на колегията за реструктуриране.

Право на възражение на БНБ, съответно на Комисията, при получаване на подкрепата

Чл. 42. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, като компетентен орган има възражения относно решението на компетентен орган на друга държава членка за забрана или ограничаване на финансова подкрепа за дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5, той може в рамките на два дни от получаване на информация за решението да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействие в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(2) Компетентният орган може да упражни правото по ал. 1 и когато е консолидиращ надзорен орган относно решения за забрана и ограничаване на

финансова подкрепа за дъщерни дружества на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5.

(3) Ако компетентен орган на друга държава членка, упражняващ надзор върху субект от група, който има намерение да предостави вътрешно групова финансова подкрепа, ограничи или забрани нейното предоставяне на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 и ако планът за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8 е предвиждал вътрешногрупова финансова подкрепа, БНБ, съответно Комисията може да предприеме или да изиска да се предприеме повторна оценка на плана за възстановяване на групата съгласно чл. 10 или ако планът за възстановяване е изготвен на индивидуална основа, да изиска от институцията да представи преразгледан план за възстановяване.

Оповестяване

Чл. 43. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5, които са част от група, оповестяват на своята интернет страница дали са сключили споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 34, както и описание на общите условия на подобно споразумение и наименованията на субектите от групата, които са страни по него, и актуализират информацията най-малко веднъж годишно.

(2) В случаите по ал. 1 се прилагат чл. 431 – 434 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Глава пета

Ранна намеса

Мерки за ранна намеса

Чл. 44. (1) Съответният надзорен орган по ЗКИ и ЗПФИ може да приложи мерките по ал. 3, когато въз основа на извършена оценка прецени, че институция нарушава или може да наруши в близко бъдеще изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, на ЗКИ, на ЗПФИ или на актовете по прилагането им поради бързо влошаващо се финансово състояние на институцията, включително в резултат на застрашена ликвидност, бързо покачващо се ниво на задлъжнялост, на необслужвани кредити или кредитни концентрации. Оценката се извършва въз основа на набор от показатели, определени с наредба на съответния надзорен орган, в които може да се включи наличието на собствен капитал, превишаващ минималното изискване към институцията с не по-малко от 1,5 процентни пункта.

(2) Прилагането на мерките по тази глава не ограничава и не заменя възможността за прилагане на надзорни мерки по глава единадесета, раздел VI от ЗКИ и по ЗПФИ.

(3) В случаите по ал. 1 надзорният орган може да:

1. изиска от институцията да предприеме едно или повече от действията и мерките, предвидени в плана за възстановяване на институцията. Когато обстоятелствата, довели до прилагането на мерки за ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, надзорният орган изисква от институцията да актуализира плана за възстановяване и в определен срок да приложи едно или повече от действията и мерките, предвидени в актуализирания план;

2. изиска от институцията да разгледа и оцени състоянието си, да набележи мерките за преодоляване на всички набелязани проблеми и да изготви програма за действие за тяхното преодоляване и график за изпълнението ѝ;

3. разпорежи писмено на институцията да свика общо събрание на акционерите / съдружниците, като определи дневния ред за провеждане на общото събрание с цел приемане на определени решения; ако в определения от надзорния орган срок институцията не свика общо събрание на акционерите / съдружниците, надзорният орган може да свика такова по реда на чл. 103, ал. 2, т. 2 от ЗКИ, съответно по реда на чл. 118, ал. 1, т. 2 от ЗПФИ;

4. изиска освобождаването или смяната на един или повече от членовете на управителния орган, както и лица оправомощени да управляват и представляват институцията и лица от висшия ръководен персонал на институцията, ако прецени, че тези лица не отговорят на изискванията по чл. 10 и чл. 11 от ЗКИ, съответно на чл. 11 от ЗПФИ и други регулаторни изисквания;

5. изиска от институцията да изготви план за договаряне на реструктурирането на дълга с определен кредитор или всички кредитори, съгласно плана за възстановяване;

6. изиска промени в бизнес стратегията на институцията;

7. изиска промени в правната и оперативната структура на институцията;

8. изиска и получи, включително чрез проверки на място, цялата необходима информация за актуализиране на плана за реструктуриране на институцията и за подготовка за възможното ѝ реструктуриране, включително за извършването на оценка на активите и задълженията ѝ по чл. 55.

(4) Мерките по ал. 3 за банка се прилагат от подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор” или от оправомощено от него длъжностно лице, като се определя подходящ срок за изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(5) Когато се установи, че за банка са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1, подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор” незабавно уведомява УС на БНБ.

(6) Мерките по ал. 3 по отношение на инвестиционен посредник се прилагат от заместник – председателя на Комисията, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” или от оправомощено от него длъжностно лице, като се определя подходящ срок за изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(7) Когато се установи, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1 за инвестиционния посредник, заместник – председателят на Комисията, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” незабавно уведомява Комисията.

(8) В случаите по ал. 5 и ал. 7 съответният орган за реструктуриране може да изиска от институцията да се свърже с потенциални купувачи, за да подготви реструктурирането на институцията при спазване на условията, предвидени в 59, ал. 3, и разпоредбите относно поверителността, предвидени в чл. 116.

Освобождаване на членове на управителния орган и на висшия ръководен персонал

Чл. 45. (1) Съответният надзорен орган може да изиска освобождаването на отделни или на всички членове на управителния орган на институцията, както и на лица оправомощени да управляват и представляват институцията, или на лица от висшия ръководен персонал в следните случаи:

1. при значително влошаване на финансовото положение на институция;
2. когато са налице сериозни нарушения на законови или подзаконови актове или на устава на институцията или нейни вътрешни правила, или
3. когато други мерки, предприети в съответствие с чл. 44, не са достатъчни за подобряване на положението. .

(2) Изборът на нов управителен орган или на отделни негови членове, както и назначаването на нови членове на висшия ръководен персонал в случаите на ал. 1 и чл.

44, ал. 3, т. 4, се извършва със съгласието или след съответно одобрение на надзорния орган, и където е приложимо при спазване на изискванията и процедурите на ЗКИ, съответно ЗПФИ.

Временен управител

Чл. 46. (1) Когато компетентният орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, счита, че прилагането на мерките по чл. 44, ал. 3, т. 4 и чл. 45 е недостатъчно за подобряване на финансовото състояние на институцията или за отстраняване на допуснатите нарушения, той може да назначи едно или повече физически лица за временни управители на институцията.

(2) Временен управител е физическо лице, което по преценка на надзорният орган притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и 3 - 9 от ЗКИ, съответно на чл. 11, ал. 2 и 3 от ЗПФИ. Той не трябва да се намира с институцията или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателни съмнения за неговата безпристрастност.

(3) Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията по ал. 2 се определя с наредба на БНБ, съответно с наредба на Комисията.

(4) Временният управител получава за своята работа възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от надзорния орган.

(5) При назначаване на временен управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от ЗКИ и по чл. 11, ал. 7 от ЗПФИ не се прилага.

(6) При назначаването надзорният орган може да възложи на временния управител да работи съвместно с или да замени временно управителния орган на институцията.

(7) При назначаване на временен управител, който да работи съвместно с управителния орган на институцията, с акта за назначаване надзорният орган определя и ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и изискванията към съответния орган на управление на институцията да се консултира с него или да получава неговото съгласие преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

(8) Надзорният орган връчва незабавно на съответната институция акта за назначаване на временен управител и го оповестява публично на интернет страницата си, когато той разполага с правомощието да представлява институцията. Назначаването

на временен управител с правомощия да представлява институцията се обявява в Търговския регистър по искане на надзорния орган.

(9) При назначаване на временен управител, който да замени управителния орган на институцията, с акта за назначаване надзорният орган определя неговите правомощия, които могат да включват някои или всички правомощия на управителния орган на институцията, съгласно нейния устав и действащото право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на управителния орган на институцията.

(10) С акта за назначаването надзорният орган определя задачите на временния управител, които могат да включват оценяване на финансовото състояние на институцията, управление на дейността или на част от дейността на институцията с оглед предпазване или възстановяване на финансовото ѝ състояние и предприемане на мерки за възстановяване на доброто и благоразумно управление на дейността на институцията.

(11) Надзорният орган може по всяко време на прекрати правомощията на временния управител и да назначи друг на негово място, както и да промени неговите правомощия, задачи и други условия на назначаване. Актът на надзорния орган в тези случаи не подлежи на обжалване.

(12) Надзорният орган може с акта за назначаване и с всяка промяна на условията на назначението да изисква определени действия на временния управител да се извършват само след неговото предварително съгласие. Временният управител може да свиква общото събрание на акционерите и да определя дневния ред само с предварителното съгласие на надзорния орган.

(13) Надзорният орган може да изисква от временния управител в края на срока на назначаването му и периодически, съгласно определен от него график, да изготвя доклади относно финансовото състояние на институцията и относно предприетите действия по време на неговия мандат.

(14) Временният управител се назначава за срок не повече от една година. Надзорният орган може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаване по ал. 1, като в този случай обосновава решението си пред акционерите / съдружниците.

(15) Назначаването на временен управител по този член не засяга други права на акционерите / съдружниците.

(16) Временният управител упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията е консолидиращ надзорен орган

Чл. 47. (1) Когато е консолидиращ надзорен орган и са налице условията по чл. 44, ал. 1 или 46, ал. 1 по отношение на предприятие-майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи, участващи в надзорната колегия.

(2) В случаите по ал. 1, след провеждането на консултация с членовете на надзорната колегия, съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 прилага мярка по чл. 44, ал. 3 или чл. 46, ал. 1 по отношение на предприятието майка от Съюза, като взема предвид потенциалното въздействие от прилагането на мярката върху лицата от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява за своето решение членовете на надзорната колегия и ЕБО.

(3) Консолидиращият надзорен орган по ал. 1 участва в консултации с компетентен орган на дъщерно дружество, регистрирано в друга държава членка, в случаите, когато съответният компетентен орган е уведомил консолидиращия надзорен орган, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на това дъщерно дружество.

(4) В случаите по ал. 3, консолидиращият надзорен орган може да оцени потенциалното въздействие от прилагането на мерките за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на дъщерното дружество, групата или лицата от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява компетентния орган по ал. 3 за резултатите от извършената оценка в срок до 3 дни от получаването на уведомлението.

(5) Когато поне два от компетентните органи на субекти от групата възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса или да назначат временни управители по отношение на повече от една институция в групата, консолидиращият надзорен орган по ал. 1, съвместно с компетентните органи на тези институции, оценява възможностите за назначаване на един и същ временен управител за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на

съответната институция. Оценката е под формата на съвместно решение, което се взема в рамките на 5 дни от датата, на която консолидиращият надзорен орган е получил уведомление по ал. 3. Консолидиращият надзорен орган предоставя на предприятието майка от ЕС съвместното решение със съответните мотиви.

(6) Консолидиращият надзорен орган може да търси съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 5.

(7) В случай че в рамките на петдневния срок по ал. 5 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3, ако е възнамерявал да приложи такива мерки по отношение на поднадзорното му дружество.

(8) При несъгласие с решението, за което е уведомен от надзорен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо дъщерно дружество, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 5, консолидиращият надзорен орган може съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;
2. приложението на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията е надзорен орган по отношение на дъщерно дружество

Чл. 48. (1) Когато са налице условията по чл. 44, ал. 1 или по чл. 46, ал. 1 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, БНБ, съответно Комисията, уведомява ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорен орган, преди да предприеме мярка по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, прилага мерките по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1 въз основа на резултатите от оценката на консолидиращия надзорен орган и уведомява консолидиращия надзорен орган, другите членове на надзорната колегия и ЕБО за приложените мерки.

(3) Когато БНБ, съответно Комисията, и поне един друг компетентен орган възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса по отношение на поне две институции, които са част от група и осъществяват дейност на територията на Република България и друга държава членка, консолидиращият надзорен орган и съответният надзорен орган на институцията, лицензирана в Република България,, заедно с другите съответни компетентни органи, вземат съвместно решение, като оценяват възможностите за назначаване на един и същ временен управител за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, може да поиска съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 3.

(5) При липса на съвместно решение по ал. 3 в рамките на пет дни БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител в институцията, лицензирана в Република България, и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3.

(6) При несъгласие с решението, за което е уведомена от консолидиращия надзорен орган или от компетентен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо предприятие майка от Съюза, съответно спрямо друго дружество от групата, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 3, БНБ, съответно Комисията може съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;
2. приложението на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Прилагане на процедурите по чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010

Чл. 49. (1) Решенията на БНБ и на Комисията по чл. 47 и 48 се мотивират. В тях се вземат предвид мненията и възраженията на другите компетентни органи, изразени по време на консултациите по чл. 47, ал. 1 или по чл. 48, ал. 1 или по време на срока по чл. 47, ал. 5 и чл. 48, ал. 5, както и потенциалното въздействие на решението върху финансовата стабилност в Република България и съответните държави членки.

(2) Когато преди изтичането на сроковете за консултация за вземане на съвместни решения въпросът за предприемане на мярка е отнесен за разглеждане до ЕБО по реда на чл. 47, ал. 8 и 48, ал. 6, вземането на решение се отлага и се изчаква решението на ЕБО. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(3) Когато ЕБО не вземе решение по ал. 2 в срок от три дни БНБ, съответно Комисията, прилага своето решение по отношение на институцията за която е компетентен орган.

Глава шеста

Цели, условия и общи принципи на реструктурирането

Цели на реструктурирането

Чл. 50. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, прилага инструментите за реструктуриране и упражнява правомощията по този закон, които са най-подходящи за постигането на целите на реструктурирането в конкретния случай.

(2) Целите на реструктурирането са:

1. осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;
2. избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението им, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарна дисциплина;
3. осигуряване на защита на публичните средства като се свежда до минимум зависимостта от използване на извънредна публична финансова подкрепа;
4. осигуряване на защита на вложителите, чиито влогове са гарантирани при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките и на инвеститорите, чиито вземания подлежат на компенсиране по реда на дял трети, глава пета, раздел IV от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;;
5. осигуряване на защита на средствата и активите на клиентите.

(3) Реструктурирането на институция се извърша при минимални разходи и избягване на загуба на стойност, освен ако тези разходи и загуби са необходими за постигането на целите на реструктурирането.

(4) Целите на реструктурирането са еднакво важни и органът за реструктуриране следва да постига баланс между тях съобразно естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай.

Условия и ред за вземане на решение за реструктуриране

Чл. 51. (1) Органът за реструктуриране взема решение да предприеме действия за реструктуриране на институция, когато са налице едновременно следните условия:

1. съвместен доклад на управление „Банков надзор“ и структурното звено по чл. 2, ал. 2 на БНБ, когато институцията е банка, съответно съвместен доклад на Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ и структурното звено по чл. 3, ал. 2 на Комисията, когато институцията е инвестиционен посредник, въз основа на който може да се направи констатация, че институцията е неплатежоспособна или е вероятно да стане неплатежоспособна;

2. с оглед на неотложността и други съществени обстоятелства, по преценка на органа за реструктуриране няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, надзорни действия и мерки за ранна намеса или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти, предприети по отношение на институцията, да предотвратят неплатежоспособността ѝ в разумен срок;

3. действието по реструктуриране е необходимо в обществен интерес, в съответствие с ал. 5.

(2) Прилагане на мярка за ранна намеса съгласно чл. 44, ал. 3 не е условие за предприемане на действия по реструктуриране.

(3) Институция е неплатежоспособна или е вероятно да стане неплатежоспособна, ако е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. за институцията са настъпили или може да се направи обосновано предположение, че ще настъпят условията за отнемане на лиценза по чл. 36 от ЗКИ, съответно по чл. 20 от ЗПФИ, включително, но не само, когато институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него;

2. стойността на активите на институцията е по-малка от стойността на задълженията ѝ или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще стойността на задълженията ѝ ще превиши стойността на нейните активи;

3. институцията не е изпълнила или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще няма да може да изпълни в срок едно или повече изискуеми задължения към нейните кредитори;

4. поискана е извънредна публична финансова подкрепа, когато институцията е банка, с изключение на случаите, когато такава подкрепа се осигурява за преодоляване

на сериозни смущения в икономиката на страната и за запазване на финансовата стабилност в някоя от следните форми:

а) държавна гаранция на новоемитиран дълг или друга ликвидна подкрепа за банката;

б) осигуряване на собствен капитал или придобиване на капиталови инструменти на цени и при условия, които не предоставят предимство на банката - когато при предоставянето на публичната финансова подкрепа не са били налице обстоятелствата по т. 1-3 или по чл. 90, ал. 1.

(4) Изключенията по ал. 3, т. 4, букви „а“ и „б“ се прилагат, когато извънредната публична финансова подкрепа отговаря на следните условия:

1. осигурява се само по отношение на платежоспособна банка при съобразяване със Закона за държавните помощи и правната рамка на ЕС за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия;

2. има предпазен и временен характер и е пропорционална на целите за справяне с последиците от сериозните смущения;

3. не се прилага за компенсиране на загуби, които банката е понесла или има вероятност да понесе в близко бъдеще.

4. осигуряването на капитал по ал. 3, т. 4, буква „б“ е в размер, необходим да се покрие капиталовият недостиг, установен при стрес тестовете по чл. 80б от ЗКИ, извършени за банковата система на ниво ЕС, както и при прегледите за качество на активите или при еквивалентни на тях стрес тестове и прегледи, извършени от БНБ, Европейската централна банка или Европейския банков орган.

(5) Обществен интерес от действие по реструктуриране по ал. 1, т. 3 е налице, когато са изпълнени следните условия:

1. предприемането му е необходимо за постигането и е пропорционално на една или повече от целите на реструктурирането, и

2. целите на реструктурирането не могат да бъдат постигнати в същата степен в производство по несъстоятелност на институцията.

Условия за реструктуриране на финансови институции и холдинги

Чл. 52. (1) Компетентният орган за реструктуриране може да предприеме действия по реструктуриране по отношение на финансова институция по чл. 1, ал. 1, т. 3, в случай че са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, както по

отношение на финансовата институция, така и по отношение на предприятието майка, попадащо в обхвата на консолидирания надзор.

(2) Компетентният орган за реструктуриране може да предприеме действия по реструктуриране по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, в случай че са изпълнени условията за реструктуриране, както по отношение на дружеството, така и по отношение на едно или повече от дъщерните дружества, които са институции или когато дъщерното дружество е в трета държава и компетентните власти на тази държава са установили, че дружеството отговаря на условията за реструктуриране съгласно тяхното законодателство.

(3) За целите на реструктуриране на група, когато дъщерните дружества на холдинг със смесена дейност са притежавани пряко или косвено от междинен финансов холдинг, компетентният орган за реструктуриране може да предприема действия по реструктуриране по отношение на междинния финансов холдинг, но не и по отношение на холдинга със смесена дейност.

(4) При спазване на ал. 3, компетентният орган за реструктуриране може да предприеме действия по реструктуриране по отношение на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, без за него да са изпълнени условията за реструктуриране, когато едно или повече от дъщерните дружества, които са институции, изпълняват условията за реструктуриране и техните активи и задължения са такива, че неплатежоспособността им би застрашила институцията или групата като цяло и действията по реструктуриране по отношение на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 са необходими за реструктурирането на такива дъщерни дружества или за реструктурирането на цялата група.

(5) За целите на ал. 2 и 4, при преценка на изпълнението на условията по чл. 51, вътрешногрупови прехвърляния на капитал или на загуби между едно или няколко предприятия, които са институции, включително обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, могат да не бъдат признати при наличието на споразумение на БНБ, съответно на Комисията, със съответния орган за реструктуриране

Основни принципи, уреждащи реструктурирането

Чл. 53. (1) При прилагането на инструментите за реструктуриране и при упражняване на правомощията си по този закон, органът за реструктуриране взема решения при спазване на следните принципи:

1. акционерите / съдружниците на институция в режим на реструктуриране първи поемат загубите;

2. кредиторите на банка в режим на реструктуриране поемат загубите след акционерите съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 94, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН), съответно кредиторите на инвестиционния посредник в режим на реструктуриране поемат загубите след акционерите / съдружниците съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 722, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), освен ако този закон не предвижда друго;

3. членовете на управителния орган и висшия ръководен персонал на институция в режим на реструктуриране се освобождават, освен когато органът за реструктуриране прецени, че за постигането на целите на реструктурирането е необходимо един или повече от тях да продължат да упражняват правомощията си;

4. органът за реструктуриране изисква от членовете на управителния орган и висшия ръководен персонал на институция в режим на реструктуриране да оказват съдействие за постигане на целите на реструктурирането;

5. органът за реструктуриране предприема действия за търсене на гражданска, административно-наказателна или наказателна отговорност в съответствие с действащото законодателство от лицата, в резултат на чиито действия или бездействия институцията е изпаднала в неплатежоспособност;

6. кредиторите с вземания от един и същ ред получават равно третиране, освен ако този закон не предвижда друго;

7. кредиторите не понасят по-големи загуби от загубите, които биха понесли, ако спрямо институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 беше открито производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по чл. 105-107;

8. вземанията на вложителите до размера на гаранцията съгласно Закона за гарантиране на влоговете в банките са изцяло защитени;

9. при извършване на действия по реструктуриране се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(2) Ако институция е част от група, компетентният орган за реструктуриране прилага инструментите за реструктуриране и упражнява правомощията си по този закон по такъв начин, че въздействието върху останалите лица от групата и върху групата като цяло, както и неблагоприятните последици за финансовата стабилност в

Съюза, държавите членки, в които групата извършва дейност, и в другите държави членки, да са минимални.

(3) При прилагането на инструментите за реструктуриране и при упражняването на правомощията си по този закон БНБ, Комисията и Министерство на финансите спазват правната рамка на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо.

(4) При прилагането на инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1-3 по отношение на институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, чл. 123 от Кодекса на труда не се прилага.

Глава седма

Извънредно управление

Извънреден управител

Чл. 54. (1) Органът за реструктуриране, може да назначи едно или повече физически лица за извънредни управители, които заменят управителния орган на институцията в режим на реструктуриране.

(2) Извънреден управител е физическо лице, което по преценка на органа за реструктуриране притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и 3 - 9 от ЗКИ, когато институцията е банка, съответно на изискванията по чл. 11, ал. 2, т. 1 - 4 и 6 - 10, ал. 3 и чл. 123, ал. 2 от ЗПФИ, когато институцията е инвестиционен посредник. Лице, назначено за временен управител на институцията при условията и по реда на чл. 46, ал. 1, може да бъде назначено и за неин извънреден управител. Извънредният управител не трябва да се намира с институцията или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателни съмнения за неговата непристрастност. Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията се определя с наредба на БНБ, съответно на Комисията. Извънредният управител получава за своята работа възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от органа за реструктуриране.

(3) При назначаване на извънреден управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от ЗКИ, когато институцията е банка, съответно по чл. 11, ал. 7 от ЗПФИ, когато институцията е инвестиционен посредник, не се прилага.

(4) Назначаването на извънреден управител се обявява в Търговския регистър по партидата на институцията по искане на органа за реструктуриране и се оповестява публично на неговата интернет страницата.

(5) При назначаване на извънредния управител упражняването на правомощията на акционерите / съдружниците и на управителния орган на институцията се спира, ако дотогава не са спрени и те се упражняват от извънредния управител под контрола на органа за реструктуриране.

(6) Извънредният управител е длъжен да предприеме всички необходими мерки за постигане на целите на реструктурирането и за реализиране на действията по реструктуриране в съответствие с решението на органа за реструктуриране. Това задължение включва приемането на всички мерки и действия, които са необходими в съответствие с инструментите за реструктуриране, и има предимство пред всяко друго задължение на управителния орган съгласно устава / учредителния акт на институцията или действащото право, в случай на несъответствие между тях.

(7) Органът за реструктуриране може да наложи ограничения на действията на извънредния управител или да изисква за определени негови действия неговото предварително съгласие.

(8) Органът за реструктуриране може да освободи извънредния управител по всяко време.

(9) Органът за реструктуриране може да изисква от извънредния управител в края на срока на назначаването му и периодически, съгласно определен от него график, да изготвя доклади относно икономическото и финансовото състояние на институцията и относно действията, предприети в изпълнение на задълженията му.

(10) Извънредния управител се назначава за срок не повече от една година. Органът за реструктуриране може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаването му.

(11) Когато органът за реструктуриране взема решение по ал. 1 по отношение на институция, която е част от група, органът за реструктуриране може да проведе консултации с органи за реструктуриране на други дружества от групата, за които се предвижда аналогична мярка, с цел преценка дали не е по-подходящо да се назначи един и същ извънреден управител за всички съответни субекти, за да се улесни вземането на решения за възстановяване на финансовата стабилност на съответните субекти.

(12) Извънредният управител упражнява правомощията си в рамките на ограниченията по този член и с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди причинени от него умишлено.

Глава осма

Оценяване

Оценяване за целите на реструктурирането

Чл. 55. (1) Преди да предприеме действие по реструктуриране или да упражни правомощие за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, органът за реструктуриране възлага извършването на оценка на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 на лице, което е независимо от публични органи, органа за реструктуриране, както и от институцията или дружеството. Активите и задълженията се оценяват справедливо, консервативно и реалистично.

(2) Оценката по ал. 1 е окончателна, при спазване на изискванията на този член.

(3) Когато не е възможно извършването на независима оценка по ал. 1, органът за реструктуриране може да извърши временна оценка на активите и задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, в съответствие с ал. 12 и 13.

(4) Целта на оценката по ал. 1 или ал. 3 е да се оцени стойността на активите и задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които отговарят на условията за реструктуриране.

(5) Оценката по ал. 1 или ал. 3 е предназначена да предостави:

1. данни дали са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти по чл. 89;

2. данни за вземане на решение за подходящото действие по реструктуриране, което органът за реструктуриране да предприеме по отношение на институцията или дружеството, ако са изпълнени условията за реструктуриране;

3. данни за определяне степента на обезсилване или намаление на относителния дял от капитала на съществуващите акции / дялове, както и степента на обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, при прилагане от органа за реструктуриране на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

4. данни за вземане на решение за степента на обезценяване или преобразуване на приемливите задължения при прилагане от органа за реструктуриране на инструмента за споделяне на загуби;

5. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят, както и на решение относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на реструктуриране или на нейните акционери / съдружници или на притежатели на други инструменти за собственост, при прилагане от органа за реструктуриране на инструмента „мостова институция“ или инструмента за обособяване на активи;

6. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят и за формиране на преценката на органа за реструктуриране при определянето на търговските условия за целите на чл. 58, ал. 3, при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност.

7. потвърждение, че всички загуби по активите на институцията или дружеството са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за реструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(6) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение на задължения към институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 и размера на загубите. В оценката не се отчитат ефектите от евентуалното бъдещо предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа или извънредно ликвидно улеснение от централна банка или ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент на банката или дружеството от момента, в който органът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране или упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(7) Оценката по ал. 1 или ал. 3 отчита, че при прилагането на инструмент за реструктуриране:

1. органът за реструктуриране, Фондът за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) и Фондът за компенсиране на инвеститорите (ФКИ) си възстановяват от институцията в режим на реструктуриране извършените разумни разноски при условията на чл. 57, ал. 6;

2. при използване на средства от фонда за реструктуриране на банки, съответно от фонда за реструктуриране на инвестиционните посредници, ФГВБ, съответно ФКИ може да начислява лихви и такси във връзка с всички заеми или гаранции, предоставени на институцията в режим на реструктуриране.

(8) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се допълва от следната информация от счетоводните документи на институцията или дружеството чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5:

1. актуален баланс и доклад за финансовото състояние на институцията или дружеството;

2. анализ и прогнозна оценка на счетоводната стойност на активите;

3. списък на счетоводно признатите балансови и задбалансови задължения на институцията или дружеството, в който са посочени съответните вземания и техният ред съгласно чл. 94, ал. 1 от ЗБН или чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

(9) Когато е целесъобразно, с оглед предоставяне на данни по ал. 5, т. 5 и т. 6, информацията по ал. 8, т. 2 се допълва от анализ и прогнозна оценка на пазарната стойност на активите и задълженията на институцията или дружеството чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5.

(10) Оценката по ал. 1 или ал. 3 включва разделянето на кредиторите в отделни класове в съответствие с техния ред на вземания съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността и преценка на загубите, които всеки клас акционери или кредитори би понесъл в производство по несъстоятелност.

(11) Преценката по ал. 10 не засяга извършването на оценка по чл. 106, ал. 1.

(12) Освен в случаите по ал. 3, временна оценка се извършва и когато поради неотложност не е възможно да се спазят напълно изискванията на ал. 8 и 10.

(13) Временната оценка по ал. 12 включва и подходящо обосновано допускане за непредвидени загуби.

(14) Оценката по ал. 3 и ал. 12 се счита за временна, докато независимо лице по ал. 1 не извърши оценка, която съответства на всички изисквания на този член. Тази последваща окончателна оценка се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в чл. 106, ал. 1 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице.

(15) Последващата окончателна оценка по ал. 14 има за цел:

1. да гарантира, че всички загуби по активите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 са напълно признати в баланса и отчета на доходите на институцията или дружеството;

2. да предостави данни за вземане на решение за увеличаване на вземанията на кредиторите или на размера на предоставената насрещна престация, при прилагане на ал. 16.

(16) В случай че съгласно последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 е по-висока от стойността им съгласно временната оценка, органът за реструктуриране може:

1. да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или на собствениците на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

2. да даде указания на мостовата институция или дружеството за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация, както следва:

а) във връзка с прехвърлените активи, права и задължения - в полза на институцията в режим на реструктуриране; или

б) във връзка с прехвърлените инструменти на собственост - в полза на акционерите, съдружниците или притежателите на други инструменти на собственост.

(17) Наличието на временна оценка по ал. 3 и ал. 12 е достатъчно основание органът за реструктуриране да предприеме действия по реструктуриране, включително да поеме управлението на проблемна институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(18) Оценката на активите и задълженията е неразделна част от решението за прилагане от органа за реструктуриране на инструмент за реструктуриране или за упражняване на правомощие за реструктуриране или от решението за упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти. Оценката може да бъде обжалвана само заедно с решението в съответствие с чл. 117.

Глава девета

Общи принципи на инструментите за реструктуриране

Видове инструменти за реструктуриране

Чл. 56. Инструментите за реструктуриране са:

1. инструмент за продажба на стопанска дейност;

- 2.инструмент „мостова институция“;
- 3.инструмент за обособяване на активи;
- 4.инструмент за споделяне на загуби.

Общи принципи на приложение на инструментите за реструктуриране

Чл. 57. (1) Органът за реструктуриране, упражнява предвидените в този закон правомощия за прилагане на инструментите за реструктуриране към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, което отговаря на условията за реструктуриране.

(2) Когато органът за реструктуриране реши да приложи инструмент за реструктуриране към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 и това действие по реструктуриране би довело до загуби за кредиторите или до преобразуване на техните вземания, той упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти по чл. 89 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за реструктуриране.

(3) Органът за реструктуриране може да прилага инструментите за реструктуриране самостоятелно или в комбинация. Инструментът за обособяване на активи се прилага единствено в комбинация.

(4) Когато се използват единствено инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1 и т. 2 и те се използват за прехвърляне само на части от активите, правата или задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 в режим на реструктуриране, остатъчната част от институцията или дружеството, от което са прехвърлени активите, правата или задълженията, се прекратява по реда на приложимото производство по несъстоятелност.

(5) В случаите по ал. 4 производството по несъстоятелност се открива от компетентния съд по искане на БНБ в качеството ѝ на компетентен орган по ЗКИ след отнемане на лиценза на основание на чл. 36, ал. 2 от ЗКИ, съответно по искане на Комисията като компетентен орган по ЗПФИ след отнемане на лиценза на основание на чл. 20 от ЗПФИ.

(6) Всички разумни разноси, направени от органа за реструктуриране, от ФГВБ при използване на ФПБ, от ФКИ при използване на ФПИП и от Министерството на финансите във връзка с прилагането на инструменти или упражняването на правомощия за реструктуриране или с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация, подлежат на възстановяване по някой от следните начини:

1. като бъдат приспаднати от насрещната престация, заплатена от приобретател в полза на институцията в режим на реструктуриране или в полза на нейните акционери или на собствениците на други инструменти на собственост;

2. от институцията в режим на реструктуриране, като привилегировани вземания с ред по чл. 94, ал. 1, т. 3 от ЗБН, съответно по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ; и/или

3. от постъпленията, получени в резултат на прекратяването на мостовата институция или на дружеството за управление на активи, като привилегировани вземания с ред по чл. 94, ал. 1, т. 3 от ЗБН, съответно по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ.

(7) Българското законодателство в областта на несъстоятелността, свързано с недействителност на действия и сделки и липсата на изпълнителна сила на правни актове, които ощетяват кредиторите, включително, но не само чл. 60 от ЗБН и чл. 646 и чл. 647 от ТЗ, не се прилагат по отношение на прехвърлянето на активи, права или задължения от институция в режим на реструктуриране към друго лице чрез прилагането на инструмент за реструктуриране или упражняването на правомощие за реструктуриране, или чрез използването на държавен инструмент за финансова стабилизация.

(8) В ситуация на системна криза БНБ може да поиска финансиране за банка в режим на реструктуриране по реда на глава четиринадесета чрез използване на държавните инструменти за финансова стабилизация, ако са изпълнени следните условия:

1. Акционерите, притежателите на инструменти, които са признати за капитал от първи и втори ред и кредиторите, чиито вземания подлежат на принудително обезценяване или преобразуване, са поели загуби в размер на минимум 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на банката в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране на база независимата оценка по чл. 55, чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дълг или по друг начин при прилагане на инструмента за споделяне на загуби по глава тринадесета;

2. финансирането се предоставя при съобразяване със Закона за държавните помощи и правната рамка на ЕС за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия.

Глава десета

Инструмент за продажба на стопанска дейност

Инструмент за продажба на стопанска дейност

Чл. 58. (1) Органът за реструктуриране може да вземе решение за прехвърляне на потенциален купувач, който не е мостова институция, на:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на реструктуриране;

2. всички или част от активите, правата или задължения на институция в режим на реструктуриране.

(2) При спазване на ал. 8 - 10 и в съответствие с чл. 117, прехвърлянето по ал. 1 се извършва без да се изисква съгласието на акционерите / съдружниците на институцията в режим на реструктуриране или на трето лице, различно от купувача. В случаите по ал. 1 ограниченията, произтичащи от ТЗ или ЗППЦК, не се прилагат. Прехвърлянето се извършва в съответствие с процедурните изисквания на чл. 59.

(3) Прехвърлянето по ал. 1 се осъществява от органа за реструктуриране при търговски условия, които в най-близка възможна степен съответстват на извършената съгласно чл. 55 оценка и е съобразено с конкретните обстоятелства, при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ.

(4) При спазване на чл. 57, ал. 6, всяка насрещна престация, заплатена от купувача, е в полза на:

1. акционерите, когато продажбата на стопанската дейност се извършва чрез прехвърляне на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране от техните собственици на купувача;

2. институцията в режим на реструктуриране, когато продажбата на стопанската дейност се осъществява чрез пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на реструктуриране на купувача.

(5) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за реструктуриране може да упражни няколкократно правомощията си за прехвърляне и да извърши последващи прехвърляния на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране или на нейни активи, права или задължения.

(6) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за реструктуриране може да упражни правомощията си за прехвърляне по отношение на активи, права или задължения, прехвърлени на купувача, с цел обратното им

прехвърляне на институцията в режим на реструктуриране, или по отношение на инструменти на собственост с цел обратното им прехвърляне на първоначалните им собственици. В тези случаи институцията в режим на реструктуриране и първоначалните собственици са задължени да приемат обратно прехвърлените активи, права или задължения, или акции или други инструменти на собственост. Това прехвърляне се извършва със съгласието на купувача, което може да бъде дадено при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или след това.

(7) Потенциалният купувач по ал. 1 следва да притежава необходимия лиценз за извършване на стопанската дейност, която придобива.

(8) Когато прехвърлянето на инструментите на собственост в резултат на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, БНБ,, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", своевременно се произнася по подадените заявления, съответно уведомления, по реда на чл. 28 – 34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, с цел да не се отлага прилагането на инструмента или възпрепятства постигането на съответните цели на реструктурирането чрез действието по реструктуриране.

(9) В случай че към датата на прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност съответният надзорен орган не се е произнесъл по реда на чл. 28 – 34 от ЗКИ, съответно на чл. 26б и 26в от ЗПФИ:

1. прехвърлянето на инструментите на собственост в полза на приобретателя поражда действие незабавно;

2. по време на сроковете за произнасяне по чл. 28 – 34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, и по време на срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б“, приобретателят не може да се ползва от произтичащото от акциите право на глас и то се предоставя на органа за реструктуриране. Органът за реструктуриране не е длъжен да го упражнява и не носи отговорност за упражняването или въздържането от упражняване на правото на глас;

3. по време на сроковете за произнасяне, предвидени в чл. 28 – 34 от ЗКИ, съответно по чл. 26б и 26в от ЗПФИ, и по време на срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б“, БНБ, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" или Комисията, не налага, по отношение на прехвърлените инструменти на собственост, надзорни мерки и глоби за

нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие по чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 и чл. 127 от ЗПФИ.

(10) Българската народна банка, съответно Комисията, уведомява приобретателя за издаването на одобрение или отказ, в съответствие с предвидения в ЗКИ, съответно в ЗПФИ, ред за това, като настъпват следните последици:

1. ако компетентният орган одобри прехвърлянето на приобретателя на инструментите на собственост, от датата на получаване уведомлението ограниченията по упражняването на правото на глас по ал. 9, т. 2 се прекратяват;

2. ако компетентният орган откаже на приобретателя да придобие инструментите на собственост:

а) правото на глас по тях продължава да се упражнява от органа за реструктуриране, при условията на ал. 9, т. 2;

б) органът за реструктуриране може да изиска от приобретателя да продаде инструментите на собственост в рамките на определен от нея срок, който отчита текущите пазарни условия; и

в) в случай че приобретателят не осъществи продажба по буква „б“, компетентният орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, може да наложи на приобретателя надзорни мерки и глоби за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие съгласно чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 и по чл. 127 ЗПФИ.

(11) При прехвърляне чрез инструмента за продажба на стопанска дейност се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(12) Акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени, нямат права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, освен предвидените по ал. 11.

(13) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от ЗКИ и ЗПФИ се приема, че купувачът на институцията, за която е приложен инструмент за продажба на стопанска дейност от орган за реструктуриране в държава членка, е правопреемник на институцията в режим на реструктуриране и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от нея преди прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(14) Купувачът по ал. 1 може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на реструктуриране до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие, че тя продължава да отговаря на приложимите критериите за участие или членство.

Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания

Чл. 59. (1) Когато прилага инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, органът за реструктуриране предлага на пазара или организира предлагането на пазара на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост на институцията, които възнамерява да прехвърли.

(2) Пакети от права, активи и задължения по ал. 1 могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.

(3) Предлагането на пазара по ал. 1 се извършва в съответствие със следните принципи:

1. предлагането е възможно най-прозрачно без съществени неточности при представянето на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост на институцията, които органът за реструктуриране възнамерява да прехвърли, предвид обстоятелствата и по-специално необходимостта да се поддържа финансовата стабилност;

2. не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

3. не се осъществява в условията на конфликт на интереси;

4. не поражда несправедливи предимства за конкретен потенциален купувач;

5. съобразено е с необходимостта за бързо провеждане на действието по реструктуриране;

6. има за цел да се постигне възможно най-висока продажна цена за съответните инструменти на собственост, активи, права или задължения.

7. когато е приложимо, предлагането се осъществява при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамката на Съюза за държавните помощи.

(4) Принципите по ал. 3 не са пречка органът за реструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи, доколкото това не нарушава изискванията на ал. 3, т. 2.

(5) Публичното оповестяване на предлагането на пазара по ал. 1, което се изисква в съответствие в чл. 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба и за отмяна на Директива 2003/6 ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО, може да се отложи в съответствие с чл. 17, параграф 4 или 5 от този регламент.

(6) Органът за реструктуриране може да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност без да спазва изискването за предлагане на пазара по ал. 1, когато прецени, че спазването на това изискване може да попречи на постигането на една или повече от целите на реструктурирането, и по-специално ако прецени, че:

1. съществува съществена опасност за финансовата стабилност, породена или засилена от неплатежоспособността или вероятността за неплатежоспособност на институцията в режим на реструктуриране; и

2. спазването на изискването по ал. 1 може да намали ефективността на продажбата на стопанска дейност за избягване на тази опасност или за постигането на целта на реструктурирането по чл. 50, ал. 2, т. 2.

Глава единадесета

Инструмент „Мостова институция“

Инструмент „Мостова институция“

Чл. 60. (1) Органът за реструктуриране може да вземе решение да прехвърли на мостова институция, с цел запазване на прехвърлените ѝ критични функции:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на реструктуриране;

2. всички или част от активите, правата или задълженията на институция в режим на реструктуриране.

(2) При спазване на чл. 117, прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши без да се изисква съгласие на акционерите или съдружниците на институцията в режим на реструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция. В случаите по ал. 1 ограниченията, произтичащи от ТЗ или ЗППЦК не се прилагат.

(3) При прилагането на инструмента „мостова институция“ за всяка отделна институция в режим на реструктуриране се създава отделна мостова институция,

освен когато мостовата институция е финансов холдинг, създаден и функциониращ по реда на чл. 63.

(4) При прилагане на инструмента „мостова институция“, общата стойност на задълженията, прехвърлени на мостовата институция, не може да надхвърля общата стойност на правата и активите, прехвърлени от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от други източници.

(5) При спазване на чл. 57, ал. 6, всяка насрещна престация, заплатена от мостовата институция, е в полза на:

1. притежателите на инструменти на собственост, когато към мостовата институция се прехвърлят инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, от техните собственици;

2. институцията в режим на реструктуриране, когато се извършва пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на реструктуриране, към мостовата институция.

(6) При прилагането на инструмента „мостова институция“ органът за реструктуриране може да упражни няколкократно правомощията си за прехвърляне, като може да извършва последващи прехвърляния на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране или на нейни активи, права или задължения.

(7) След прилагане на инструмента „мостова институция“, органът за реструктуриране може да:

1. прехвърля права, активи или задължения обратно от мостовата институция на институцията в режим на реструктуриране или инструменти на собственост обратно на първоначалните им собственици. В тези случаи институцията в режим на реструктуриране или първоначалните собственици са задължени да ги приемат обратно, при условия че са спазени изискванията на ал. 8;

2. прехвърля инструменти на собственост или активи, права или задължения от мостовата институция към трето лице.

(8) Органът за реструктуриране може да извърши по всяко време прехвърляне по ал. 7 т. 1 при наличието на едно от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени инструменти на собственост или активи, права, задължения; или

2. съответните инструменти на собственост, активи, права, задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(9) При прехвърляния между институцията в режим на реструктуриране или първоначалните собственици на инструментите на собственост, от една страна, и мостовата институция, от друга страна, се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(10) Акционерите / съдружниците или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на мостовата институция, не могат да предявяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, както и по отношение на висшия ръководен персонал и управителния орган на мостовата институция, освен предвидените защитни механизми по глава седемнадесета.

(11) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от ЗКИ или ЗПФИ се приема, че мостова институция от държава-членка е правоприемник на съответната институция в режим на реструктуриране и може да продължи да упражнява нейните права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(12) Мостовата институция, включително такава от държава-членка, може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на реструктуриране до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие, че институцията в режим на реструктуриране отговаря на приложимите критериите за участие или членство

(13) Мостовата институция няма задължения и не носи отговорност пред акционерите / съдружниците или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране. Управителният орган или висшия ръководен персонал на мостовата институция не носят отговорност пред акционерите / съдружниците и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране за действие или бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите / съдружниците или кредиторите.

(14) Мостовата институция може да бъде мостова банка, мостов посредник или мостов финансов холдинг.

Учредяване и функциониране на мостова банка

Чл. 61. (1) Мостовата банка е юридическо лице, което се учредява от ФГВБ като акционерно дружество и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовата банка се финансира изцяло със средства от ФПБ;
2. контролира се от БНБ, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2.
3. създадена е с цел да придобие и държи всички или част от активите, правата и задълженията на банка в режим на реструктуриране, с оглед запазване на достъпа на клиентите на банката в режим на реструктуриране до критичните ѝ функции и последваща продажба на банката.

(2) Мостовата банка извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовата банка е одобрен от БНБ, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1;
2. съветът на директорите на мостовата банка е одобрен от БНБ, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1;
3. Българската народна банка, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, е одобрила възнаграждението на членовете на съвета на директорите и е определила техните отговорности;
4. Българската народна банка, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовата банка;
5. мостовата банка е лицензирана в съответствие с изискванията на ЗКИ, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;
6. мостовата банка спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно ЗКИ, Регламент (ЕС) № 575/2013, и когато е приложимо, спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията за финансов надзор (КФН) съгласно ЗПФИ;
7. дейността на мостовата банка се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и БНБ, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изготвят и представят за одобрение от управителния съвет на ФГВБ. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от съвета на директорите на мостовата банка. Заявленията за издаване на лиценз по т. 5 и на одобрения по ЗКИ се подават от управителния съвет на ФГВБ.

(4) Когато е необходимо за целите на реструктурирането, звеното по чл. 2, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовата банка по ал. 2, т. 5 без тя да отговаря на всички изисквания по ЗКИ и ЗПФИ. В този случай БНБ в качеството си на компетентен орган по ЗКИ има право да издаде лиценз при условие, че посочи кратки срокове, в които мостовата банка е задължена да постигне пълно съответствие с изискванията по ЗКИ и ЗПФИ.

(5) Съветът на директорите управлява мостовата банка с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на банката, както и на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от банката в режим на реструктуриране чрез инструмента „мостова банка“. Този срок може да бъде удължен от БНБ при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовата банка или на нейните активи, права или задължения, се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;
4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;
5. съобразяване с правилата и правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавните помощи.

(7) Българската народна банка, в качеството ѝ на орган по чл. 2, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1 престава да бъде инструмент „мостова банка“ по смисъла на ал. 1, при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостовата банка с друго лице;
2. мостовата банка престава да отговаря на изискванията на ал. 1;
3. продажба на всички или съществени за дейността активи, права или задължения на мостовата банка на трето лице и предприети действия по прекратяване на банката;
4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или, когато е приложимо — по ал. 9.

5. процедурата по ликвидация на мостовата банка е приключила. Активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1 - 3, БНБ в качеството ѝ на орган по чл. 2, ал. 1, взема решение за прекратяване на дейността на мостовата банка веднага щом е възможно, но не по-късно от изтичане на двегодишния срок по ал. 5.

(9) Българската народна банка може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително няколкократно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1 - 3 или т. 5; или
2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на основни банкови или финансови услуги.

(10) Решението на БНБ по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия и перспективи пред мостовата банка, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовата банка е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, мостовата банка се ликвидира по реда на глава дванадесета от ЗКИ.

(12) При спазване на чл. 57, ал. 6, постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовата банка, са в полза на ФПБ, освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежоспособност.

Учредяване и функциониране на мостов посредник

Чл. 62. (1) Мостовият посредник е юридическо лице, което се учредява от ФКИ и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовия посредник се финансира изцяло със средства от ФПИП;
2. контролира се от Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2.
3. създаден е с цел да придобие и държи всички или част от активите, правата и задълженията на инвестиционен посредник в режим на реструктуриране, с оглед запазване на достъпа клиентите на инвестиционния посредник в режим на реструктуриране до критичните му функции и последваща продажба на инвестиционния посредник.

(2) Мостовият посредник извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовият посредник е одобрен от Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1;

2. Управителният орган на мостовия посредник е одобрен от Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1;

3. Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила възнаграждението на членовете на управителния орган (съвета на директорите) и е определила техните отговорности;

4. Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовия посредник;

5. мостовият посредник е лицензиран в съответствие с изискванията на ЗПФИ, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;

6. мостовият посредник спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията съгласно ЗПФИ и Регламент (ЕС) № 575/2013.

7. дейността на мостовия посредник се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и органа по реструктуриране по чл. 3, ал. 1 може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изготвят и представят от управителния съвет на ФКИ. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от управителния орган на мостовия посредник. Заявленията за издаване на лиценз по т. 5 и на одобрения по ЗПФИ се подават от управителния съвет на ФКИ.

(4) Когато е необходимо за целите на реструктурирането, звеното по чл. 3, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовия посредник по ал. 2, т. 5 без тя да отговаря на всички изисквания по ЗПФИ. В този случай Комисията в качеството си на компетентен орган по ЗПФИ има право да издаде лиценз при условие, че посочи кратки срокове, в които мостовият посредник е задължен да постигне пълно съответствие с изискванията на ЗПФИ.

(5) Управителният орган управлява мостовия посредник с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на посредника, както и на неговите активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от инвестиционния посредник в режим на реструктуриране

чрез инструмента „мостов посредник“. Този срок може да бъде удължен от Комисията при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовия посредник или неговите активи, права или задължения, се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;
4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;
5. съобразяване с правилата и правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавната помощ.

(7) Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по ал. 1 престава да бъде инструмент „мостов посредник“ по смисъла на ал. 5, при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостов посредник с друго лице;
2. мостовият посредник престава да отговаря на изискванията на ал. 1;
3. продажба на всички или съществените за дейността активи, права или задължения на мостовия посредник на трето лице и са предприети действия по прекратяване на посредника;
4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или, когато е приложимо — по ал. 9.
5. процедурата по ликвидация на мостовия посредник е приключила. Активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1 - 3, Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1, взема решение за прекратяване на дейността на мостовия посредник веднага щом е възможно, но не по-късно от двегодишния срок по ал. 5.

(9) Комисията може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително няколкократно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1 - 3 или т. 5; или
2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на извършването на основни финансови услуги.

(10) Решението на Комисията по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия и перспективи пред мостовия посредник, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовия посредник е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, той се ликвидира съгласно приложимите разпоредби на ЗПФИ и ТЗ.

(12) При спазване на чл. 57, ал. 6, постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовия посредник, са в полза на неговите акционери или собственици на дялове освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежоспособност.

Мостов финансов холдинг

Чл. 63. (1) Мостовият финансов холдинг се учредява от ФГВБ, съответно ФКИ и отговаря на следните изисквания:

1. капиталът на мостовия финансов холдинг се финансира изцяло със средства от ФПБ, съответно от ФПИП;

2. контролира се от съответния орган за реструктуриране, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2.

3. създаден е с цел да придобие и държи всички или част от акциите и други инструменти на собственост, емитирани от една или повече институции в режим на реструктуриране, с оглед запазване на достъпа на клиентите на институциите в режим на реструктуриране до критичните им функции и последваща продажба на институциите.

(2) Мостовият финансов холдинг извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът / учредителният акт на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за реструктуриране;

2. управителният орган на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за реструктуриране;

3. органът за реструктуриране е одобрил възнаграждението на членовете на управителния орган и е определил техните отговорности;

4. органът за реструктуриране е одобрил стратегията и рисковия профил на мостовия финансов холдинг;

5. мостовият финансов холдинг отговаря на изискванията на ЗКИ, съответно на ЗПФИ. В случаите, когато мостовият финансов холдинг е създаден за придобиване на акции и други инструменти на собственост, емитирани от банка в режим на реструктуриране, той следва да бъде вписан в регистъра по чл. 3а от ЗКИ;

6. мостовият финансов холдинг спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно ЗКИ, съответно от Комисията по реда на ЗПФИ, Регламент (ЕС) № 575/2013;

7. дейността на мостовия финансов холдинг се осъществява в съответствие с правната рамка на Съюза за държавната помощ и органът за реструктуриране може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изготвят и представят за одобрение от управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от управителния орган на мостовия финансов холдинг. Заявленията за вписване в регистъра по чл. 3а от ЗКИ се подават от управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ.

(4) Управителният орган управлява мостовия финансов холдинг с цел запазване на достъпа до критичните функции на институцията в режим на реструктуриране и последваща ѝ продажба, както и продажбата на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне на акции и други инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, чрез инструмента „мостова институция“.

(5) Мостовият финансов холдинг извършва действия по продажба на акциите и другите инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране или на нейните активи, права или задължения, при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;
4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ;
5. съобразяване с правилата и правната рамка на Съюза в областта на конкуренцията и държавната помощ.

(6) Органът за реструктуриране взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1 престава да бъде инструмент „мостов финансов холдинг“ по смисъла на ал. 1, при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. продажба на всички държани от мостовия финансов холдинг акции и други инструменти на собственост на институциите в режим на реструктуриране на трето лице;

2. продажба на всички или съществените за дейността активи, права или задължения на институциите в режим на реструктуриране, чиито акции и други инструменти на собственост са придобити от мостовия финансов холдинг, на трето лице или лица и последващо прекратяване на институциите в режим на реструктуриране;

3. мостовият финансов холдинг престава да отговаря на изискванията на ал. 1;

4. процедурата по ликвидация на мостовия финансов холдинг е приключила.

(7) Участието на мостовия финансов холдинг в капитала на институция в режим на реструктуриране се прехвърля възмездно към частния сектор, веднага щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

(8) Когато дейността на мостовия финансов холдинг е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 6, т. 1 - 3, мостовият финансов холдинг се ликвидира по реда на ТЗ.

(9) При спазване на чл. 57, ал. 6, постъпленията, получени в резултат на действията по ал. 6, т. 1 и 2, са в полза на акционерите / съдружниците на мостовия финансов холдинг.

Глава дванадесета

Инструмент за обособяване на активи

Инструмент за обособяване на активи

Чл. 64. (1) Органът за реструктуриране може да вземе решение за прехвърляне на активи, права или задължения от институция в режим на реструктуриране или от мостова банка или мостов инвестиционен посредник към едно или повече дружества за управление на активи.

(2) При спазване на чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши без да има съгласие на акционерите / съдружниците на институцията в режим на

преструктуриране или на трето лице, различно от мостовата банка / мостовия посредник и без да се спазват процедурни изисквания съгласно ТЗ или ЗППЦК.

(3) Дружеството за управление на активи по ал. 1 е юридическо лице, което отговаря на следните изисквания:

1. изцяло или частично е собственост на ФПБ, съответно на ФПИП и се контролира от органа за реструктуриране;

2. създадено е с цел поемане на активи, права и задължения на една или повече институции в режим на реструктуриране или на мостова банка или мостов посредник или на част от тях.

(4) Дружеството за управление на активи по ал. 1 управлява прехвърлените му активи с цел получаване на възможно най-висока стойност при тяхната евентуална продажба или ликвидирание съгласно приложимите нормативни разпоредби.

(5) По предложение на управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФПИП, органът за реструктуриране одобрява:

1. устава на дружеството за управление на активи;
2. управителния орган на дружеството за управление на активи;
3. възнаграждението на членовете на управителния орган и техните отговорности;
4. стратегията и рисковия профил на дружеството.

(6) Органът за реструктуриране може да упражни правомощието по ал. 1 за прехвърляне на активи, права или задължения, когато е налице някое от следните условия:

1. текущото състояние на пазара за тези активи е такова, че евентуалната им реализация чрез производство по несъстоятелност на институцията в режим на реструктуриране, би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари;

2. прехвърлянето е необходимо за осигуряване на нормалното функциониране на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата банка или мостовия посредник;

3. такова прехвърляне е необходимо за увеличаване на постъпленията от реализацията на активите.

(7) Когато органът за реструктуриране прилага инструмента за обособяване на активи, той определя размера на насрещната престация, срещу която активи, права и задълженията по ал. 1 се прехвърлят на дружеството за управление на активи в

съответствие с изискванията по чл. 55 при съобразяване и със Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо. Престацията може да има символична или отрицателна стойност.

(8) При спазване на чл. 57, ал. 6 насрещната престация по ал. 7, заплатена от дружеството за управление на активи, когато то придобива пряко от институцията в режим на реструктуриране активи, правата или задължения, е в полза на институцията в режим на реструктуриране и може да бъде под формата на дълг, емитиран от дружеството за управление на активи.

(9) Органът за реструктуриране може да вземе решение за едно или повече прехвърляния на активи, права или задължения от институцията в режим на реструктуриране към едно или повече дружества за управление на активи, както и да прехвърли активи, права или задължения обратно от дружество за управление на активи към институцията в режим на реструктуриране, ако са изпълнени условията по ал. 11.

(10) Институцията в режим на реструктуриране е задължена да приеме обратно прехвърлените по ал. 9 активи, права или задължения.

(11) Органът за реструктуриране може да вземе решение за извършване по всяко време на обратно прехвърляне по ал. 9 при наличието на някое от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени права, активи или задължения; или

2. съответните активи, права или задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(12) Обратното прехвърляне по ал. 11 може да се извърши по всяко време, като трябва да отговаря на всички други условия, предвидени в съответния договор за съответната цел.

(13) При прехвърляния между институцията в режим на реструктуриране и дружеството за управление на активи се прилагат защитните механизми при частично прехвърляне на собственост, посочени в глава седемнадесета. Акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на дружеството за управление на активи, не могат да предявяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или

задължения, както и по отношение на висшия ръководен персонал и управителния орган на дружеството.

(14) Дружеството за управление на активи няма задължения и не носи отговорност пред акционерите / съдружниците или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране. Управителният орган и висшият ръководен персонал на дружество за управление на активи не носят отговорност пред акционерите / съдружниците и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране за действие и бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите / съдружниците или кредиторите.

Глава тринадесета

Инструмент за споделяне на загуби

Раздел първи

Общи разпоредби

Чл. 65. (1) Органът за реструктуриране може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целите на реструктурирането по чл. 50, ал.1, в съответствие с принципите за реструктуриране с цел:

1. рекапитализация на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които отговарят на условията за реструктуриране, до степента, необходима за:

а) възстановяване на способността им да отговарят на условията за лицензиране, когато е приложимо;

б) извършване на дейностите, за които са получили лиценз по ЗКИ, съответно ЗПФИ, когато това е приложимо;

в) поддържане на достатъчно пазарно доверие в съответната институция или дружество.

2. преобразуване в капитал или намаляване размера на главницата на задължения на институцията обект на реструктуриране или дългови инструменти, които са прехвърлени:

а) на мостова институция с оглед осигуряване на капитал за мостовата институция; или

б) при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за обособяване на активи.

(2) Органът за реструктуриране може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целта по ал. 1, т. 1, само ако съществува достатъчна вероятност прилагането на този инструмент, заедно с други подходящи мерки, включително мерки, приложени в съответствие с плана за оздравяване на дейността по чл. 79, да постигне съответните цели на реструктурирането и да възстанови финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5.

(3) Ако условията по ал. 2 не могат да се изпълнят, БНБ може да приложи някои от инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1 - 3 и инструмента за споделяне на загуби в съответствие с ал. 1, т. 2.

Обхват на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 66. (1) Органът за реструктуриране може да прилага инструмента за споделяне на загуби по отношение на всички задължения на институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които не са изключени от обхвата на този инструмент съгласно ал. 2.

(2) Органът за реструктуриране не може да упражнява правомощията си за обезценяване или преобразуване по отношение на следните задължения, независимо дали конкретните задължения се уреждат от законодателството на Република България, на друга държава членка или от правото на трета държава:

1. гарантирани влогове;

2. обезпечени задължения, включително ипотечни облигации по смисъла на Закона за ипотечните облигации и други покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които съставляват неразделна част от покритието и които съгласно приложимото право са обезпечени по начин, подобен на този при покритите облигации;

3. задължения, произтичащи от държането от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 на клиентски активи или парични средства, включително такива, държани от името на предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа или от името на алтернативни инвестиционни фондове, когато съответният клиент разполага със защита съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

4. задължения, произтичащи от доверително правоотношение между институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, като довереник, и друго лице (бенефициер), при условие че такъв бенефициер разполага със защита съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността или гражданското право;

5. задължения към институции, с изключение на субекти, които са част от групата на институцията в режим на реструктуриране, с първоначален срок до падежа до седем дни;

6. задължения с остатъчен срок до падежа до седем дни, дължими на системи или оператори на системи, отговарящи на условията по глава пета „а“ от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) или аналогично законодателство в държава-членка, или на техните участници, и произтичащи от участието в такава система;

7. задължения към някои от следните лица:

а) служител, по отношение на натрупано трудово възнаграждение, облаги, свързани с пенсионирането, или друго постоянно възнаграждение, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, който не се урежда от колективен трудов договор;

б) доставчици на стоки и услуги, които са критични за ежедневната дейност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, включително информационни и комунални услуги, обслужване, поддържане и наем на помещенията, в които се извършва дейността;

в) данъчни и социално-осигурителни органи, когато техните вземания са привилегирани съгласно приложимото законодателство;

г) схемите за гарантиране на депозити, произтичащи от вноски, дължими в съответствие с приложимото законодателство.

(3) Изключването по ал. 2, т. 7, буква „а“ не се прилага за променливия компонент на възнаграждението на служител, чиято дейност оказва съществено влияние върху рисковия профил на институцията по смисъла на чл. 73б, ал. 2 ЗКИ, съответно чл. 24, ал. 9 от ЗПФИ.

(4) Изпълнението на правомощията по ал. 1 не води до нарушаване на изискванията за обособеност и достатъчно финансиране на обезпечените активи, включени в покритието на покрити облигации.

(5) Органът за реструктуриране може да упражни правомощията по ал. 1, когато това е целесъобразно, и по отношение на:

1. частта от обезпеченото задължение, в случаите когато размерът на задължението надхвърля стойността на обезпечението.

2. частта от влог, която надхвърля размера на гаранцията по глава трета от ЗГВБ.

Допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 67. (1) При прилагане на инструмента за споделяне на загуби и при наличието на изключителни обстоятелства, органът за реструктуриране може да изключи напълно или частично от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване определени задължения, когато:

1. не е възможно тези задължения да бъдат обезценени или преобразувани в разумни срокове, независимо от добросъвестно положените усилия от страна на органа за реструктуриране;

2. изключването е необходимо и съразмерно с оглед на осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и основните стопански дейности на институцията по начин, който запазва способността ѝ да продължи да извършва основните си операции, услуги и сделки и в режим на реструктуриране;

3. изключването, вкл. по отношение на отговарящите на условията влогове на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, е необходимо и съразмерно с цел избягване на широко разпространение на проблемите, което сериозно би нарушило функционирането на финансовите пазари, включително инфраструктурата на финансовите пазари, по начин, който би могъл да предизвика сериозни смущения в икономиката на Република България или на Съюза; или

4. прилагането на инструмента за споделяне на загуби по отношение на тези задължения би довело до такава загуба на стойност, че загубите, понесени от другите кредитори биха били по-ниски, ако тези задължения бяха изключени от споделянето на загуби.

(2) С цел улесняване на процеса по реструктуриране и ограничаване на необходимостта от допълнителни изключения по ал. 1, органът за реструктуриране може, в съответствие с чл. 29, ал. 4, т. 2 да определи по-нисък лимит за експозиции на други институции към институцията или нейната група под формата на задължения, които могат да споделят загуби. Този по-нисък лимит не се отнася за задължения между лица, които са част от една група.

(3) Когато органът за реструктуриране реши да изключи или частично да изключи приемливо задължение или клас приемливи задължения по реда на ал. 1, нивото на обезценяване или преобразуване, приложимо към другите приемливи задължения, може да бъде увеличено, за да се отчетат такива изключения, при условие че нивата на обезценяване и преобразуване, приложени към другите приемливи задължения, са съобразени с принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7.

(4) Когато упражнява правомощията си по ал. 1, органът за реструктуриране взема предвид:

1. принципът, че загубите се поемат първо от акционерите / съдружниците и след това — от кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, в съответствие с реда на техните вземания при несъстоятелност;

2. капацитета за поемане на загуби, наличен в институцията в режим на реструктуриране, ако задължението или класът от задължения бъдат изключени от споделянето на загуби; както и

3. необходимостта от поддържане на адекватно ниво на средствата в ФПБ.

(5) Органът за реструктуриране уведомява Европейската комисия преди да упражни правомощието си за изключване на задължение по ал. 1. Когато изключването изисква вноска от ФПБ, съответно от ФПИП или от алтернативен източник на финансиране съгласно чл. 68, правомощието се упражнява, ако Европейската комисия не забрани или не поиска изменение в обхвата на предложеното изключване в рамките на 24 часа от получаването на такова уведомление или в по-дълъг срок, за който органът за реструктуриране е дал съгласие.

Условия и ограничения за финансиране от ФПБ, съответно от ФПИП при допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 68. (1) Когато органът за реструктуриране реши да изключи напълно или частично приемливо задължение или клас от приемливи задължения и загубите, които биха били понесени от тези задължения, не са изцяло прехвърлени към други кредитори, ФПБ, съответно ФПИП, може да направи вноска към институцията в режим на реструктуриране с цел постигане на най-малко един от следните резултати:

1. покриване на загубите, които не са поети от приемливите задължения, до постигането на нулева нетна стойност на активите на институцията в режим на реструктуриране, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 1;

2. закупуване на акции / дялове или други капиталови инструменти на институцията в режим на реструктуриране, с цел рекапитализация, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 2.

(2) Фондът за реструктуриране на банките, съответно ФПИП прави посочената в ал. 1 вноски само при изпълнение на следните условия:

1. акционерите / съдружниците, притежателите на инструменти, които са признати за капитал от първи и втори ред и кредиторите с приемливи вземания, са поели загуби чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дълг или по друг начин, на обща стойност не по-малка от 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55;

2. вноската на ФПБ, съответно на ФПИП, не надхвърля 5 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55.

(3) Изискването по ал. 2, т. 1 може да не се приложи, когато са изпълнени следните условия:

1. приносът на акционерите / съдружниците и притежателите на други инструменти от собствения капитал и на кредиторите с приемливи вземания към поемането на загуби и рекапитализацията по ал. 2, т. 1 е не по-малък от 20 на сто от рисковото претеглените активи на институцията;

2. в случай, че инструментът за споделяне на загуби се прилага по отношение на банка, фондът за реструктуриране на банките разполага със средства, набрани от годишни вноски, в размер най-малко на 3 на сто от гарантираните влогове в банките, лицензирани в Република България; както и

3. балансовото число на институцията на консолидирана основа е под левовата равностойност на 900 млрд. евро.

(4) Вноската от ФПБ, съответно от ФПИП по ал. 1 може да бъде финансирана по следните начини:

1. от средства, с които разполага ФПБ, съответно ФПИП, събрани чрез годишни вноски от институциите, лицензирани в Република България и от клоновете на институции от трети държави, установени в Република България;

2. от средства, които могат да бъдат събрани от институциите чрез извънредни вноски в рамките на три години; или

3. когато средствата по т. 1 и т. 2 са недостатъчни — средствата, получени от алтернативни източници на финансиране в съответствие с чл. 140, когато това е възможно.

(5) При извънредни обстоятелства органът за реструктуриране може да търси допълнителни средства от алтернативни източници на финансиране, при следните условия:

1. прагът по ал. 2, т. 2 е достигнат; и
2. всички необезпечени непривилегировани вземания на кредитори, които не са отговарящи на условията влогове, са напълно обезценени или преобразувани.

(6) Фондът за реструктуриране на банките, съответно ФПИП, може да направи вноска по ал. 5 и от ресурсите, които са събрани чрез годишни вноски и които още не са използвани.

Раздел II

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Прилагане на минимално изискване

Чл. 69. (1) Органът за реструктуриране определя за всяка институция, лицензирана в Република България, минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, изразено като съотношение спрямо общите ѝ задължения и собствен капитал.

(2) Задълженията по деривати се включват в общите задължения по ал. 1 в условията на пълно признаване на правата за нетиране на контрагента.

(3) Приемливите задължения по ал. 1 отговарят на следните условия:

1. съответният инструмент е емитиран и изцяло платен;
2. задължението не се дължи на институцията, не е обезпечено или гарантирано от нея;
3. закупуването на инструмента не е било финансирано пряко или непряко от институцията;
4. задължението има остатъчен срок до падежа от поне една година;
5. задължението не произтича от дериват;

6. по отношение на приемливите задължения за банка, задължението не произтича от влог, който е привилегирован в реда на вземанията при несъстоятелност съгласно чл. 94, ал. 1 от ЗБН.

(4) За целите на ал. 3, т. 4, падежът на задължение, което дава на кредитора право на предсрочно изплащане е първата дата, на която това право възниква.

(5) Когато дадено задължение се урежда от правото на трета държава, органът за реструктуриране може да изиска от институцията да докаже, че решение на органа за реструктуриране за обезценяване или преобразуване на задължение ще има правно действие съгласно правото на третата държава, като се вземат предвид условията на договора, уреждащ задължението и приложимите международни споразумения за признаване на процедури за реструктуриране. Ако органът за реструктуриране няма достатъчно основания да счита, че решението по ал. 1 би имало правно действие съгласно правото на третата държава по ал. 1, съответното задължение не се включва при изчислението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

(6) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на институцията се определя въз основа най-малко на следните принципи и критерии:

1. осигуряване на възможност институцията да бъде реструктурирана чрез използването на инструменти за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;

2. осигуряване на достатъчен размер приемливи задължения, които да позволяват, при използване на инструмента за споделяне на загуби, загубите да могат да бъдат поети и съотношението на базовия собствен капитал от първи ред да може да се възстанови до необходимото ниво с цел институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ, както и да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията;

3. когато в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно чл. 67, ал. 1 или да бъдат прехвърлени изцяло на приобретател при частично прехвърляне, да се осигурят достатъчно други приемливи задължения, които позволяват загубите да бъдат поети, така че съотношението на базовия собствен капитал от първи ред да може да бъде възстановено до необходимото ниво, за да може

институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ;

4. отчитане на размера, бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на институцията;

5. за банка, отчитане на степента, до която ФГВБ би участвал във финансирането на реструктурирането в съответствие с чл. 143;

6. отчитане до каква степен неплатежоспособността на институцията би имала неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително разпространение на проблемите към други институции поради взаимосвързаност на институцията с тях или с останалата част от финансовата система.

(7) С наредба на БНБ, съответно на Комисията, критериите по ал. 6 се конкретизират и могат да се установяват допълнителни критерии за определяне на минималните изисквания.

(8) Българската народна банка, съответно Комисията, осъществява контрол за изпълнението от страна на институциите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1, и когато е приложимо, чл. 70, ал. 1. Решенията свързани с прилагането на минималните изисквания се вземат едновременно и са съобразени с разработването и поддържането на планове за реструктуриране.

(9) Българската народна банка, съответно Комисията, информира ЕБО за определените за всяка институция стойности на минималните изисквания по ал. 1 и когато е приложимо за случаите по чл. 70, ал. 1.

Прилагане на минималните изисквания чрез финансови инструменти за договорно споделяне на загуби

Чл. 70. (1) С решенията си по чл. 69 органът за реструктуриране може да предвиди минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на институция да бъде частично покрито на консолидирано или индивидуално ниво посредством финансови инструменти за договорно споделяне на загуби.

(2) Даден инструмент се приема за финансов инструмент за договорно споделяне на загуби, когато отговаря на следните условия:

1. съдържа договорно условие, което предвижда, че когато органът за реструктуриране реши да използва инструмента за споделяне на загуби, финансовият

инструмент се обезценява или преобразува в необходимата степен преди обезценяването или преобразуването на други приемливи задължения, както и

2. е предмет на обвързващо споразумение или разпоредба за определяне на реда на вземанията, съгласно които при производство по несъстоятелност финансовият инструмент е на по-нисък ред в сравнение с останалите приемливи задължения и не може да бъде изплатен преди да бъдат погасени вземанията по останалите приемливи задължения.

Координация на мерките по прилагане на минималните изисквания

Чл. 71. (1) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се прилага от институциите на индивидуална и консолидирана основа.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, може да наложи минималното изискване към дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 на индивидуална основа.

(3) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на консолидирано ниво на предприятие майка от Съюза, обект на консолидиран надзор от БНБ, съответно от Комисията, се определя в съответствие с процедурите по ал. 4 - 9 и въз основа на критериите по чл. 69, ал. 6, и на това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия в трети държави се реструктурират самостоятелно.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за реструктуриране на ниво група, и органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво.

(5) Съвместното решение по ал. 4 се мотивира и се предоставя от БНБ, съответно от Комисията, на предприятието майка от Съюза.

(6) При липса на съвместно решение в рамките на четири месеца БНБ, съответно Комисията, след като вземе предвид оценката на дъщерните предприятия, извършена от съответните органи за реструктуриране, взема решение относно размера на консолидираното минимално изискване.

(7) Ако в рамките на четири месеца някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с параграф 3 от същия член, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(8) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взима самостоятелно решение.

(9) Съвместното решение по ал. 4 и решението по ал. 6 са обвързващи за БНБ и Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(10) Когато е орган за реструктуриране по отношение на институция - дъщерно дружество, БНБ, съответно Комисията, участва при взимането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към предприятието майка. В този случай, БНБ, съответно Комисията, упражнява правомощия на съответен орган за реструктуриране предвидени в ал. 3 - 9. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

Координация на мерките по прилагане на минималните изисквания на индивидуално ниво за институция - дъщерно дружество

Чл. 72. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на институция - дъщерно дружество на институция-майка, лицензирана в държава членка, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на индивидуално ниво на институцията – дъщерно дружество в съответствие с:

1. принципите и критериите по чл. 69, ал. 6; както и
2. консолидираното изискване, определено за групата.

(2) Решението по ал. 1 се взема под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, и останалите органи за реструктуриране на институциите – дъщерни предприятия от групата.

(3) Съвместното решение по ал. 2 се мотивира и се предава от БНБ, съответно Комисията, на институцията – дъщерно дружество в Република България.

(4) При липса на съвместно решение по ал. 2 в рамките на четири месеца, БНБ, съответно Комисията, взема решение по отношение на институцията – дъщерно дружество в Република България, като взема предвид становището и резервите на органа за реструктуриране на ниво група.

(5) Ако до изтичането на четиримесечния срок по ал. 4 органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие параграф 3 от същия член, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(6) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взима самостоятелно решение относно минималните изисквания, приложими към институциите по ал. 1, които са лицензирани в Република България.

(7) Съвместното решение по ал. 2 и решението по ал. 4 са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, и подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(8) Когато е орган за реструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, участва при взимането на съвместно решение относно размера на минималното изискване на индивидуално ниво за всяка институция – дъщерно дружество от групата по реда на ал. 1 - 7. В този случай съвместното решение по ал. 2 е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

(9) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, участва и в съвместното решение за определяне на минималното изискване на индивидуално ниво за всяка друга дъщерна институция от групата в съответствие с реда по ал. 1 - 4. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

Раздел III

Прилагане на инструмента споделяне на загуби

Оценка на сумите при споделяне на загуби

Чл. 73. (1) Преди да използва инструмента за споделяне на загуби, органът за реструктуриране, при спазване на чл. 55, извършва оценка на следното:

1. сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат обезценени за осигуряване на нулева стойност на нетните активи на банката в режим на реструктуриране; и

2. сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат преобразувани в акции или други инструменти на собствения капитал за възстановяване на съотношението на базов собствен капитал от първи ред на:

а) институцията в режим на реструктуриране; или

б) мостовата институция.

(2) При оценката по ал. 1 се вземат предвид капиталовите вноски, които ФПБ, съответно ФПИП, може да направи съгласно чл. 136, ал. 1, т. 3, както и необходимостта от поддържане на достатъчно пазарно доверие в институцията в режим на реструктуриране или мостовата институция, включително с цел тя да може да

продължи да отговаря за срок от най-малко една година на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно ЗКИ, съответно ЗПФИ.

(3) Когато органът за реструктуриране възнамерява да използва инструмента за обособяване на активи, сумата, с която трябва да се намали размерът на приемливите задължения, се съобразява с консервативна оценка на капиталовите нужди на дружеството за управление на активи.

(4) Когато след обезценяване на капитал в съответствие с глава петнадесета и извършено споделяне на загуби съгласно чл. 65, ал. 1 се установи, че основаната на предварителната оценка по чл. 55 степен на обезценка надхвърля необходимата съгласна окончателната оценка по чл. 55, ал. 15, органът за реструктуриране може да намали размера на извършената обезценка, като увеличи обратно капитала и задълженията до необходимия размер, с цел компенсация на кредиторите и след това на акционерите.

(5) Органът за реструктуриране приема и прилага процедури, за да гарантира, че оценките по ал. 1 се основават, доколкото е възможно, на най-актуалната и изчерпателна информация за активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране.

Третиране на акционерите при споделяне на загубите или обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

Чл. 74. (1) Когато използва инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1 или обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти в съответствие с чл. 89, органът за реструктуриране предприема по отношение на акционерите и други притежатели на инструменти за собственост поне едно от следните действия:

1. обезсилва съществуващите акции и други инструменти на собственост или ги прехвърля на кредитори, чиито вземания са обезценени или преобразувани при прилагане на инструмента за споделянето на загуби;

2. при условие че съгласно оценката, извършена по чл. 55, институцията в режим на реструктуриране има положителна нетна стойност – значително намаляване на дела на съществуващите акционери и други притежатели на инструменти на собственост в капитала на институцията в резултат от преобразуването в акции или други инструменти на собственост на:

а) инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред, емитирани от институцията след упражняване на правомощията по чл. 89 от органа за реструктуриране; или

б) приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на реструктуриране при упражняване на правомощията на органа за реструктуриране по чл. 94, ал. 2, т. 6.

(2) Преобразуването по ал. 1, т. 2 се извършва при съотношение, което значително намалява дела на съществуващите акционери и други притежатели на инструменти на собственост.

(3) Действията по ал. 1 се предприемат и по отношение на акционери и притежатели на други инструменти на собственост, когато съответните акции и инструменти на собственост са емитирани или предоставени при следните обстоятелства:

1. вследствие преобразуването на дългови инструменти в акции или в други инструменти на собственост в съответствие с договорните условия на първичните дългови инструменти при настъпването на събитие, което предшества или съвпада с момента на решението на органа за реструктуриране, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 отговарят на условията за реструктуриране;

2. преобразуване на инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, съгласно чл. 92.

(4) При избора на действието по ал. 1, което да предприеме, органът за реструктуриране взема предвид:

1. оценката, извършена в съответствие с чл. 55;

2. сумата, с която съгласно преценката на органа за реструктуриране елементите на базовия собствен капитал от първи ред трябва да бъдат намалени, а инструментите от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред обезценени или преобразувани, съгласно чл. 92; и

3. общата сума съгласно оценката по чл. 73.

(5) Когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, в рамките на процедурата по чл. 28 - 34 от ЗКИ, съответно по чл. 26 – 26д от ЗПФИ, органът за реструктуриране извършва своевременно изискваната преценка, така че да не се

забавя прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването, или да се възпрепятства постигането на целите на реструктурирането.

(6) Когато към датата на прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред органът за реструктуриране не е завършил преценката по ал. 5, за всяко придобиване или увеличаване на квалифицираното участие на даден приобретател вследствие прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването се прилагат процедурите по чл. 58, ал. 9 и 10.

Последователност на обезценяването и преобразуването

Чл. 75. (1) При прилагането на инструмента за споделяне на загуби органът за реструктуриране упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване след отчитане на изключенията по чл. 66 и чл. 67 и при спазване на следните изисквания и поредност:

1. елементите на базовия собствен капитал от първи ред се намаляват в съответствие с чл. 92;

2. когато намалението съгласно т. 1 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

3. когато общото намаление съгласно т. 1 и т. 2 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3 размерът на главницата на инструментите на капитала от втори ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

4. когато общото намаление съгласно т. 1 – 3 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3 се намалява в необходимата степен размерът на главницата на подчинения дълг, който не е част от допълнителния капитал от първи ред или от капитала от втори ред, в съответствие с реда на вземанията при производство по несъстоятелност;

5. когато общото намаление съгласно т. 1 – 4 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3 размерът на главницата или текущо дължимата сума по останалите приемливи задължения се намалява, след прилагане на изключенията по чл. 66, ал. 2, и когато е приложимо чл. 67, в съответствие с реда на вземанията по чл. 94, ал. 1 от ЗБН, съответно по чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

(2) При упражняване на правомощията за обезценяване или преобразуване органът за реструктуриране разпределя загубите, представени от сбора на сумите по

чл. 74, ал. 3, т. 2 и 3, съразмерно между инструментите на собственост и приемливите задължения от един и същи ред чрез намаляване на размера на главницата или текущата сума, дължима във връзка с тези инструменти на собственост или приемливи задължения, пропорционално на тяхната стойност, с изключение на случаите, в които се допуска различно разпределяне на загубите по задълженията от еднакъв ред при наличието на обстоятелствата, посочени в чл. 67.

(3) Изискването по ал. 2 не се прилага за задължения, които са изключени от споделянето на загуби в съответствие с чл. 66, ал. 2 и чл. 67 и които могат да получат по-благоприятно третиране в сравнение с това на приемливите задължения от същия ред при производство по несъстоятелност.

(4) Преди прилагане на ал. 1, т. 5 органът за реструктуриране задължително преобразува или намалява главницата на инструментите, посочени в ал. 1, т. 2 - 4, когато тези инструменти все още не са преобразувани и съдържат някое от следните условия:

1. главницата на инструмента да бъде намалена при настъпването на събитие, свързано с финансовото състояние, платежоспособността или отношенията на капиталова адекватност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;

2. преобразуване на инструментите в инструменти на собственост при настъпването на такова събитие.

(5) Когато в съответствие с условията по ал. 4, т. 1, главницата на инструмент не е изцяло обезценена, преди да приложи инструмента за споделяне на загуби по отношение на останалите инструменти по ал. 1, органът за реструктуриране упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо остатъчния размер на главницата, в съответствие с ал. 1.

(6) Органът за реструктуриране не може да преобразува даден клас задължения, когато друг клас задължения, подчинени на първия клас, остават по същество непреобразувани или необезценени, освен ако това е допустимо съгласно чл. 66, ал. 2 и чл. 67.

Обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати

Чл. 76. (1) Органът за реструктуриране упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати, само след затваряне на позициите по дериватните договори. За тази цел, при поставяне на

институция в режим на реструктуриране органът за реструктуриране може да прекратява и затваря всички дериватни договори.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите, когато задължение по дериватен договор е изключено от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 67.

(3) Когато транзакциите с дериватни инструменти са предмет на споразумение за нетиране, органът за реструктуриране или независим оценител определя в рамките на оценката по чл. 55 задължението, произтичащо от тези транзакции на нетна основа, в съответствие с условията на споразумението.

(4) Органът за реструктуриране определя стойността на задълженията по дериватни договори, в съответствие с:

1. подходяща методология за определяне на стойността на класовете деривати, включително транзакциите и експозициите, които са предмет на споразумения за нетиране;

2. принципите за определяне на момента, към който се определят стойностите на дериватните позиции; и

3. подходяща методология за сравняване на унищожаването на стойност вследствие на затварянето на дериватите и последващо прилагане на инструмента за споделяне на загуби спрямо произтичащите от тях задължения, с размера на загубите, които биха понесли позициите в деривати при директно споделяне на загуби.

Коефициент на преобразуване на дълг в капитал

Чл. 77. При упражняване на правомощията по чл. 90, ал. 1 и чл. 94, ал. 2, т. 6 органът за реструктуриране, може да приложи различни коефициенти на преобразуване към различните класове капиталови инструменти и задължения, в съответствие с единия или двата от следните принципи:

1. коефициентът на преобразуване представлява подходящо обезщетение на засегнатите кредитори за понесената загуба в резултат на упражняването от органа за реструктуриране на правомощията за обезценяване или преобразуване.

2. когато се прилагат различни коефициенти на преобразуване, коефициентът на преобразуване, приложим за задължения, които са от по-висок ред при несъстоятелност е по-висок от коефициента на преобразуване на задълженията от по-нисък ранг.

Мерки за оздравяване, съпътстващи споделянето на загуби

Чл. 78. При използване на инструмента за споделяне на загуби с цел рекапитализация на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1, органът за реструктуриране изисква от институцията или дружество да изготви и приложи план за оздравяване на дейността съгласно член 79.

План за оздравяване на дейността

Чл. 79. (1) В срок до един месец от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 управителният орган на институцията изготвя план за оздравяване на дейността, който отговаря на изискванията на чл. 80 и го предоставя за одобрение на органа за реструктуриране.

(2) Когато е приложима правната рамка на Съюза за държавната помощ, планът по ал. 1 трябва да отговаря и на изискванията към плана за реструктуриране, който институцията или дружеството трябва да представи на Европейската Комисия в съответствие с приложимите условия.

(3) Когато инструментът за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 се прилага за два или повече субекта от група, планът за оздравяване на дейността се изготвя от институцията майка от Съюза и обхваща всички институции в групата в съответствие с приложимите процедури, посочени в чл. 8 - 12.

(4) В случаите по ал. 3, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група тя предоставя плана по ал. 1 на съответните органи за реструктуриране и на ЕБО.

(5) Органът за реструктуриране може да удължи срока по ал. 1 с не повече от един месец при изключителни обстоятелства, и в случай че е необходимо, за постигането на целите на реструктурирането.

(6) Когато е приложима правната рамка на Съюза за държавната помощ удължаването на срока по ал. 5 не превишава срока, определен съгласно рамката за държавната помощ.

Изисквания към плана за оздравяване на дейността

Чл. 80. (1) В плана за оздравяване на дейността се определят мерки за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или на част от дейността им в разумни срокове. Тези мерки се

основават на реалистични допускания относно икономическите условия и условията на финансовите пазари, при които институцията или дружеството ще извършват дейност.

(2) Планът за оздравяване на дейността е съобразен с текущото състояние и бъдещите перспективи пред финансовите пазари, като отразява допускания за най-добър и най-лош сценарий, включително комбинация от събития, която позволява да се набележат основните уязвими места на институцията. Допусканията се сравняват спрямо подходящи сравнителни показатели за съответния сектор.

(3) Планът за оздравяване на дейността включва най-малко следните елементи:

1. подробен анализ на причините и проблемите, довели до неплатежоспособност или вероятност от неплатежоспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, и обстоятелствата, породили затрудненията;

2. описание на мерките, целящи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които трябва да се приемат.

3. график за прилагането на мерките по т. 2.

(4) Мерките за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, могат да включват:

1. реорганизация на дейностите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;

2. промени в оперативните системи и инфраструктура на институцията;

3. закриване на дейности, генериращи загуби;

4. реорганизиране на съществуващите дейности, които могат да станат конкурентоспособни;

5. продажба на активи или на стопански дейности.

Одобряване на планове за оздравяване на дейността

Чл. 81. (1) В срок до един месец от представянето на плана за оздравяване на дейността, органът за реструктуриране оценява възможността изпълнението му да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 и го одобрява, когато прецени, че е възможно целите да бъдат постигнати.

(2) Ако органът за реструктуриране прецени, че планът няма да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството

по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, той уведомява съответния управителен орган за своите възражения и изисква подходящи изменения на плана.

(3) В срок до две седмици от датата на получаване на уведомление по ал. 2, управителният орган представя пред органа за реструктуриране за одобрение изменен план. В рамките на една седмица органът за реструктуриране оценява изменения план и уведомява управителния орган, дали счита, че възраженията по ал. 2 са отчетени и дали са необходими допълнителни изменения.

(4) Управителният орган прилага одобрения от органа за реструктуриране план за реорганизация на дейността и най-малко веднъж на шест месеца представя пред органа за реструктуриране доклади относно неговото изпълнение. Ако органът за реструктуриране прецени, че е необходимо преразглеждане на плана, за постигане на целта по чл. 80, ал. 1, управителният орган преразглежда плана и го предоставя на органа за реструктуриране за одобрение.

Раздел IV

Други разпоредби по прилагането на инструмента за споделяне на загуби

Последици от споделянето на загуби

Чл. 82. (1) При упражняване от органа за реструктуриране на правомощие по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5 - 9, решенията за намаляване на главницата или дължимата сума, преобразуването или обезсилването имат незабавно и задължително действие за институцията в режим на реструктуриране и засегнатите кредитори и акционери.

(2) Органът за реструктуриране има правомощие да изисква изпълнението на всички фактически и правни действия, необходими за упражняването на правомощията по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5 - 9, включително:

1. вписване на подлежащите на вписване обстоятелства, произтичащи от упражняване на правомощията по ал. 1, в Търговския регистър.

2. спирането от търговия или заличаването на регистрацията на съответните акции или дългови инструменти;

3. регистрацията или допускането до търговия на новите инструменти на собственост;

4. повторната регистрация или допускане до търговия на дълговите инструменти, които са обезценени, без да се изисква публикуване на проспект съгласно приложимото законодателство.

(3) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5, органът за реструктуриране изцяло обезцени размера на главницата на задължение или дължимата сума по него, това задължение и всички други задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третират като погасени и не могат да се признават при последващи производства във връзка с институцията в режим на реструктуриране или неин правопреемник при последващо прекратяване.

(4) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5, органът за реструктуриране намали частично размера на главницата на задължение или на дължимата сума по него, задължението се погасява до степента на намаления размер. Инструментът или споразумението, съгласно които е възникнало първоначалното задължение, продължава да се прилага по отношение на остатъчния размер на главницата или дължимата сума, след корекция на размера на дължимата лихва, за да се отрази намаляването на главницата, и след други изменения в условията, които органът за реструктуриране може да изиска чрез упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 10.

Премахване на процедурни пречки пред споделянето на загуби

Чл. 83. (1) Органът за реструктуриране може да изисква институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да поддържат по всяко време достатъчен регистриран капитал или други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, така че ако органът за реструктуриране упражни правомощията по чл. 94, ал. 2, т. 5 и 6 по отношение на институцията или дружеството или техни дъщерни предприятия, институцията или дружеството да не бъдат възпрепятствани да емитират достатъчно количество нови инструменти на собственост, за да осигурят ефективно преобразуване на задълженията.

(2) Органът за реструктуриране преценява необходимостта от налагане на изискването по ал. 1 и определя размера на капитала в контекста на разработването и поддържането на съответния план за реструктуриране, като взема предвид действията по реструктуриране, предвидени в него.

(3) При преценката по ал. 2 органът за реструктуриране проверява дали размера на регистрирания капитал или на други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред е достатъчен за покриване на сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, ако

планът за реструктуриране предвижда прилагане на инструмента за споделяне на загуби.

(4) Органът за реструктуриране има право да изисква промени в устава или в друг учредителен документ, с цел да се отстранят процедурни пречки пред преобразуването на задължения в обикновени акции, включително предварителни права на записване от акционерите или изисквания за съгласие на акционерите при увеличаване на капитала.

Договорно признаване на споделянето на загуби

Чл. 84. (1) В споразуменията, пораждащи задължения, по които са страни, институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 включват договорна разпоредба, съгласно която кредиторът или другите страни по споразумението, признават, че дадено задължение може да бъде обезценено или преобразувано и се съгласяват да приемат намаляване на главницата или дължимата сума, преобразуване или обезсилване, които се извършват в резултат на упражняване на тези правомощия от орган за реструктуриране, при условие че това задължение:

1. не е изключено съгласно чл. 66, ал. 2;
2. не е влог, който се удовлетворява по реда на чл. 94, ал. 1, т. 4а от ЗБН;
3. се урежда от правото на трета държава; и
4. е емитирано или поето след влизане в сила на този закон.

(2) Изискването по ал. 1, т. 3 не се прилага, когато органът за реструктуриране установи, че по отношение на посочените в ал. 1 задължения органът за реструктуриране може да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване съгласно правото на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с нея.

(3) Органът за реструктуриране може да изиска от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да предостави правно становище относно възможностите за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната разпоредба по ал. 1, т. 3.

(4) Ако институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 не включи в договорните разпоредби, уреждащи задължение, изискването съгласно ал. 1 условие, това не възпрепятства органът за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на това задължение.

Глава четиринадесета

Държавни инструменти за финансова стабилизация

Общи разпоредби

Чл. 85. (1) В случай на системна криза, като крайна мярка, ако целите на преструктурирането за банка в режим на преструктуриране не са постигнати, след като инструментите по чл. 56 са приложени от БНБ в максимална възможна степен и няма вероятност да бъдат постигнати чрез други действия по преструктуриране, БНБ уведомява министъра на финансите и може да отправи искане по чл. 57, ал. 8.

(2) Уведомлението по алинея 1 съдържа подробна информация за:

1. текущото финансово състояние на банката в режим на преструктуриране;
2. основните констатации и заключения на независимата оценка по чл. 55;
3. приложените надзорни мерки, мерки на ранна намеса и мерки за преструктуриране;
4. изпълнението на условията по чл. 51, ал. 1 и чл. 57, ал. 8, т. 1;
5. други значими обстоятелства.

(3) Въз основа на уведомлението по ал. 1 и оценката на БНБ относно възможностите за преструктуриране, министърът на финансите, след консултации с управителния съвет на БНБ, може да отправи мотивирано предложение до Министерския съвет за вземане на решение за прилагане на държавните инструменти за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1 при спазване на правилата за държавните помощи, при условие че прилагането на мерките за преструктуриране не би било достатъчно за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, и за държавния инструмент за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1, т.2, прилагането на мерките за преструктуриране не би било достатъчно за защита на обществения интерес, ако преди това спрямо банката са приложени мерките по чл. 86, ал. 1, т. 1.

(4) Министерският съвет взема решение по предложението на министъра на финансите по ал. 3 в срок до три работни дни от постъпване на предложението.

(5) С решението по ал. 4 Министерският съвет определя:

1. целите, които трябва да бъдат постигнати с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация;
2. конкретния държавен инструмент по чл. 86, ал. 1;

3. сумата, с която държавата ще участва в капитала на банката в режим на реструктуриране и вида на финансовите инструменти срещу които се предоставя капиталовата подкрепа;
4. приобретателя на акциите и другите финансови инструменти, които се признават за собствен капитал от първи или втори ред;
5. други условия, които следва да бъдат изпълнение при прилагане на съответния държавен инструмент за финансова стабилизация и мерки, които следва да бъдат приложени.

(6) Министърът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерски съвет по ал. 4.

(7) В случай на прилагане на държавен инструмент за финансова стабилизация, министърът на финансите има всички правомощия на органа за реструктуриране по чл. 94. В тези случаи министърът на финансите е и администратор на помощ по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за държавните помощи.

Видове държавни инструменти за финансова стабилизация

Чл. 86. (1) Държавните инструменти за финансова стабилизация са:

1. държавна капиталова подкрепа; и
2. временна държавна собственост.

(2) Държавната капиталова подкрепа се осъществява чрез участие на държавата в принудителното увеличаване на собствения капитал на банката в режим на реструктуриране по решение на БНБ при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, чрез предоставяне на капитал в замяна на придобиване на:

1. инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;
2. инструменти на допълнителния капитал от първи ред; или
3. инструменти на капитала от втори ред.

(3) Участието на държавата в увеличаването на собствения капитал на институцията по ал. 2 може да бъде пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала.

(4) Инструментът за временна държавна собственост се прилага чрез придобиване от държавата пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала на всички новоемитирани акции от капитала на банка в режим на реструктуриране при условие, че инструментът за споделяне на загуби е

приложен в максимална степен, като акционерите са поели загуби чрез принудително намаляване на капитала и обезсилване на всички акции.

(5) В случаите по ал. 2 и ал. 4 акционерите на банката губят правото по чл. 194, ал. 1 и 2 от ТЗ на придобиване на съответна на техния дял преди увеличаването на капитала част от новите акции.

Упражняване на правата на държавата

Чл. 87. (1) В случаите на чл. 86, ал. 2 и ал. 4, държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, в рамките на придобитите акционерни права, осигурява управление на банката на търговска и професионална основа при съобразяване с разпоредбите на всички закони и подзаконови нормативни актове, които регламентират банковата дейност и с целите на реструктурирането.

(2) Държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, отчуждават възмездно участието си в капитала на банката в режим на реструктуриране веднага, щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

Обжалване на решението на Министерския съвет

Чл. 88. (1) Решението на Министерския съвет по чл. 85, ал. 4 подлежи на обжалване по реда на чл. 117. Обжалването не спира изпълнението.

(2) Решението на Министерски съвет по чл. 85, ал. 4 и решението на съда се публикуват в Търговския регистър по партидата на банката в режим на реструктуриране.

(3) Отмяната на решението по чл. 85, ал. 4 не засяга валидността на постановените административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отмененото решение или на административните актове, постановени въз основа на него, до датата на обявяване на съдебното решение в Търговския регистър. В този случай може да се търси единствено обезщетение за претърпените вреди.

Глава петнадесета

Обезценяване на капиталови инструменти

Изискване за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

Чл. 89. (1) Органът за реструктуриране може при необходимост да вземе решение за обезценяване или преобразуване на съответни капиталови инструменти в инструменти на собственост на институция и дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5.

(2) Решението по ал. 1 може да бъде взето самостоятелно или като част от действие по реструктуриране.

Условия за взимане на решения за обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 90 (1) Органът за реструктуриране взема незабавно решение по чл. 89, ал. 1, в съответствие с процедурата по чл. 92, когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. органът за реструктуриране е установил, че са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, преди да е предприето действие по реструктуриране;

2. Българската народна банка, съответно Комисията, е установила, че ако не упражни правомощията по чл. 89, ал. 1 по отношение на съответните капиталови инструменти, институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 няма да е жизнеспособно;

3. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно дружество, което е институция лицензирана в Република България, и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията е взела решение, съвместно със съответния орган от държавата членка на консолидиращия надзорен орган в съответствие с чл. 127, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

4. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, за които БНБ, съответно Комисията, е в ролята на консолидиращ надзорен орган и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на дъщерното дружество и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, е взела решение, съвместно със съответния орган от държавата членка на дъщерното дружество, в съответствие с чл. 126, ал. 5, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

5. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от институция майка и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа, и БНБ, съответно Комисията, е взела решение, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

6. институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 са поискали извънредна публична финансова подкрепа, извън случаите по чл. 51, ал. 3, т. 4, буква „б“.

(2) За целите на ал. 1, институция, дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или група не са жизнеспособни, когато са изпълнени следните две условия:

1. неплатежоспособни са или има вероятност да станат неплатежоспособни по смисъла на чл. 51, ал. 3 или по смисъла на ал. 3;

2. предвид степента на неотложност и други относими обстоятелства няма реална възможност действие, включително от страна на частния сектор или действия на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган, включително мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти, независимо дали се упражнява самостоятелно или едновременно с действие по реструктуриране, да предотврати в разумен срок неплатежоспособността на институцията, дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или на групата.

(3) Група се счита за неплатежоспособна или че има вероятност да стане неплатежоспособна, когато са нарушени или когато са налице обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че предстои в близко бъдеще да бъдат нарушени консолидираните пруденциални изисквания по начин, който би обосновал предприемането на действия от БНБ, съответно от Комисията, или друг компетентен орган, включително, но не само поради факта, че групата е натрупала или има вероятност да натрупа загуби, които да изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него.

Изисквания при прилагане на обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 91. (1) Съответните капиталови инструменти, емитирани от институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество, не могат да се обезценят или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 3 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятие майка, които са обезценени или преобразувани.

(2) Съответните капиталови инструменти, емитирани от дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, който е обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, не могат да се обезценяват или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 4 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятието майка, които са обезценени или преобразувани.

(3) Преди да направи констатацията, посочена в чл. 90, ал. 1, т. 3, по отношение на институция, лицензирана в Република България, БНБ, съответно Комисията извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(4) Преди да направи констатацията, посочена чл. 90, ал. 1, т. 4, по отношение на дъщерното дружество, емитирало съответните капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията, извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(5) Преди да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията осигурява извършване на оценка по чл. 55 на активите и задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, която служи за определяне на обезценяването, което ще се приложи към съответните капиталови инструменти с цел поемане на загубите, както и на нивото на преобразуване, което ще се приложи към тези капиталови инструменти, така че да бъде рекапитализирана институцията или дружеството.

Ред и процедури за обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти

Чл. 92. (1) Органът за реструктуриране упражнява правомощията за обезценяване или преобразуване до степента необходима за постигане на целите за реструктурирането, в съответствие с реда на вземанията в производството по несъстоятелност, по такъв начин, че да се постигнат следните резултати:

1. първо се намаляват елементите на базовия собствен капитал от първи ред съразмерно на загубите или до пълния им размер. Българската народна банка, съответно комисията предприема действия съгласно член чл. 74, ал. 1 и 2 по отношение на притежателите на инструментите;

2. инструментите на допълнителния капитал от първи ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането или до пълния им размер;

3. инструментите на капитала от втори ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането или до пълния им размер.

(2) Когато се обезценява съответен капиталов инструмент:

1. намаляването на размера на главницата е необратимо, освен когато се наложи компенсиране по реда на чл. 73, ал. 4;

2. във връзка с размера на извършеното обезценяване, притежателят на инструмента няма право на вземане, освен в случаите на:

а) когато е приложимо, вече натрупани лихви и друго подобно задължение;

б) обезщетение за вреди, което може да възникне като резултат от обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване; или

в) предоставянето на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на притежателя на съответните капиталови инструменти съгласно ал. 3.

3. на притежателя на инструмента не може да се изплати обезщетение, различно от това по ал. 3.

(3) С оглед възможността за извършване на преобразуване на съответни капиталови инструменти съгласно ал. 1, т. 2 и т. 3 органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да емитира инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в полза на притежателите на тези инструменти. Съответните капиталови инструменти могат да бъдат преобразувани, когато са спазени следните условия:

1. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или от нейно/негово предприятие майка, след съгласие от БНБ, съответно Комисията или на органа за реструктуриране на предприятието майка, когато е различен;

2. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани преди емитирането на инструменти за собственост от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 с цел набавяне на собствен капитал от държавата или от държавно ведомство или предприятие;

3. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са предоставени и прехвърлени незабавно след упражняване на правомощията за преобразуване;

4. коефициентът на преобразуване, с който се определя броят на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, които се предоставят срещу всеки съответен капиталов инструмент, е съобразен с принципите, предвидени в чл. 77.

(4) С оглед възможността за предоставяне на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с ал. 3, органът за реструктуриране може да изиска от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 да разполага с необходимите предварителни решения, одобрения и разрешения за емитиране на съответния брой инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Процедура за съгласуване на констатациите във връзка с чл. 90

Чл. 93. (1) Преди да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 2 - 4 и 6 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие-майка от Съюза и е емитирала съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална основа, както и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, уведомява незабавно консолидиращия надзорен орган и ако е различен, подходящия орган от неговата държава членка.

(2) Преди да вземе решение по член чл. 90, ал. 1, т. 4 по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, което е дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, за който БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган и е емитирало съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална и консолидирана основа, БНБ, съответно Комисията, уведомява незабавно:

1. компетентните органи, отговорни за всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, емитирали съответните капиталови инструменти, по отношение на които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде взето такова решение;

2. съответните органи на държавите членки, в които се намират компетентните органи по т. 1.

(3) В уведомлението по ал. 1 или ал. 2 БНБ, съответно Комисията, посочва причините, поради които се разглежда съответното решение.

(4) Когато взема решение по чл. 90, ал. 1, т. 3 - 6 по отношение на институция или група, извършваща трансгранична дейност, БНБ, съответно Комисията, и останалите съответни органи вземат предвид потенциалното въздействие от реструктурирането във всички държави членки, в които институцията или групата извършва дейност.

(5) След извършване на уведомление по ал. 1 или ал. 2 и след консултация с уведомлените органи, БНБ, съответно Комисията, извършва преценка дали:

1. може да бъде приложена алтернативна мярка на упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно чл. 90, ал. 1;

2. дали мярката по т. 1 може да доведе в разумни срокове до отстраняване на обстоятелствата, налагащи вземането на решение по чл. 90, ал. 1.

(6) Алтернативните мерки по ал. 5, т. 1 са мерките за ранна намеса по чл. 44, мерките по чл. 103, ал. 2 и чл. 103а, ал. 1 от ЗКИ, съответно по чл. 118, ал. 1 от ЗПФИ или аналогични мерки от съответното приложимо законодателство, прехвърлянето на средства или увеличаването на капитала от предприятието майка.

(7) Ако след консултацията с уведомлените органи преценката по ал. 5 е положителна, БНБ, съответно Комисията, осигурява прилагането на такава мярка.

(8) Ако в случая, посочен в ал. 1 и съгласно ал. 5 БНБ, съответно Комисията, прецени, че не е възможна алтернативна мярка, тя преценява дали да вземе решение по чл. 90, ал. 1.

(9) Когато БНБ, съответно Комисията прецени, че трябва да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 4, тя незабавно уведомява съответните органи на държавите членки, в които се намират съответните дъщерни предприятия и решението се взема съвместно съгласно чл. 126, ал. 5. При липса на съвместно решение, БНБ, съответно Комисията, не прилага процедурата по чл. 90, ал. 1, т. 4 по отношение на съответните капиталови инструменти.

Глава шестнадесета

Правомощия за реструктуриране

Общи правомощия

Чл. 94. (1) Органът за реструктуриране прилага инструментите за реструктуриране по отношение на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които отговарят на условията за реструктуриране.

(2) При упражняването на правомощията по ал. 1 органът за реструктуриране има право:

1. да изисква от всяко лице да предостави необходимата информация, за целите на актуализиране и допълване на информацията в планове за реструктуриране, както и предоставяне на информация при проверки на място;

2. да поеме контрола над институция в режим на реструктуриране и да упражнява всички права на акционерите и на управителния орган на институцията в режим на реструктуриране;

3. да прехвърли инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране;

4. да прехвърли на друг субект с негово съгласие права, активи или задължения на институцията в режим на реструктуриране;

5. да намали, включително до нула, главницата или дължимата сума по приемливи задължения на институцията в режим на реструктуриране;

6. да преобразува приемливи задължения на институция в режим на реструктуриране в обикновени акции на тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, или на съответната институция – майка;

7. да обезсилва дългови инструменти, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, с изключение на обезпечените задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

8. да намали, включително до нула, номиналната стойност на акциите и другите инструменти на собственост на институцията в режим на реструктуриране и да обезсили тези акции и други инструменти на собственост;

9. да изиска от институция в режим на реструктуриране или от съответна институция майка да емитира нови акции или други капиталови инструменти, включително конвертируеми под условие;

10. да промени падежа на дългови инструменти и други приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, или да промени размера на дължимата лихва по такива инструменти и други приемливи задължения, или датата, на която лихвата става платима, включително да спре плащания за определен период от време, освен в случаите на обезпечени задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

11. да затвори или прекрати финансови договори или договори за деривати при прилагането на чл. 76;

12. да освободи и/или да смени един или повече членове на управителния орган или висшия ръководен персонал на институцията в режим на реструктуриране;

13. да изиска своевременно оценка на лицето, което придобива квалифицирано дялово участие, независимо от сроковете по глава трета, раздел III от ЗКИ, съответно по чл. 26б, ал. 4 от ЗПФИ.

(3) При изпълнение на решенията по ал. 1 не се прилагат ограничения, произтичащи от:

1. съществуващи правомощия за одобрение или съгласие на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, освен когато се прилага чл. 4;

2. съществуващи изисквания за предварителното уведомяване на определени лица, включително изискване за публикуване на известие или проспект или за подаване или регистриране на документи в друг орган, с изключение на уведомленията по чл. 113 и чл. 115 и Закона за държавните помощи и правната рамка на Съюза за държавната помощ.

Допълнителни правомощия

Чл. 95. (1) При упражняване на правомощия за реструктуриране органът за реструктуриране има право:

1. при спазване на чл. 110 да създаде необходимите условия за това прехвърлянето да не бъде обременено със задължения или тежести, засягащи прехвърляните финансови инструменти, права, активи или задължения, като за тази цел правото на обезщетение в съответствие с този закон не се счита за задължение или тежест;

2. да отмени права за бъдещо придобиване на акции;

3. да изиска от съответния орган да прекрати или да спре допускането до търговия на регулиран пазар или официалната регистрация на финансовите инструменти съгласно ЗППЦК или съответното приложимо законодателство;

4. да създаде необходимите условия за това приобретателят да бъде третиран като институцията в режим на реструктуриране по отношение на всички нейни права или задължения или предприети от нея действия, включително правата и задълженията, свързани с участието в пазарна инфраструктура, при прилагане на чл. 58 и чл. 60;

5. да изисква от институцията в режим на реструктуриране или от приобретателя да предоставя на другата страна информация и съдействие;

6. да измени или прекрати договор, по който страна е институцията в режим на реструктуриране, или да замени институцията в режим на реструктуриране като страна по договора с приобретателя.

(2) Органът за реструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 само когато това е необходимо за постигането на резултатите на действие по реструктуриране или на една или повече от целите на реструктурирането.

(3) Органът за реструктуриране предприема мерки за осигуряване на непрекъснатостта на стопанската дейност, за да се гарантират постигането на резултатите на действие по реструктуриране и, когато е приложимо, възможността приобретателят да извършва прехвърлената стопанска дейност.

(4) Мерките по ал. 3 се прилагат чрез разпореждане на органа за реструктуриране, когато се отнасят до:

1. продължаване действието на договорите, сключени от институцията в режим на реструктуриране, така че приобретателят да поеме нейните права и задължения, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения, и да замени институцията в режим на реструктуриране във всички съответни договорни документи;

2. заместването на институцията в режим на реструктуриране с приобретателя в съдебни производства, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения.

(5) Разпорежданията по ал. 4 имат действие независимо от съществуващи ограничения относно прехвърлянето на вземания и задължения, съгласно националното законодателство.

(6) Правомощията по ал. 1, т. 4 и ал. 4, т. 2 не засягат:

1. правото на служител на институцията в режим на реструктуриране да прекрати трудов договор;

2. при спазване на чл. 101 - 103, правото на всяка страна по договор да упражни права по договора, включително, правото да го прекрати когато има това право в съответствие с договорните условия, в резултат на действие или бездействие от страна на институцията в режим на реструктуриране преди съответното прехвърляне или от страна на приобретателя, след като е извършено съответното прехвърляне.

Правомощия за изискване на предоставянето на услуги и улеснения

Чл. 96. (1) Органът за реструктуриране може да изисква от институцията в режим на реструктуриране или от субектите от нейната група, да предоставят услуги или улеснения, които са необходими, за да позволят на приобретателя да извършва ефективно прехвърлената му дейност и които не могат да бъдат осигурени от друг

доставчик в разумни срокове и с по-малко разходи. Когато е открито производство по несъстоятелност по отношение на институцията по изречение първо, синдикът осигурява изпълнението на посочените изисквания.

(2) Когато органи за реструктуриране от други държави членки са наложили аналогични на посочените в ал. 1 задължения по отношение на институция или дружество от група, установено в Република България, органът за реструктуриране има право да наложи тяхното спазване.

(3) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се ограничават до оперативни услуги и улеснения и не включват финансова подкрепа.

(4) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се предоставят:

1. когато са били предоставяни по споразумение на институцията в режим на реструктуриране, преди да е предприето действие по реструктуриране - при същите условия и срок като тези от споразумението;

2. когато не съществува споразумение или срокът му е изтекъл – при разумни условия.

Приложимо право при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи от други държави членки

Чл. 97. (1) Когато при реструктуриране на институция или дружество от група в друга държава членка, се прехвърлят активи, които се намират в Република България, или права или задължения, уредени съгласно българското законодателство, прехвърлянето се извършва съгласно този закон и приложимото българско законодателство.

(2) Органът за реструктуриране, оказва разумно съдействие на друг орган за реструктуриране, който извършва или възнамерява да извърши прехвърлянето по ал. 1, за да осигури, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото право.

(3) Акционерите, кредиторите и трети лица, засегнати от прехвърлянето по ал. 1, нямат право да оспорват или да искат заличаване на последиците от прехвърлянето на основание на разпоредби на българското законодателство или на правото, уреждащо акциите, другите инструменти на собственост, правата или задълженията.

(4) Когато орган за реструктуриране на друга държава членка е упражнил правомощия за обезценяване или преобразуване, и приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институция в режим на реструктуриране

включват инструменти или задължения, по отношение на които се прилага правото на Република България или задължения към кредитори в Република България, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за реструктуриране на другата държава членка.

(5) Кредитори, засегнати от упражняването на посочените в ал. 4 правомощия за обезценяване или преобразуване, нямат право да оспорват намаляването на сумата на главницата на инструмента или задължението или неговото преобразуване на основание на разпоредби на законодателството на Република България.

(6) Мерките за реструктуриране по ал. 1 и 4 се обжалват по реда, предвиден в законодателството на държавата членка, в която е установен съответния орган за реструктуриране. Правото на тази държава членка се прилага и при частични прехвърляния по ал. 1, което урежда защитни механизми в този случай.

Приложимо право при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи в други държави членки

Чл. 98. (1) Когато при реструктуриране от органа по реструктуриране в Република България на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, се прехвърлят активи, права или задължения, които се намират в друга държава членка, прехвърлянето се извършва съгласно приложимото законодателство на тази държава членка.

(2) Органът по реструктуриране по ал. 1 може да търси съдействие на органа за реструктуриране на държавата членка по ал. 1, за да гарантира, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото право.

(3) Когато органът за реструктуриране по ал. 1 упражни правомощия за обезценяване или преобразуване, и приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институция в режим на реструктуриране включват инструменти или задължения, по отношение на които се прилага правото на друга държава членка или задължения към кредитори в тази държава членка, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за реструктуриране по ал. 1 съгласно този закон.

(4) Мерките за реструктуриране по ал. 1 и 3, се обжалват по реда на чл. 117.

**Правомощия по отношение на активи, права, задължения, акции и други
инструменти на собственост, намиращи се в трети държави**

Чл. 99. (1) Когато действие по реструктуриране включва действие по отношение на активи, които се намират в трета държава, или на акции или други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на трета държава, съответният орган за реструктуриране в Република България може да разпорежи:

1. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на реструктуриране, и приобретателят да предприемат всички необходими мерки, за да породят последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

2. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на реструктуриране, да продължат да държат акциите, другите инструменти на собственост, активите или да упражняват правата или да изпълняват задълженията от името на приобретателя, докато породят последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

3. разумните разноси, направени правомерно от приобретателя при извършването на действие, изисквано съгласно т. 1 и 2, да бъдат покрити по един от начините, посочени в чл. 57, ал. 6.

(2) Когато органът за реструктуриране по ал. 1 прецени, че въпреки мерките, предприети от извънредния управител, синдика или от друго лице в съответствие с ал. 1, т. 1, съществува голяма вероятност прехвърлянето, обезценяване, преобразуването или действието да не породят последици по отношение на определени активи, намиращи се в трета държава, или по отношение на определени акции, други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на третата държава, не се предприема прехвърляне, обезценяване, преобразуване или действие. Ако извършването им вече е било разпоредено, съответното разпореждане не поражда действие по отношение на активите или акциите, другите инструменти на собственост, права или задължения по изречение първо.

**Изключване на определени договорни условия при ранна намеса и
реструктуриране**

Чл. 100. (1) Мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, приложена за институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не се смята за неизпълнение по смисъла на чл. 10 от Закона за договорите за финансово обезпечение (ЗДФО) или за прекратителна процедура по смисъла ЗПУПС по договорите, по които тази институция или дружество е страна, при условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение.

(2) Предприета мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи не се счита за неизпълнение или за прекратителна процедура по ал. 1 и по договор, по който страна е:

1. дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от предприятието майка или от друг субект от групата; или

2. субект от групата, когато в договора са включени разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(3) Когато процедурите за реструктуриране на трета държава се признават в съответствие чл. 129 или когато в други случаи органът за реструктуриране е взел решение в този смисъл, за целите на този член тези процедури са мярка за управление на кризи.

(4) При условие че изпълнението на съществени договорни задължения продължава, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение, мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не може да послужи като основание на страна по договор да извърши следното:

1. да упражни право на прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане, включително във връзка с договор, сключен от:

а) дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от субект от групата; или

б) субект от групата, ако той включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

2. да получи владението, да упражнява контрол или да получи изпълнение по обезпечение върху собственост на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или субект от група във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

3. да засегне договорни права на съответната институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или субект от групата във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(5) Изискванията по този член не засягат упражняването на право по ал. 4, когато основание за неговото упражняване е събитие, различно от мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи или от настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка.

(6) Спирането или ограничаването съгласно чл. 101 - 103 не се счита за неизпълнение на договорно задължение за целите на ал. 1.

(7) Разпоредбите на този член се смятат за особени повелителни норми по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 относно приложимото право към договорните задължения.

Правомощия за спиране на изпълнението на определени задължения

Чл. 101. (1) Органът за реструктуриране може да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка съгласно договори, по които институцията в режим на реструктуриране е страна, считано от момента на публикуване на съобщение за спирането в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден.

(2) Когато падежът на дадено задължение за плащане или доставка настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичане на срока на спирането.

(3) В случай че изпълнението по ал. 1 е спряно, изпълнението на задълженията на контрагентите на институцията в режим на реструктуриране за плащане или доставка по същия договор се спира за същия срок.

(4) Спиране съгласно ал. 1 не се прилага по отношение на:

1. отговарящите на условията влогове по смисъла на § 1, т. 46 от допълнителните разпоредби;

2. задължения за плащане и доставка към системи или системни оператори, определени за целите на ЗПУПС или съответното приложимо законодателство на държава членка, централни контрагенти и централни банки;

3. допустими вземания по смисъла на дял III, глава пета, раздел IV от ЗППЦК.

(5) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси

Чл. 102 (1) Органът за реструктуриране може да ограничи правото на обезпечените кредитори на институцията в режим на реструктуриране да предприемат действие по принудително изпълнение по отношение на активи на институцията в режим на реструктуриране от момента на публикуване на съобщението за ограничението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден.

(2) Органът за реструктуриране не упражнява правомощието по ал. 1 по отношение на обезпечени интереси на системи или на системни оператори, определени за целите на осигуряване на окончателност на сетълмента съгласно ЗПУПС и съответното приложимо законодателство, централни контрагенти и централни банки във връзка с активи, заложи от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.

(3) Когато прилага чл. 112 органът за реструктуриране, в рамките на своите правомощия, разпорежда едни и същи ограничения съгласно ал. 1 за всички субекти от групата, по отношение на които се предприема действие по реструктуриране.

(4) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното въздействие на нейното решение върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Временно спиране на упражняването на правото на прекратяване

Чл. 103. (1) Органът за реструктуриране може да спре упражняването на правата на прекратяване на всяка страна по договор с институцията в режим на реструктуриране от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден, при условие че тя продължава да изпълнява задълженията си за плащане и доставка и за предоставяне на обезпечение.

(2) Органът за реструктуриране може да спре упражняването на правото на прекратяване на всяка страна по договор с дъщерно дружество на институцията в режим на реструктуриране, когато:

1. задълженията по този договор са гарантирани или обезпечени по друг начин от институцията в режим на реструктуриране;

2. правото на прекратяване се основава единствено на неплатежоспособността или финансовото състояние на институцията в режим на реструктуриране;

3. по отношение на институцията в режим на реструктуриране е било упражнено или може да бъде упражнено правомощие за прехвърляне, при което:

а) всички свързани с договора активи и задължения на дъщерното дружество са били прехвърлени или може да бъдат прехвърлени или поети от приобретателя; или

б) органът за реструктуриране осигури по друг начин подходяща защита на тези задължения.

(3) Решението за спиране по ал. 2 поражда действие от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден в Република България или в съответната държава членка, в която е установено дъщерното дружество на институцията в режим на реструктуриране.

(4) Спирането по ал. 1 и 2 не се прилага по отношение на системи или системни оператори, осигуряващи окончателност на сетълмента съгласно ЗПУПС или съответното приложимо законодателство, централни контрагенти или централни банки.

(5) Страна по договор с институция в режим на реструктуриране може да упражни правото си да го прекрати преди края на посочения в ал. 1 и 3 срок, ако получи съобщение от органа за реструктуриране, че правата и задълженията по договора няма да бъдат:

1. прехвърлени на друг субект; или

2. предмет на обезценяване или преобразуване при прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1.

(6) Когато органът за реструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 и 2 и не е изпратено съобщение съгласно ал. 5, правото за прекратяване може да бъде упражнено след изтичането на срока на спирането, при спазване на чл. 100, както следва:

1. когато правата и задълженията по договора са прехвърлени на друг субект-контрагентът може да упражни правото за прекратяване съгласно съответните договорни условия единствено при настъпването на продължаващо или последващо събитие, което е основание за прекратяване на договора;

2. когато институцията в режим на реструктуриране запазва правата и задълженията си по договора и органът за реструктуриране не е приложил инструмента за споделяне на загубите по отношение на този договор, контрагентът

може да упражни правата на прекратяване съгласно договорните условия след изтичането на срока на спирането по ал. 1 или ал. 3.

(7) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

(8) Институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 поддържат подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 82 от допълнителните разпоредби.

Упражняване на правомощия за реструктуриране

Чл. 104. (1) За целите на предприемането на действие по реструктуриране, органът за реструктуриране може да упражнява контрол върху институцията в режим на реструктуриране, като:

1. изпълнява правомощията на акционерите и на управителния ѝ орган, така че да осигурява извършване и изпълняване на дейностите и услугите на институцията в режим на реструктуриране; и

2. управлява и се разпорежда с активите и имуществото на институцията в режим на реструктуриране.

(2) Контролът по ал. 1 се упражнява от органа за реструктуриране чрез задължителни разпореждания към управителния орган на институцията в режим на реструктуриране или чрез назначения извънреден управител.

(3) През периода на реструктуриране органът за реструктуриране спира упражняването от акционерите на правата на глас по акции на институцията в режим на реструктуриране.

(4) Органът за реструктуриране може да предприеме действие по реструктуриране и без да упражнява контрол по ал. 1 върху институцията в режим на реструктуриране.

(5) Органът за реструктуриране преценява във всеки отделен случай дали действието по реструктуриране да бъде предприето чрез упражняване на контрол съгласно ал. 1 или без да се упражнява контрол съгласно ал. 4. За извършването на преценката се вземат предвид целите и общите принципи на реструктурирането, обстоятелствата по отношение на институцията в режим на реструктуриране и необходимостта да се улесни успешното реструктуриране на трансгранични групи.

Глава седемнадесета

Защитни механизми

Третиране на акционерите и кредиторите при частични прехвърляния и при използване на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 105 (1) Когато при извършване на действие по реструктуриране органът за реструктуриране е прехвърлил част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране, акционерите и кредиторите, чиито вземания не са били прехвърлени, получават за своите вземания най-малко това, което биха получили, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

(2) Когато органът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби, акционерите и кредиторите, чиито вземания са били обезценени или преобразувани в собствен капитал, не трябва да понесат по-големи загуби от тези, които биха понесли, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

Оценка на разликата в третирането

Чл. 106. (1) След извършване на действие или на действия по реструктуриране органът за реструктуриране съевременно разпорежда извършване на оценка от независимо лице, дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране при производство по несъстоятелност. Тази оценка е различна от оценката по чл. 55.

(2) С оценката по ал. 1 се определя:

1. сумата, която акционерите, кредиторите или ФГВБ биха получили за своите вземания, съответно загубата, която биха претърпели при откриване на производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114;

2. действителната сума, която акционерите и кредиторите са получили за своите вземания, съответно загубата, която са претърпели, при реструктурирането на институцията;

3. наличие на разлика между сумите по т. 1 и 2.

(3) При изготвяне на оценката по ал. 1 се допуска, че по отношение на институцията в режим на реструктуриране:

1. е открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114 и че действието по реструктуриране не е извършено;

2. ако институцията е банка, не се отчита евентуалното предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа.

Защитни механизми за акционерите и кредиторите

Чл. 107. В случай, че с оценката по чл. 106 се установи, че акционер, кредитор или ФГВБ е понесъл по-големи загуби, отколкото би понесъл при прекратяване на институцията чрез производство по несъстоятелност, той има право разликата да му бъде изплатена от ФПБ, съответно от ФПИП.

Защитни механизми за контрагентите при частични прехвърляния

Чл. 108. (1) В случаите когато органът за реструктуриране е предприел действие по реструктуриране, при което се прехвърлят част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране на друго лице или в случаите на прилагане на инструмент за реструктуриране, се прехвърлят част от правата, активите и задълженията от мостова институция или дружество за управление на активи към друго лице, както и при упражняване на правомощията по чл. 95, ал. 1, т. 6, се прилага защитата по чл. 109 - 112 по следните договори и страните по тях:

1. договори за обезпечение, при които обезпеченото лице има права, включително условни, върху активите или правата, които подлежат на прехвърляне, независимо от това дали правото е обезпечено с конкретни активи или права, или с такива, които могат да бъдат заменени;

2. договори за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, при които обезпечителят, за да обезпечи изпълнението на определени задължения, прехвърля изцяло правото на собственост върху определени активи на обезпеченото лице, при условие че обезпеченото лице прехвърли активите обратно, ако тези задължения бъдат изпълнени;

3. споразумения за прихващане, при които две или повече вземания или задължения, дължими между институцията и другата страна по споразумението, могат да бъдат прихванати;

4. споразумения за нетиране;

5. покрити облигации;

6. структурирани финансови споразумения, включително секюритизации и инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които представляват неразделна част от покритието и които според приложимото право на държава членка,

са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, включващи представянето и държането на обезпечение от страна по споразумението или от попечител, агент или представител.

(2) Алинея 1 се прилага независимо:

1. от броя на страните по споразумението или договора;
2. от формата и основанията за възникване на споразумението или договора;
3. дали споразумението или договора възниква или се урежда изцяло или частично от правото на друга държава членка или трета държава.

(3) В случаите по ал. 1 се прилагат правомощията, предвидени в чл. 100 - 103.

Защита на споразумения за финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране

Чл.109. (1) При упражняването на правомощията по този закон органът за реструктуриране не може да прехвърля частично правата и задълженията по договор за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, по споразумения за прихващане и споразумения за нетиране, които дават право на страните да прихващат или нетират свои права и задължения, нито да изменя или прекратява тези права или задължения.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може да:

1. прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;
2. прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита по споразумения за обезпечение

Чл. 110. (1) При упражняване на правомощията си по този закон, органът за реструктуриране не може да:

1. прехвърля активи, с които е обезпечено дадено задължение, освен ако това задължение и обезпечението също са прехвърлени;
2. прехвърля обезпечено задължение, освен ако обезпечението също е прехвърлено;
3. прехвърля обезпечението освен ако обезпеченото задължение също е

прехвърлено; или

4. изменя или прекратява договори за обезпечение при упражняване на правомощията си по този закон, ако в резултат на това изменение или прекратяване задължението престава да бъде обезпечено.

(2) Независимо от ал. 1 когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може да:

1. прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на структурирани финансови споразумения и на покрити облигации

Чл. 111. (1). При упражняване на правомощията си по този закон, органът за реструктуриране не може да:

1. прехвърля частично активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на реструктуриране;

2. при упражняване на правомощията си по този закон да прекратява или изменя активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на реструктуриране.

(2) Независимо от ал. 1 когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може да:

1. прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на системи, осигуряващи окончателност на сетълмента

Чл.112. (1) Прилагането на инструмент за реструктуриране не засяга работата и правилата на платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, които

осигуряват окончателност на сетълмента по ЗПУПС и съответното приложимо законодателство, когато органът за реструктуриране:

1. прехвърля на друго лице част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране и

2. упражнява правомощията по чл. 95, за да обезсили или измени условията на договор, по който институцията в режим на реструктуриране е страна, или да замести приобретател като страна по него.

(2) Прехвърляне, обезсилване или изменение по ал. 1 се извършва в съответствие с условията за неотменимост на нареждане за превод, изискванията за изпълнение на превод и нетиране и защита на обезпеченията, в платежни системи и в системи за сетълмент на ценни книжа с окончателност на сетълмента, съгласно ЗПУПС и съответното приложимо законодателство.

Глава осемнадесета

Процедурни задължения

Изисквания за уведомяване

Чл. 113. (1) Управителният орган на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 уведомяват БНБ, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган по ЗКИ, съответно по ЗПФИ, когато счита, че институцията или дружеството са неплатежоспособни или има вероятност да станат неплатежоспособни по смисъла на чл. 51, ал. 3.

(2) Компетентният орган по ал. 1 информира съответните органи за реструктуриране за всички получени уведомления по ал. 1 и за мерките за предотвратяване на кризи или действия, които той изисква да бъдат предприети от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 при прилагане на надзорни мерки по ЗКИ, съответно по ЗПФИ.

(3) Когато констатира, че по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 са налице условията по чл. 51, ал. 1, т. 1 и 2, компетентният орган по ал. 1 уведомява:

1. компетентните органи за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;

2. органите за реструктуриране за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;

3. съответната централна банка, когато е приложимо;
3. управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, когато има вероятност за предприемане на действия, съгласно законовите им правомощия;
4. органа за реструктуриране на групата, когато е приложимо;
5. Министерство на финансите;
6. консолидиращия надзорен орган, в случай че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, попадат в обхвата на надзора на консолидирана основа;
7. Европейския съвет за системен риск.

Решение на органа за реструктуриране за предприемане на действия по реструктуриране

Чл. 114. (1) След оценка дали са налице условията за реструктуриране спрямо институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 въз основа на уведомлението по чл. 113, ал. 1 или по собствена инициатива, органът за реструктуриране взема решение дали да предприеме действия по реструктуриране, като решението съдържа най-малко следното:

1. основанията за това решение, включително преценката дали институцията отговаря на условията за реструктуриране по чл. 51;

2. действията за реструктуриране, които органът за реструктуриране възнамерява да предприеме и инструментите за реструктуриране, които възнамерява да приложи, или когато е целесъобразно - предложение да се пристъпи към отнемане на лиценза и ликвидация или към отнемане на лиценза и отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

3. в случай на решение за прилагане на инструмента за споделяне на загуби по глава тринадесета, допълнителните изключения по чл. 67, ако са предвидени такива, и начина на разпределяне на загубите между останалите кредитори съгласно чл. 67, ал. 3 или финансирането им от ФПБ, съответно от ФПИП;

4. в случай че се предвижда използване на средства от ФПБ, съответно на ФПИП - начина на използване съгласно чл. 136.

(2) Органът за реструктуриране преценява дали са налице условията за реструктуриране и взема решение по ал. 1 в срок до 2 дни от уведомлението по чл. 113, ал. 1 или от установяване, че са настъпили някои от обстоятелствата по чл. 51, ал. 3.

(3) В случаите по чл. 4 решението по ал. 1 поражда действие след одобрение на министъра на финансите или съгласно процедурата по чл. 4, ал. 4.

Процедурни задължения на органа за реструктуриране

Чл. 115 (1) В срок до 24 часа от решението по чл. 114, ал. 1 органът за реструктуриране уведомява за взетото решение институцията и органите и лицата по чл. 113, ал. 3.

(2) След като предприеме действие по реструктуриране съобразно с решението по чл. 114, ал. 1, органът за реструктуриране уведомява институцията в режим на реструктуриране, както и:

1. компетентните органи за клоновете на институцията в режим на реструктуриране;
2. управителния съвет на ФГВБ, съответно управителния съвет на ФКИ;
3. органа за реструктуриране на ниво група, когато е приложимо;
4. Министерството на финансите на Република България;
5. консолидиращия надзорен орган в случаите, в които институцията в режим на реструктуриране попада в обхвата на надзора на консолидирана основа;
6. Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, ЕЦБ, Европейския орган за ценни книжа и пазари и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване;
7. операторите на платежните системи и системите за сетълмент на ценни книжа, в които участва институцията.

(3) Към уведомлението по ал. 1 и ал. 2 се прилага копие от решението по чл. 114, ал. 1, съответно от акта, с който се предприемат действия по реструктуриране с посочване датата, от която те пораждат последици.

(4) Копие от акта, с който се предприема действие по реструктуриране, или съобщение за последиците от него за клиентите на институцията в режим на реструктуриране, както и реда и срока в случай на спиране или ограничаване по чл. 101-103 се публикуват:

1. на интернет страницата на БНБ, съответно на Комисията;
2. на интернет страницата на институцията в режим на реструктуриране;
3. по искане на органа за реструктуриране – в Търговския регистър, когато действието по реструктуриране има за последица промяна на обстоятелствата, подлежащи на вписване;
4. в случай, че инструменти на собственост или дългови инструменти на

институцията в режим на реструктуриране са допуснати за търговия на регулиран пазар - в съответствие с начините за оповестяване на регулирана информация.

(5) Ако инструментите на собственост или дълговите инструменти не са допуснати за търговия на регулиран пазар, органът за реструктуриране изпраща съобщенията по ал. 3 на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, които могат да бъдат установени чрез регистрите или базите данни на институцията в режим на реструктуриране, които са на разположение на органа за реструктуриране.

(6) Когато действията по реструктуриране включват предоставянето на държавна помощ, включително използването на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, решението по чл. 114, ал. 1 се взема, съответно актът, с който се предприемат действия по реструктуриране, се приема след получаване на положително или условно решение от Европейската комисия за съвместимост на държавната помощ с вътрешния пазар. В тези случаи съответният орган за реструктуриране е администратор на помощ по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за държавните помощи.

Поверителност

Чл. 116. (1) При използването на информация, придобивана и създавана във връзка с възстановяване и реструктуриране на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 7 се прилагат изискванията по този член за професионална тайна, като тази информация се използва само за изпълнение на служебните задължения, произтичащи от този закон.

(2) Изискванията за спазване на професионална тайна са задължителни за:

1. Българската народна банка;
2. Комисията за финансов надзор;
3. Министерство на финансите на Република България;
4. извънредните или временните управители;
5. потенциални приобретатели, на които органът за реструктуриране е направил предложение, независимо дали то е направено като подготовка за използването на инструмента за продажба на стопанска дейност и дали предложението е довело до придобивна сделка;

6. одитори, счетоводители, правни и професионални съветници, оценители и други експерти, наети пряко или косвено от БНБ, Комисията, Министерството на финансите или от потенциалните приобретатели, посочени в т. 5;

7. Фонда за гарантиране на влоговете в банките;

8. Фонда за компенсиране на инвеститорите;

9. други органи, участващи в процеса на реструктуриране, когато е приложимо;

10. мостовата институция и дружеството за управление на активи;

11. всяко друго лице, което пряко или косвено, постоянно или временно предоставя или е предоставяло услуги на лицата, посочени в т. 1 - 10;

12. служителите, членовете на управителните и контролните органи и всички други лица, работещи за органите или субекти, посочени в т. 1 - 11, преди, по време и след назначаването им.

(3) За да се осигури спазването на изискванията по този член, лицата, посочени в ал. 1, т. 1 - 3, и 7 - 10 приемат вътрешни правила, включително правила за гарантиране на запазването на професионалната тайна от лицата, участващи пряко в процеса на реструктуриране.

(4) Лицата по ал. 1 нямат право да разкриват поверителна информация, представляваща професионална тайна, която са получили от БНБ, от Комисията или от друг компетентен орган или орган за реструктуриране по реда и за целите на този закон, при извършване на дейността им, освен ако информацията се разкрива при упражняване на функциите им по този закон в обобщена форма, така че да не могат да бъдат идентифицирани институциите или дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, за които тя се отнася, или след изричното и предварително съгласие на БНБ, Комисията, органа, институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които са предоставили информацията.

(5) При разкриване на информация в случаите по ал. 4 се оценяват възможните последици от разкриването ѝ върху: обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика; търговските интереси на физически и юридически лица; целите на извършвани проверки; разследвания и одит. Процедурата за оценяване на последиците от разкриването на информация гарантира, че се извършва конкретна оценка на последиците от разкриването на съдържанието и подробностите относно плановете за възстановяване и реструктуриране и резултата от оценките на плановете за възстановяване и на възможността за реструктуриране.

(6) Изискванията на ал. 1 - 5 не възпрепятстват:

1. служителите и лицата, работещи за органите или субектите по ал. 1, т. 1 - 10 да обменят информация помежду си в рамките на всеки орган или субект; или

2. служителите и лицата, работещи за БНБ, съответно за Комисията, да обменят за целите на планирането или изпълнението на дадено действие по реструктуриране информация помежду си, с другия орган за реструктуриране в Република България, с други органи за реструктуриране в Съюза, други компетентни органи в Съюза, Министерство на финансите, ФГВБ, ФКИ, компетентният съд, за производството по несъстоятелност, одиторите на финансовите отчети на институции или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, ЕБО или органите на трети държави, които изпълняват функции по реструктуриране, или, при спазване на изисквания за поверителност, на потенциален приобретател.

(7) Независимо от останалите разпоредби на този член, БНБ, съответно Комисията, при пълно спазване на изискванията за поверителност, може да обмена информация и с други субекти, когато това е необходимо за целите на планирането и осъществяването на действие по реструктуриране.

(8) Този член не засяга разкриването на информация за целите на съдебните производства по граждански или наказателни дела, което се осъществява по съответния ред.

Глава деветнадесета

Право на обжалване и изключване на други действия

Право на обжалване на решения

Чл. 117 (1) Решението за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или решението за упражняване на правомощие по този закон, различно от прилагане на мярка за управление на кризи, подлежи на обжалване пред Върховния административен съд (ВАС).

(2) Решението за предприемане на мярка по управление на кризи подлежи на обжалване пред ВАС от всички засегнати лица. В тези случаи съдът обосновава преценката си върху извършените от БНБ, съответно от Комисията, сложни икономически оценки на фактите.

(3) Обжалването по ал. 1 и 2 не спира изпълнението на решенията на БНБ, съответно на Комисията.

(4) Отмяната на решения на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 1 и 2 не засяга валидността на последващи административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отмененото решение или на административните актове, постановени въз основа на него. В този случай може да се търси единствено обезщетение за вредите, претърпени в резултат на незаконосъобразно решение или действие на БНБ и на Комисията.

Ограничения на други съдебни производства

Чл. 118. (1) Когато са изпълнени условията за реструктуриране, производство по несъстоятелност по отношение на дружество чл. 1, ал. 1, т. 2 - 5 се открива само по искане на органа за реструктуриране или след предварителното съгласие на органа за реструктуриране.

(2) В случаите по ал. 1, съдът уведомява органа за реструктуриране за всяка молба за откриване на производство по несъстоятелност на чл. 1, ал. 1, т. 2 - 5. В тези случаи съдът се произнася по молбата след като получи информация от органа за реструктуриране, че той не възнамерява да предприема действия по реструктуриране по отношение на инвестиционен посредник или субект от групата. Органът за реструктуриране предоставя информацията пред съда в срок до седем дни, считано от датата на уведомлението по изречение първо.

(3) Органът за реструктуриране може да поиска от съда да спре всяко съдебно действие или производство, по което институция в режим на реструктуриране е или ще бъде страна, ако това е необходимо за ефективното прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране и без да се засягат ограничения на изпълнението във връзка с обезпечени интереси, наложени съгласно чл. 102.

Глава двадесета

Реструктуриране на трансгранични групи

Общи принципи относно процеса на вземане на решения с участието на повече от една държава членка

Чл. 119. При вземането на решения или предприемането на действия съгласно този закон, които могат да окажат въздействие върху една или повече други държави членки, БНБ, съответно Комисията се съобразява със следните принципи:

1. при предприемането на действия по реструктуриране се вземат ефикасни решения при минимизиране на разходите за реструктуриране;

2. решенията се вземат и действията се предприемат своевременно и с необходимата бързина, когато е необходимо;

3. за осигуряване на координирано и ефективно вземане на решенията Българската народна банка, съответно Комисията, си сътрудничи със съответните органи за реструктуриране, компетентните органи и други органи от държави членки;

4. когато институция, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза, се зачитат интересите на държавата членка, в която е установено предприятието майка, включително въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизма за финансиране на реструктурирането, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсиране на инвеститорите на тази държава членка;

5. зачитат се интересите на отделните държави членки, в които са установени дъщерни дружества на предприятие-майка, обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, включително въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизмите за финансиране на реструктурирането, схемите за гарантиране на депозити или схемите за компенсиране на инвеститорите на тези държави членки;

6. зачитат се интересите на всяка държава членка, в която се намира значим клон на институция, лицензирана в Република България, включително въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност на тези държави членки;

7. зачитат се постигането на баланс между интересите на засегнатите държави членки и избягването на несправедливо увреждане или неоправдана защита на интересите на Република България или друга държава членка, включително избягване на несправедливо разпределение на тежестта между държавите членки;

8. всяко задължение по този закон за консултация с орган, преди да бъде взето решение или предприето действие, означава най-малкото задължение за консултация с този орган относно елементите на предлаганото решение или действие, които могат да имат последици за съответното предприятие майка от Съюза, дъщерно дружество или значим клон или да окажат въздействие върху стабилността на държавата членка, в която е установено или се намира съответното предприятие майка от Съюза, дъщерно дружество или значим клон;

9. при предприемането на действия по реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, взема предвид и прилага плановете за реструктуриране, освен ако БНБ, съответно Комисията, и съответните органи за реструктуриране преценят, че в случая целите на реструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за реструктуриране;

10. осигуряване на необходимата степен на прозрачност, когато предложено решение или действие може да има последствия за финансовата стабилност и фискалните ресурси на Република България и засегнатите държави членки, ФПБ, ФГВБ, ФПИП, ФКИ, както и за фондовете за реструктуриране, схемите за гарантиране на депозити и схемите за компенсиране на инвеститорите от другите засегнати държави членки; и

11. координацията и сътрудничеството с цел цялостно намаление на разходите по реструктурирането.

Колегии за реструктуриране

Чл. 120. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за реструктуриране на ниво група, създава колегии за реструктуриране, които изпълняват задачите по чл. 17 - 20, 27, 30, 71, 72, ал. 9, 125, 126, 128 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за реструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.

(2) Колегията за реструктуриране по ал. 1 се състои от следните органи:

1. Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група и на консолидиращ надзорен орган;

2. Министерството на финансите на Република България;

3. Фонда за гарантиране на влоговете в банките;

4. Европейския банков орган, без право на глас;

5. органите за реструктуриране от всяка държава членка, в която има установено дъщерно дружество, попадащо в обхвата на консолидирания надзор, осъществяван от БНБ;

6. органите за реструктуриране на държавите членки, в които е установено дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5, което е част от групата и е майка на една или повече институции в групата;

7. органите за реструктуриране на държавите членки, в които се намират значими клонове;

8. компетентните органи на държавите членки, за които органът за реструктуриране е член на колегията;

9. компетентните министерства, ако не са органи за реструктуриране;

10. органът, който отговаря за схемата за гарантиране на депозити на държава членка, когато съответният орган за реструктуриране е член на колегията;

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, другите органи за реструктуриране и другите компетентни органи участват в работата на колегията за реструктуриране по ал. 1 в съответствие с дадените им правомощия за изпълнение на следните цели и задачи:

1. обмен на информация относно разработването на план за реструктуриране на групата, упражняването на подготвителни и превантивни правомощия по отношение на групата и нейното реструктуриране;

2. разработване на план за реструктуриране на групата;

3. оценка съгласно чл. 27 на възможността за реструктуриране на групата;

4. упражняване съгласно чл. 30 на правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките по отношение на възможността за реструктуриране на групата;

5. вземане на решение за установяване на схема за реструктуриране на групата по чл. 125 и 126;

6. координация на връзките с обществеността относно и стратегията и схемата за реструктуриране на групата;

7. координация на използването на механизмите за финансиране на реструктурирането;

8. определяне на минималните изисквания по чл. 69 - 71 и 72, ал. 9 на ниво група и на ниво дъщерни предприятия.

(4) Ако компетентният орган на държава членка по ал. 2, т. 8 не е централна банка, той може да реши да бъде придружаван от представител на съответната централна банка.

(5) Когато предприятие майка или институция, част от групата по ал. 1, имат дъщерно дружество или клон, който би се считал за значим, ако се намираше в Съюза, органите за реструктуриране от съответните трети държави, могат, по тяхно искане, да бъдат поканени да участват в колегията за реструктуриране като наблюдатели, при

условие, че БНБ, съответно Комисията, счита, че към тези органи за реструктуриране се прилагат изисквания за поверителност, които са еквивалентни на тези по чл. 133.

(6) Българската народна банка, съответно Комисията, ръководи дейността на колегията по ал. 1, като:

1. утвърждава писмени правила и процедури за работата на колегията, след консултация с останалите ѝ членове;

2. координира всички дейности на колегията за реструктуриране;

3. свиква и ръководи всички заседания и предварително предоставя на всички членове на колегията изчерпателна информация относно организацията на заседанията, основните въпроси за обсъждане и точките, които ще бъдат разглеждани;

4. уведомява членовете на колегията за всички планирани заседания с цел те да могат да заявят участие;

5. решава кои членове и наблюдатели да бъдат поканени да присъстват на определени заседания на колегията въз основа на важността на въпроса, който ще се обсъжда, за тези членове и наблюдатели, включително потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки;

6. информира редовно всички членове на колегията за решенията и резултатите от заседанията по т. 5.

(7) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и управителният съвет на ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1.

(8) При извършването на преценката по ал. 6, т. 5, БНБ, съответно Комисията задължително кани:

1. всички органи за реструктуриране, членове на колегията, когато в дневен ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение; или

2. съответният орган за реструктуриране, когато в дневния ред са включени въпроси, свързани с лице от групата, установено в държавата членка;

3. Европейския банков орган.

(9) Българската народна банка, съответно Комисията, може да не създаде колегия по ал. 1, ако друга група или колегия изпълнява функциите и задачите по ал. 3 и изпълнява условията и процедурите по този член и чл. 123, като в този случай под колегия за реструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия.

Участие в колегия за реструктуриране

Чл. 121. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и ФГВБ участват в колегия за реструктуриране, организирана от съответния орган за реструктуриране на ниво група или в друга група или колегия, изпълняваща същите функции и задачи, когато:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на индивидуална основа спрямо институция, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Съюза;

2. в Република България е установен значим клон на институция от групата; или

3. дъщерно дружество, установено в Република България, е предприятие майка на една или повече институции в групата и е дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5.

(2) При участието в колегията по ал. 1, БНБ, съответно Комисията, изпълнява задачите по чл. 120, ал. 3 в съответствие с дадените й правомощия.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, има право да участва във всяко заседание на колегията по ал. 1, когато в дневния ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение или които са свързани с институция, лицензирана в Република България или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 от групата.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1.

Европейски колегии за реструктуриране

Чл. 122. (1) Когато предприятие майка от трета държава има институция – дъщерно дружество, лицензирана в Република България, както и дъщерни дружества, установени в други държави членки, или институция от трета държава има значим клон, установен в Република България, както и значими клонове, установени в други държави-членки, съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1 от този закон и органите за реструктуриране на другите държави членки, създават европейска колегия за реструктуриране.

(2) Когато е установен финансов холдинг в Съюза в съответствие с чл. 106, ал. 7 от ЗКИ или с чл. 70 от ЗПФИ или еквивалентна разпоредба от законодателство на държава членка, европейската колегия за реструктуриране по ал. 1 се председателства от БНБ, съответно от Комисията, когато тя е орган за реструктуриране на ниво група.

(3) Ако не е установен финансов холдинг по ал. 2, българският орган за реструктуриране и другите членове на европейската колегия по ал. 1 определят председател на колегията.

(4) Европейската колегия за реструктуриране изпълнява посочените в чл. 120 функции и задачи по отношение на дъщерните институции и, когато е приложимо, по отношение на значимите клонове.

(5) Българският орган за реструктуриране и другите органи за реструктуриране по ал. 1 могат по взаимно съгласие да не приложат изискването за създаване на европейска колегия по ал. 1, ако друга група или колегия, включително колегия за реструктуриране по чл. 120 и 121, изпълнява функциите и задачите по ал. 2 - 4 и изпълнява условията и процедурите по този член и чл. 123, като в този случай под европейска колегия за реструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия. В този случай се изисква и съгласието на членовете на другата група или колегия.

Обмен на информация

Чл. 123. (1) При спазване на изискванията на чл. 116 БНБ, съответно Комисията, предоставя при поискване на другите органи за реструктуриране и другите компетентни органи цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи във връзка с възстановяване и реструктуриране на институции и субекти от техните групи.

(2) Когато е орган за реструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията координира обмена на цялата относима информация между органите за реструктуриране, включително предоставя своевременно на другите органи за реструктуриране цялата необходима информация с цел да улесни изпълнението на задачите по чл. 120, ал. 3, т. 2 - 8.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя информация, получена от орган за реструктуриране на трета държава, само след изричното съгласие на този орган.

(4) Българската народна банка и Комисията за финансов надзор обменят информация с Министерството на финансите, когато тази информацията засяга решение или въпрос, който изисква уведомяване, одобрение или съгласие на министерството или може да има последствия за публичните финанси.

**Преструктуриране на група с участие на дъщерно дружество
от Република България**

Чл. 124. (1) Когато реши, че институция, лицензирана в Република България или установено в Република България дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, които са дъщерни предприятия на група, отговарят на условията за преструктуриране, съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 съобщава незабавно на органа за преструктуриране на ниво група, на консолидиращия надзорен орган и на органите, участващи в колегията за преструктуриране на групата, следната информация:

1. решението, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 отговаря на условията за преструктуриране;

2. действията по преструктуриране или такива, водещи до откриване на производство по несъстоятелност, които органът за преструктуриране смята за целесъобразни за тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5.

(2) Съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 може да предприеме действията по ал. 1, когато:

1. органът за преструктуриране на ниво група прецени, след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране, че действията по преструктуриране или процедурите, няма вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране спрямо лице от групата в друга държава членка; или

2. в рамките на 24 часа от получаване на уведомлението по ал. 1 от органа за преструктуриране на ниво група, той не е извършил преценка по т. 1.

(3) Срокът по ал. 2, т. 2 може да бъде удължен със съгласието на съответния орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1.

(4) Когато не са изпълнени условията по ал. 2, по предложение на органа за преструктуриране на ниво група, се приема схема за преструктуриране на групата под формата на съвместно решение на този орган, съответния орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 и органите за преструктуриране спрямо дъщерните дружества, включени в схемата.

(5) Съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместното решение по ал. 4, в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Когато съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или

смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприемат по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 самостоятелни действия по реструктуриране или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за реструктуриране на ниво група и другите органи за реструктуриране, обхванати от схемата и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 взема предвид плана за реструктуриране, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от самостоятелните действия или мерки за други части от групата.

(7) Съвместното решение по ал. 4, както и решението по ал. 6 на съответния орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 е окончателно.

Реструктуриране с участие на дъщерно дружество извън Република България, когато БНБ, съответно Комисията е орган за реструктуриране на ниво група

Чл. 125. (1) След като получи уведомление от орган за реструктуриране на държава членка, че дъщерно дружество от група, за която БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група, отговаря на условията за реструктуриране и след консултация с другите членове на колегията за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, оценява вероятното въздействие, което предложените от органа по отношение на дъщерното дружество действия за реструктуриране или други мерки, биха оказали върху групата и върху лицата от групата в Република България и други държави членки и дали действията по реструктуриране или другите мерки има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или друга държава членка.

(2) Когато след консултация с другите членове на колегията за реструктуриране, съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1 прецени, че действията по реструктуриране или другите мерки, за които е получил уведомление по ал. 1, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или държава членка, най-късно 24 часа след получаване на уведомлението по ал. 1, той предлага схема за реструктуриране на групата и я представя на колегията за реструктуриране.

(3) Срокът по ал. 2 може да бъде удължен със съгласието на органа за реструктуриране на другата държава членка по ал. 1.

(4) Схемата за реструктуриране на групата по ал. 2:

1. е съобразена с и следва плана за реструктуриране, освен ако съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1 и другите органи за реструктуриране преценят, че целите на реструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. определя действията по реструктуриране, които да се предприемат от БНБ, съответно от Комисията, и другите органи за реструктуриране по отношение на предприятието майка от Съюза и на лица от групата с цел да се постигнат целите на реструктурирането по чл. 50 и да се спазят принципите по чл. 53;

3. описва начина на координация на действията по реструктуриране по т. 2;

4. съдържа план за финансиране, който съответства на плана за реструктуриране на групата, принципите за споделяне на отговорността, установени в чл. 17, ал. 6, т. 6 и ал. 7 и за съвместното използване на средства по чл. 142.

(5) Схемата за реструктуриране на групата по ал. 2 се приема под формата на съвместно решение на съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1 и органите за реструктуриране по отношение на дъщерните дружества, включени в схемата.

(6) Съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 5, в съответствие с чл. 31, буква "в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за реструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да не приложат схемата за реструктуриране по ал. 2, БНБ, съответно Комисията, и останалите органи за реструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за реструктуриране по ал. 5.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и ал. 7 са окончателни.

**Реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за
реструктуриране на ниво група**

Чл. 126. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група и прецени, че съответното предприятие майка от Съюза изпълнява условията за реструктуриране, тя незабавно съобщава информацията по чл. 124, ал. 1 на членовете на колегията за реструктуриране на групата.

(2) Действията по чл. 124, ал. 1, т. 2 могат да включват прилагането на схема за реструктуриране на групата, изготвена в съответствие с чл. 125, ал. 4, ако е налице едно от следните обстоятелства:

1. действията на ниво предприятие майка, съобщени в съответствие с чл. 124, ал. 1, т. 2, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране, по отношение на лице от групата в друга държава членка;

2. действията, приложими само на ниво предприятие майка не са достатъчни за разрешаване на проблемната ситуация или няма вероятност да доведат до оптимални резултати;

3. едно или повече дъщерни дружества отговарят на условията за реструктуриране, съгласно констатациите на органите за реструктуриране за тези дъщерни предприятия; или

4. действията по реструктуриране или процедурите на ниво група ще бъдат от полза за дъщерните дружества, което прави подходящо прилагането на схема за реструктуриране на групата.

(3) Когато предлаганите от органа за реструктуриране на ниво група по ал. 1 действия по ал. 1 не включват схема за реструктуриране на групата, тя взема решението си след консултация с членовете на колегията за реструктуриране.

(4) Решението по ал. 3 взема предвид:

1. плана за реструктуриране, освен ако органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 и другите органи за реструктуриране преценят, че целите на реструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. финансовата стабилност на съответните държави членки.

(5) Когато предлаганите действия по ал. 1 включват схема за реструктуриране на групата, тази схема е под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на ниво група по ал. 1 и органите за реструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(6) Органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 3, в съответствие с чл. 31, буква “в” от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за реструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да се отклонят от схемата за реструктуриране по ал. 3, органът за

преструктуриране на ниво група по ал. 1 и останалите органи за преструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за преструктуриране.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и ал. 7 са окончателни.

Преструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за преструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 127. (1) Когато орган за преструктуриране на ниво група предложи приемане на схема за преструктуриране на групата и схемата включва действия по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 от групата, тази схема се приема чрез съвместно решение на този орган, съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 и другите органи за преструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(2) Съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 1, в съответствие с чл. 31, буква "в" от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(3) Съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 участва в консултация по инициатива на органа за преструктуриране на ниво група, която включва дъщерна институция, лицензирана в Република България или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 от групата, когато този орган прецени, че предприятието майка от Съюза на групата отговаря на условията за преструктуриране, но не предложи схема за преструктуриране на групата съгласно по ал. 1.

(4) Когато съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприеме по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 самостоятелни действия или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за преструктуриране на ниво група и другите органи за преструктуриране, обхванати от схемата и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 взема предвид плана за преструктуриране, потенциалното

въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от действията или мерките за други части от групата.

(5) Съвместното решение по ал. 1, както и решението на съответния орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 и ал. 4 е окончателно.

Сътрудничество при преструктуриране на лица от група

Чл. 128. (1) Когато не се прилага схема за преструктуриране на групата и съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 предприема действия по преструктуриране по отношение на субект от групата, той си сътрудничи тясно с другите органи за преструктуриране в рамките на колегията за преструктуриране с оглед постигане на координирана стратегия за преструктуриране на всички лица от групата, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(2) Когато предприема действие по преструктуриране по отношение на субект от група, съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 информира редовно и изчерпателно за него и за постигнатия напредък членовете на колегията за преструктуриране.

(3) Съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 извършва незабавно приложимите действия по чл. 124 - 127 и по този член, като отчита неотложния характер на ситуацията.

Глава двадесет и първа

Отношения с трети държави

Признаване и изпълнение на процедури за преструктуриране на трета държава

Чл. 129. (1) Процедури за преструктуриране на трети държави се признават и прилагат в съответствие със сключените междудържавни споразумения. Когато няма такива споразумения, не са влезли в сила или не съдържат разпоредби относно признаване и изпълнение на процедури за преструктуриране се прилагат разпоредбите на този член.

(2) Когато съществува европейска колегия за преструктуриране, съответният орган за преструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 участва като член във вземането на съвместно решение по признаване на процедура за преструктуриране на трета държава по отношение на институция или предприятие майка от тази трета държава, когато няма сключено и влязло в сила споразумение, което урежда

признаването и изпълнението на процедури за реструктуриране на третата държава и при ограниченията на чл.130.

(3) Съвместното решение по признаване на процедура за реструктуриране на трета държава по ал. 2 се прилага доколкото не противоречи на българското право.

(4) Ако не е създадена европейска колегия за реструктуриране или не бъде постигнато съвместно решение от органите за реструктуриране, участващи в европейската колегия за реструктуриране, съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 взема самостоятелно решение, при ограниченията на чл.130, относно признаване и изпълнение на процедурата за реструктуриране на съответната трета държава по отношение на институция или предприятие майка от тази държава, като отчита интересите на Република България и другите държави членки, в които извършва дейност институцията или предприятието майка, включително потенциалното въздействие на признаването и изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава върху други части на групата и финансовата стабилност в тези държави членки.

(5) При решение за прилагане на процедура по реструктуриране на трета държава съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 има право да използва правомощията по реструктуриране, предвидени в този закон.

(6) При необходимост от защита на обществения интерес, БНБ, съответно Комисията, може да предприеме действие по реструктуриране по отношение на предприятие майка, за което е орган за реструктуриране, когато по преценка на съответния орган от третата държава институция от тази държава отговаря на изискванията за реструктуриране съгласно националното ѝ право. При предприемане на действие по реструктуриране се прилага чл. 100.

(7) Признаването и изпълнението на процедурата за реструктуриране на трета държава не се прилага при производство по несъстоятелност по реда на ЗБН или по реда на част четвърта от ТЗ.

Право да се откаже признаването или изпълнението на процедурите за реструктуриране на трета държава

Чл. 130. Съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 може да откаже да признае или изпълни процедурата за реструктуриране на трета държава, а при създадена европейска колегия за реструктуриране – след консултация с другите органи за реструктуриране, ако счита че:

1. процедурата за реструктуриране на третата държава би имала неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Република България или в друга държава членка;

2. е необходимо самостоятелно действие по реструктуриране съгласно чл. 131 по отношение на клон в Република България, за да бъдат постигнати целите на реструктуриране;

3. признаването или изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава би довело до неравнопоставено третиране на кредиторите, включително вложителите, които се намират в или на които се дължи плащане в Република България или друга държава членка спрямо кредиторите, включително вложителите, от третата държава със сходни права;

4. признаването или изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава би имало съществени фискални последствия за Република България; или

5. последиците от признаването или изпълнението биха противоречали на българското законодателство.

Реструктуриране на клон на институция от трета държава

Чл. 131. (1) Когато не се прилага процедура за реструктуриране на трета държава по отношение на клон на институция, лицензиран да извършва дейност в Република България, или съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 е отказал признаване на процедурата на основание чл. 130, той прилага правомощията си за реструктуриране по този закон. При предприемане на действие по реструктуриране се прилага чл. 100.

(2) Съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 може да упражни правомощията по ал. 1, когато прецени, че действието по реструктуриране е в обществен интерес и ако е изпълнено поне едно от следните условия:

1. клонът в Република България вече не отговаря или има вероятност да не отговори на условията за издаване на лиценз на институция със седалище в трета държава за извършване на банкова дейност, съответно на дейност като инвестиционен посредник чрез клон и на условията за осъществяване на дейност, както и няма вероятност в разумен срок действие в рамките на частния сектор, надзорни действия или действие на орган от съответната трета държава да осигури спазване на

изискванията или да предотврати изпадането на институцията в невъзможност да изпълнява задълженията си;

2. по преценка на съответния орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 институцията от третата държава не може или не желае, или има вероятност да не може да изплати на падежа задълженията си към кредитори от Република България или от друга държава членка, или задълженията, които са поети от или осчетоводени в баланса на клона или администрирани от него, и в разумен срок не е започната или няма да бъде започната процедура за реструктуриране на институцията или производство по несъстоятелност в съответствие с правото на третата държава;

3. съответният орган на третата държава е започнал процедура за реструктуриране по отношение на институцията от третата държава или е уведомил съответния орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 за намерението си да започне такава процедура.

(3) При предприемане от съответния орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 на самостоятелно действие по реструктуриране по отношение на клон в Република България се вземат предвид целите на реструктурирането, като се спазват:

1. принципите, предвидени в чл. 53;
2. приложимите изисквания, свързани с използването на инструментите за реструктуриране.

Сътрудничество с органите на трета държава

Чл. 132. (1) Когато има сключени от ЕБО рамкови споразумения за сътрудничество със съответни органи на трета държава, БНБ и Комисията може също да сключват с тях необвързващи споразумения за сътрудничество, когато е целесъобразно, в съответствие с рамковите споразумения.

(2) Необвързващите споразумения за сътрудничество по ал.1 могат да уреждат следните въпроси:

1. обмена на информация, необходима за подготвянето и поддържането на плановете за реструктуриране;
2. консултациите и сътрудничеството при разработване на плановете за реструктуриране, включително принципите за упражняване на правомощията съгласно чл. 129 и 131 и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

3. обмена на информация, необходима за прилагане на инструментите за реструктуриране и за упражняване на правомощията за реструктуриране и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

4. ранното предупреждение на страните по споразумението или консултация с тях преди предприемането на съществено действие съгласно този закон или правото на съответната трета държава, когато се засяга институцията или групата, за които се отнася споразумението;

5. координацията на връзките с обществеността при съвместни действия по реструктуриране;

6. процедурите и договореностите за обмен на информация и сътрудничество съгласно т. 1 - 5, включително когато е целесъобразно, посредством създаването и работата на групи за управление на кризи.

(3) Българската народна банка и Комисията уведомяват ЕБО за всяко споразумение за сътрудничество, сключено в съответствие с ал. 1.

Обмен на поверителна информация

Чл. 133. (1) Българската народна банка, Комисията и Министерството на финансите предоставят информация, която представлява професионална тайна по чл. 116, на съответните органи за реструктуриране, компетентните органи и компетентните министерства от трети държави, ако:

1. тези органи имат задължения за запазване поверителност на информацията, еквивалентни на изискванията на чл. 116 и съответстващи на правото на Съюза и Република България за защита на личните данни;

2. информацията е необходима на съответните органи на трети държави единствено за изпълнението на възложените им съгласно националното право функции за реструктуриране, които са сравними с възложените им по този закон.

(2) Информация, произхождаща от друга държава членка, която представлява професионална тайна, може да се предоставя на съответните органи на трети държави, само със съгласието на органите на държавата членка, и за целите, за които е дадено съгласието.

(3) При предоставяне на друга държава членка на информация, която представлява професионална тайна, БНБ, Комисията и Министерството на финансите, могат да посочат, че информацията може да бъде оповестена само след изрично

съгласие на БНБ, съответно на Комисията или Министерството на финансите, и да определят целите, за които дават съгласие.

Глава двадесет и втора

Механизми за финансиране на реструктурирането

Фонд за реструктуриране на банки

Чл. 134. (1) Създава се фонд за реструктуриране на банки с цел финансиране на прилагането на инструментите за реструктуриране по този закон по отношение на банки.

(2) Фондът за реструктуриране на банки се управлява от управителния съвет на ФГВБ, наричан по-нататък управителния съвет на фонда. Разходите, свързани с управлението на този фонд, са част от общите административни разходи на ФГВБ и се финансират по предвидения в ЗГВБ ред.

(3) Управителният съвет на фонда определя самостоятелно структурно звено, което го подпомага при упражняване на функциите му по управление и използване на ФПБ, включително функциите му по глава единадесета и глава дванадесета, което е отделно и независимо от структурните звена, ангажирани със задачи по гарантиране на влоговете в банките.

(4) Управителният съвет на фонда изготвя отделен баланс и отчет за средствата във ФПБ.

(5) Българската народна банка, в качеството си на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, взема решение за използване на средства от ФПБ и възлага на управителния съвет на фонда изпълнението на това решение.

(6) Решението по ал. 5 може да се вземе единствено в съответствие с целите на реструктурирането по чл. 50 и принципите по чл. 53.

Управление на ФПБ

Чл. 135. (1) Управителният съвет на фонда взема решения за:

1. събиране от банките на годишни вноски в съответствие с чл. 138;
2. събиране от банките на извънредни вноски съгласно чл. 139, когато вноските по т. 1 са недостатъчни; и
3. сключване на договори за заемане на средства и други форми на подкрепа и предоставяне на заеми, при условията и по реда на чл. 140 и 141;

4. инвестиране на средствата на Фонда за реструктуриране на банките при спазване на изискванията на глава шеста от ЗГВБ;

5. назначаване на регистриран одитор за извършване на независим финансов одит на годишния финансов отчет на фонда за реструктуриране на банките;

6. изпълнение на възложени с този закон задължения, включително по глава единадесета и глава дванадесета;

7. приемане на годишния финансов отчет на фонда за реструктуриране на банките и обнародването му до 31-ви март;

Използване на средствата от ФПБ

Чл. 136. (1) Органът за реструктуриране взема решение за използване на средства от ФПБ до размер необходим за гарантиране на ефективно прилагане на инструментите за реструктуриране. С тези средства могат да се финансират едно или повече от следните действия:

1. гарантиране на активите или задълженията или отпускане на заеми на банка в режим на реструктуриране, нейните дъщерни предприятия, на мостова банка или дружество за управление на активи;

2. закупуване на активи на банката в режим на реструктуриране;

3. придобиване на обикновени акции, издадени от мостова банка, мостов финансов холдинг или дружество за управление на активи;

4. изплащане на обезщетения на акционери или кредитори съгласно чл. 102;

5. вноски в банката в режим на реструктуриране, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби и БНБ е решила да изключи определени кредитори от обхвата на споделянето на загубите в съответствие с чл. 67;

6. отпускане на заем на други механизми за финансиране на доброволна основа.

(2) Когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, действията по ал. 1 може да се предприемат по отношение на купувача.

(3) Средства от ФПБ не могат да се използват за пряко поемане на загубите на банка или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, нито за рекапитализация на банката или дружеството. Когато използването на средства по ал. 1 води до частично прехвърляне на загубите на банка или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 към ФПБ, се прилагат изискванията на чл. 67.

Целево равнище и източници за набиране на средства

Чл. 137. (1) Целевото равнище на средствата, събрани във ФПБ е 2 на сто от размера на гарантираните влогове в банките, лицензирани в Република България.

(2) Източници за набиране на средствата във ФПБ са:

1. годишни и извънредни вноски от банките;
2. доходите от инвестиране на набраните във ФПБ средства;
3. получени от ФПБ суми от възстановяване на средства, използвани за целите на реструктурирането по реда, предвиден при прилагане на съответните инструменти за реструктуриране, както и свързаните с тях доходи и компенсации;
4. други източници (заеми, дарения, чуждестранна помощ и други).

(3) Българската народна банка е депозитар на средствата на Фонда.

Годишни вноски

Чл. 138. (1) Българската народна банка, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, до 31 март на текущата година определя общата сума на годишните вноски за съответната година, като отчита фазата на икономическия цикъл и съответстващото въздействие върху финансовото състояние на банките, и взема предвид общата сума на годишните премийни вноски във ФГВБ, определени по реда на чл. 14 от ЗГВБ. Българската народна банка информира управителния съвет на фонда за определената обща сума на годишните вноски във ФПБ в срока по изречение първо.

(2) До 1 май на текущата година БНБ определя индивидуалните годишни вноски за банките, лицензирани в Република България, както и за клоновете от трети държави в рамките на сумата по ал. 1 и представя на управителния съвет на фонда информацията за индивидуално определените вноски в същия срок.

(3) Българската народна банка уведомява всяка банка, лицензирана в Република България и клон на банка от трета държава за размера на индивидуална годишна вноска за ФПБ в срока по ал. 2.

(4) Банка, лицензирана в Република България или клон от трета държава, внася във ФПБ индивидуално определената годишна вноска в 30-дневен срок, считано от датата на уведомлението по ал. 3.

(5) Вноската по ал. 2 е пропорционална на относителния дял на сумата на задълженията на банката или клона от трета държава (с изключение на собствения капитал) намалена с размера на гарантираните влогове в тази банка или клон, спрямо

общите задължения на всички банки и клонове от трети държави (с изключение на собствения капитал), намалени с общия размер на гарантираните влогове. Размерът на вноската отчита и рисковия профил на банката или клона и се изчислява в съответствие с правилата, определени от Делегиран Регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането.

(6) Когато бъде достигнато целевото равнище на средствата по чл. 137, ал. 1, БНБ взема решение за спиране на събирането на годишни вноски. При последващо използване на фонда, в резултат на което събраните средства спаднат под целевото равнище по чл. 137, ал. 1, набирането на годишни вноски се възобновява, докато се достигне целевото равнище.

(7) Когато средствата на фонда намалее до размер по-малък от 2/3 от целевото равнище, се възстановява събирането на годишните вноски и те се определят така, че целевото ниво да бъде достигнато в срок от шест години.

(8) Българската народна банка упражнява контрол относно изпълнението на задълженията на банките и клоновете по този член. Управителният съвет на фонда информира БНБ за плащането на годишни вноски и оказва съдействие на БНБ при упражняване на контрола по изречение първо.

(9) При неплащане на годишна вношка в определения срок УС на ФГВБ начислява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(10) В случай че банка или клон на банка от трета държава не плати изискуема вношка в срок, ФГВБ уведомява незабавно БНБ за предприемане на надзорни мерки по ЗКИ.

Извънредни вноски

Чл. 139. (1) Когато размерът на средствата, натрупани във ФПБ, не е достатъчен, за да покрие разходите, свързани с финансиране на реструктурирането, се набират извънредни вноски от банките, лицензирани в Република България, както и от клоновете от трети държави.

(2) Българската народна банка, в качеството ѝ на орган за реструктурирането по чл. 2, ал. 1, определя общата сума на извънредните вноски, която е не по-голяма от трикратния размер на последната определена годишна вношка.

(3) Общата сума по предходната алинея се разпределя на индивидуални извънредни вноски между банките, лицензирани в Република България, както и от клоновете от трети държави, в съответствие с правилата, предвидени в член 138, ал. 5.

(4) С решението по ал. 2 БНБ определя срока, в който се плащат извънредните вноски в пълен размер.

(5) Ако плащането на извънредни вноски би застрашило ликвидността или платежоспособността на банката, лицензирана в Република България, или на клона от трета държава, БНБ може да отложи за срок до 6 месеца изцяло или частично изпълнението на задължението. Отлагането може да бъде удължено за срок до шест месеца по искане на банката или клона и след оценка на неговата обоснованост.

(6) Изискванията за контрол по чл. 138, ал. 8 се прилагат и за извънредните вноски.

(7) Правилата по чл. 138, ал. 9 и 10 се прилагат и при неплащане в срок на извънредна вноска.

Алтернативни средства за финансиране

Чл. 140. Когато наличните средства, събрани от годишни вноски и извънредни вноски не са достатъчни за покриване на разходите, свързани с финансиране на реструктурирането, ФПБ може да бъде попълван със заемане на средства или подпомаган с други форми на подкрепа от банки, финансови институции или други трети лица, в случай че такива възможности са непосредствено достъпни при разумни условия.

Заемане на средства между механизми за финансиране

Чл. 141. (1) Фондът за реструктуриране на банките може да отправи искане за заемане на средства от останалите механизми за финансиране на реструктурирането в Съюза, в случай че:

1. набраната чрез годишни вноски сума не е достатъчна за покриване на разходите на ФПБ във връзка с реструктуриране на банка;
2. извънредните вноски не са своевременно събрани;
3. заемането на средства и другите форми на подпомагане по чл. 140 не са непосредствено достъпни при разумни условия.

(2) Средства на ФПБ може да се използват за предоставяне на заеми на други механизми за финансиране на реструктурирането в Съюза. Решение за предоставяне

на такива заеми се взема от управителния съвет на фонда след одобрение от Министерството на финансите и от БНБ, и ако такива заеми са потърсени в резултат на аналогични на описаните в ал. 1 условия.

(3) Министерството на финансите, БНБ и управителният съвет на фонда извършват своите преценки и вземат съответните решения по ал. 2 съобразно със сроковете съгласно искането на механизма за финансиране от другата държава членка.

(4) Лихвеният процент, срокът на изплащане и другите условия по заема по ал. 1 или ал. 2 се договарят между управителния съвет на фонда и органите за управление на другите участващи механизми за финансиране на реструктурирането. Договорените лихви, срок и условия се прилагат за всички участващи в дадено споразумение за заем, освен ако участниците не се договорят за друго.

(5) Сумите, с които ФПБ участва в предоставяне на заеми по ал. 2 се договаря от управителния съвет на фонда. Споразумението осигурява разпределение на ангажиментите за предоставяните средства между участващите механизми за финансиране, пропорционално на относителния дял на гарантираните влогове в съответната държава членка към общия размер на гарантираните влогове на участващите в споразумението държави, освен ако е договорено друго.

(6) При предоставяне на заем по ал. 2 сумата на отпуснатите средства не се намалява при отчитане на изпълнението на целевото равнище на събраните средства във фонда.

Използване на ФПБ при реструктуриране на група

Чл. 142. (1) При изготвяне на схема за реструктуриране на група, съгласно чл. 124-127, БНБ, като орган за реструктуриране на ниво група или като орган участващ в реструктурирането, взема решение за участие на ФПБ във финансиране на реструктурирането, съгласно приетия план за финансиране на действия по реструктуриране на ниво група.

(2) Планът за финансиране включва:

1. оценка по чл. 55 по отношение на засегнатите субекти от групата;
2. загубите, които ще бъдат признати от всеки засегнат субект в групата при използването на инструментите за реструктуриране;
3. за всеки засегнат субект в групата — загубите, които ще бъдат понесени от всеки клас акционери и кредитори;

4. вноските, които биха били направени от ФГВБ в съответствие с чл. 143 и останалите схеми за гарантиране на влоговете;

5. общата вноска от механизми за финансиране на реструктурирането, включително нейната цел и форма;

6. основата за изчисляване на сумите, които ФПБ и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са разположени засегнати субекти от групата, трябва да предоставят за финансиране на реструктурирането, за да се достигне посочената обща вноска по т. 5;

7. сумите, които ФПБ и останалите механизми за финансиране на засегнатите субекти от групата трябва да предоставят за финансиране на реструктурирането и формата на тези вноски;

8. размера на средствата, които ФПБ и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са засегнатите субекти от групата, могат да получат като заем от институции, финансови институции и други трети лица;

9. срокове за използването на ФПБ и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са установени засегнатите субекти от групата, които могат да се удължават при необходимост.

(3) Освен ако не е договорено друго в плана за финансиране, основата за пропорционално участие на ФПБ във вноската по ал. 2, т. 5 е съобразена с принципите по чл. 17, ал. 6, т. 6 при отчитане на:

1. частта от рисково-претеглените активи на групата, която се държи от банки и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, установени в Република България;

2. частта от стойността на активите на групата, която се държи от банки и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, установени в Република България;

3. частта от загубите, довели до необходимостта от реструктуриране на групата, която се дължи на субекти под надзора на БНБ; и

4. частта от общата вноска по ал. 2, т. 5, която съгласно плана за финансиране се очаква да се използва пряко в полза на субекти от групата, установени в Република България.

(4) При вземане на решение по ал. 1 БНБ съвместно с управителния съвет на фонда предвиждат необходимите мерки за осигуряване на възможностите за незабавно извършване на плащането на дължимата част от вноската по плана за финансиране при предприемане на действия по реструктуриране.

(5) За изпълнение на задължения по предходната алинея управителният съвет на фонда може да сключва съгласно чл. 140 договори за заем или други форма на подкрепа, както и да предоставя гаранции по договори, сключен от механизма за финансиране на реструктуриране на ниво група в съответствие с приетия план за финансиране.

(6) Приходите или ползите, получени от използването на механизмите за финансиране на реструктурирането на ниво група, се разпределят между съответните механизми за финансиране в съответствие с техните вноски по ал. 2.

Използване на ФГВБ в процеса на реструктурирането

Чл. 143. (1) Когато БНБ предприеме действие по реструктуриране, ФГВБ се задължава да участва във финансиране на реструктурирането с парична вноска с цел покриване на загуби при условие, че се запазва достъпа на вложителите до техните влогове и при спазване на следните ограничения:

1. при използване на инструмента за споделяне на загуби – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от сумата, с която гарантираните влогове биха били обезценени за поемане на загубите на банката съгласно чл. 73, ал. 1, т. 1, ако гарантираните влогове попаднаха в обхвата на действие на инструмента и подлежаха на обезценка като вземания на кредитор с ред по чл. 94, ал. 1, т. 4 от ЗБН;

2. при използване на други инструменти за реструктуриране – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от размера на загубите, които вложителите, чиито влогове са гарантирани, биха понесли в производството по несъстоятелност като кредитор с ред на вземанията по чл. 94, ал. 1, т. 4 от ЗБН;

(2) Размерът на вноската по ал. 1 не може да надвишава по-малката от двете суми:

1. сумата на загубите, които ФГВБ би понесъл в производство по несъстоятелност по реда на ЗБН или

2. минималния размер на наличните средства на ФГВБ по §7 от преходните и заключителните разпоредби на ЗГВБ.

(3) Когато се използва инструментът за споделяне на загуби, вноската от ФГВБ не може да се използва за рекапитализация съгласно чл. 73, ал. 1, т. 2 на банката или на мостовата банка.

(4) Определянето на дължимата от ФГВБ вноска по ал. 1 се извършва като част от оценката по чл. 55.

(5) Когато отговарящите на условията влогове в банка в режим на реструктуриране са прехвърлени в друго лице посредством инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова банка“, вложителите нямат право на вземане срещу ФГВБ за частта от техните влогове в банката в режим на реструктуриране, която не е била прехвърлена, ако размерът на прехвърлените средства е равен или по-голям от общия размер на гаранцията по глава трета, раздел I от ЗГВБ.

Глава двадесет и трета

Административно наказателни разпоредби

Административни нарушения и наказания

Чл. 144. (1) При неспазване на изискванията на чл. 6, чл. 8 или чл. 9 за изготвяне, поддържане или актуализиране на плановете за възстановяване, на чл. 14, ал. 9 и 11, на чл. 40, ал. 1 или на чл. 113, ал. 1 от този закон, на нарушителя се налага:

1. когато е физическо лице - глоба в размер до левовата равностойност на 5 млн. евро;

2. когато е юридическо лице - имуществена санкция в размер до 10 на сто от общия годишен нетен оборот. Когато юридическото лице е дъщерно дружество за нетен оборот се приема оборотът съгласно консолидираните отчети на предприятието майка от ЕС за предходната година;

(2) Когато стойността на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението по ал. 1 може да бъде определена, на лицето се налага глоба, съответно имуществена санкция, до двойния размер на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба.

(3) Когато нарушителят е член на управителния орган или на висшия ръководен персонал на банката, съответно инвестиционния посредник или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 или друго физическо лице, за което се счита, че носи отговорност, наред с наказанието по чл. 1, ал. 1, т. 1 или по ал. 2, може да му бъде наложена временна забрана да заема длъжности в банки, инвестиционни посредници или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5;

Установяване на нарушенията и налагане на наказания

Чл. 145. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 144 се съставят от оправомощени от управителя на БНБ лица, когато нарушението е извършено от лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(2) В случаите по ал. 1 наказателните постановления се издават от управителя на БНБ или от оправомощени от него лица за лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 144 се съставят от оправомощени от Председателя на Комисията лица, когато нарушението е извършено от лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(4) В случаите по ал. 3 наказателните постановления се издават от Председателя на Комисията или от оправомощени от него длъжностни лица за лицата по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност във връзка с тези лица.

(5) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Публикуване на информация за наложените административни наказания

Чл. 146. (1) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за всички влезли в сила наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, включително за нарушението, нарушителя, вида и размера на наказанието.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува информацията по ал. 1 в обобщен вид, когато прецени, че:

1. публикуването на лични данни за физическо лице, на което е наложено административно наказание, е прекомерно;

2. публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или висящо наказателно производство;

3. публикуването би причинило прекомерни вреди на банката, съответно на инвестиционния посредник или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5, както и на засегнатите физически лица.

(3) Публикуването по ал. 1 се отлага за подходящ срок, ако има вероятност обстоятелствата по ал. 2 да отпаднат.

(4) Публикуваната информация е достъпна на официалната интернет страница на БНБ, съответно на Комисията, в срок не по-кратък от 5 години.

(5) При спазване на изискванията за професионална тайна съгласно чл. 111, БНБ, съответно Комисията, информира ЕБО за всички наложени административни наказания, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „акционери“ означава притежатели на инструменти на собственост;
2. „висш ръководен персонал“ са физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в институция и които отговарят и се отчитат пред управителния й орган във връзка с текущото й управление;
3. „вложител“ е понятие по смисъла на §1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗГВБ;
4. „вътрешногрупова гаранция“ е договор, чрез който един субект от групата гарантира задълженията на друг субект от групата пред трето лице;
5. „гарантирани влогове“ са влоговете по глава трета на ЗГВБ, на стойност до посочения размер;
6. „група“ е предприятие майка и неговите дъщерни дружества;
7. „действие по реструктуриране“ е решението:
 - а) банка или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2 - 4 да бъдат поставени в режим на реструктуриране съгласно член 51 или 52;
 - б) да се приложи инструмент за реструктуриране;
 - в) да се упражнят едно или повече правомощия за реструктуриране.
8. „деривати“ е понятие по смисъла на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно

извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27/07/2012);

9. „дългови инструменти“, по смисъла на чл. 94, ал. 2, т. 7 и 10 са облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти;

10. „дъщерно дружество“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

11. „засегнат кредитор“ е кредитор, чието вземане е свързано със задължение, което е намалено или преобразувано в акции чрез упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване вследствие на използването на инструмента за споделяне на загуби;

12. „значим клон“ е клон, който би бил счетен за значим по смисъла на чл. 87а или 87б от ЗКИ, съответно по чл. 68а от ЗПФИ;

13. „извънредна публична финансова подкрепа“ означава държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз, Закона за държавните помощи или всяка друга публична финансова подкрепа на наднационално равнище, която, ако бъде предоставена на национално равнище, би представлявала държавна помощ, която се предоставя за запазване или възстановяване на жизнеспособността, ликвидността или платежоспособността на дадена институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 или на група, от която е част тази институция или дружество;

14. „извънредно ликвидно улеснение“ е предоставянето от централна банка на нейни парични средства или всяко друго улеснение, което може да доведе до увеличаване на паричните средства от централната банка, на платежоспособна банка или на група от платежоспособни банки, която е изправена пред временни проблеми с ликвидността, без тази операция да е част от паричната политика;

15. „инвестиционен посредник“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, към който се прилага изискване за начален капитал;

16. „инвеститор“ е инвеститор по смисъла на ЗППЦК;

17. „институция“ е кредитна институция или инвестиционен посредник;

18. „институция в режим на реструктуриране“ е банка, инвестиционен посредник, финансова институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов

холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се предприема действие по реструктуриране;

19. „институция от трета държава“ е лице, чието главно управление е установено в трета държава, който би отговарял на определението за банка или инвестиционен посредник, ако бе установен в Съюза;

20. „инструменти на базовия собствен капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 28, параграфи 1–4, член 29, параграфи 1–5 или член 31, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

21. „инструменти на допълнителния капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

22. „инструменти на капитала от втори ред“ са капиталови инструменти или подчинени заеми, които отговарят на условията, определени в член 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

23. „инструменти на собственост“ са акции и инструменти, които могат да бъдат преобразувани в акции или дават право на придобиване на такива, и инструменти, които представляват права в акции;

24. „капиталови изисквания“ са изискванията по членове 92–98 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

25. „клон“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

26. „коефициент на преобразуване“ е коефициентът, с който се определя броят на акциите, в които ще бъде преобразувано задължението от конкретен клас, по отношение на един инструмент от въпросния клас или на конкретна единица от стойността на вземането по дълга;

27. „компетентен орган“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително Европейската централна банка по отношение на специалните задачи, които са ѝ възложени съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета;

28. „компетентни министерства“ са министерствата на финансите или други министерства на държавите членки, които отговарят за решенията в икономическата, финансовата и бюджетната област на ниво държава-членка, съгласно съответното разпределение на компетентност;

29. „консолидиращ надзорен орган“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

30. „кредитна институция“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

31. „кредитна институция майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) № 575/2013, която е кредитна институция;

32. „кредитна институция майка от Съюза“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013, която е кредитна институция;

33. „критични функции“ са дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в Република България или друга държава членка до срыв в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции;

34. „механизъм за финансиране на ниво група“ е механизъм или механизми за финансиране на държавата членка, в която се намира органът за реструктуриране на ниво група;

35. „микро-, малки и средни предприятия“ са микро-, малки и средни предприятия съгласно определението във връзка с критерия за годишен оборот, посочен в член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията;

36. „мярка за предотвратяване на кризи“ е упражняването на правомощия за непосредствено отстраняване на пропуски или пречки пред възстановимостта по чл. 7, ал. 7 и 8, упражняването на правомощия за преодоляване или отстраняване на пречки пред възможността за реструктуриране по чл. 29, прилагането на мярка за ранна намеса по чл. 44, назначаването на временен управител по чл. 46 или упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89;

37. „мярка за управление на кризи“ е действие по реструктуриране или назначаването на извънреден управител съгласно чл. 54;

38. „на консолидирана основа“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 48 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

39. „надзорна колегия“ е колегия на надзорни органи по смисъла на чл. 92д или 92е от ЗКИ;

40. „обезпечено задължение“ е задължение, при което правото на кредитора да получи плащане или друга форма на изпълнение е гарантирано чрез тежест, залог или реално обезпечение или чрез друго споразумение за обезпечение, включително задължения в резултат на репо сделки и други споразумения за прехвърляне на обезпечение;

41. „огледална транзакция“ е транзакция, която се сключва между два субекта от група с цел прехвърляне изцяло или частично на риска, създаден от друга транзакция, сключена между един от тези субекти от групата и трета страна;

42. „орган за реструктуриране“ е орган, определен от държава членка, който е оправомощен да прилага инструментите за реструктуриране и да упражнява правомощията за реструктуриране;

43. „орган за реструктуриране на ниво група“ е органът за реструктуриране на държавата членка, в която е установен консолидиращият надзорен орган;

44. „основни стопански дейности“ са стопански дейности и свързани с тях услуги, които представляват съществени източници на доходи или печалба или които имат друга добавена стойност за дадена институция или за група;

45. „отговарящи на условията влогове“ са влоговете по смисъла на §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗГВБ или по силата на аналогично законодателство на държава членка;

46. „покрити облигации“ е понятие по смисъла на чл. 129 от Регламент (ЕС) 575/2013 г.;

47. „потенциал за възстановяване“ означава способността на институцията да възстанови финансовото си състояние след значително влошаване;

48. „правна рамка на Съюза за държавната помощ“ е рамката, създадена с членове 107, 108 и 109 ДФЕС и регламенти, както и всички актове на Съюза, включително насоки, съобщения и обявления, изготвени или приети съгласно член 108, параграф 4 или член 109 ДФЕС;

49. „право на прекратяване“ е правото на прекратяване на договор, правото на обявяване на предсрочна изискуемост, приключване, прихващане или нетиране на задължения или подобни способи за изменение, спиране или прекратяване на договора, или разпоредби, които предотвратяват възникването на договорно задължение, което в други случаи би възникнало;

50. „предприятие майка“ е понятие по смисъла на ч.е 4, параграф 1, точка 15, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

51. „предприятие майка от Съюза“ е кредитна институция майка от Съюза, финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза;

52. „предприятие майка от трета държава“ е предприятие майка, финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка, установен в трета държава;

53. „преструктуриране“ означава прилагането на инструмент за преструктуриране, за да се постигнат една или повече от целите на преструктурирането;

54. „преструктуриране на група“ е:

а) предприемане на действия по преструктуриране на ниво предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор; или

б) координация на прилагането на инструменти за преструктуриране и на упражняването на правомощия за преструктуриране от страна на БНБ или друг орган за преструктуриране във връзка със субекти от група, които отговарят на условията за преструктуриране;

55. „приемливи задължения“ са задълженията и капиталовите инструменти, които не се включват в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на дадена институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2-4, които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 66, ал. 2;

56. „приобретател“ е субект, на когото се прехвърлят инструменти на собственост, дългови инструменти, активи, права или задължения или каквато и да е комбинация от тях от банка в режим на преструктуриране;

57. „производство по несъстоятелност“ означава универсално принудително изпълнение, което води до частично или пълно освобождаване от активи от страна на длъжника и до назначаване на ликвидатор или синдик, което се прилага по отношение на институции съгласно приложимото право и което е специфично за тези институции или е общо приложимо за всяко лице;

58. „процедури за преструктуриране на трета държава“ е действие съгласно правото на трета държава с цел управление на неизпълнението на задълженията от страна на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, което е сравнимо по отношение на целите и очакваните резултати с действията по преструктуриране съгласно този закон и Директива 2014/59/ЕС на Европейския

парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;

59. „работен ден“ е ден, различен от събота, неделя или от който и да е друг ден, който е официален празник в Република България;

60. „регулиран пазар“ е регулиран пазар по смисъла на ЗПФИ.

61. „рекапитализация“ е възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред.

62. „системна криза“ е срив във финансовата система, който може да предизвика значителни отрицателни последици за пазарите и реалната икономика, като системно значими могат да бъдат всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктури;

63. „смесен финансов холдинг“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

64. „смесен финансов холдинг майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

65. „смесен финансов холдинг майка от Съюза“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

66. „собствен капитал“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

67. „споразумение за нетиране“ е споразумение, съгласно което няколко вземания или задължения могат да бъдат преобразувани в едно нетирано вземане, включително споразумения за приключващо нетиране, съгласно които при настъпването на събитие, налагащо изпълнение, задълженията на страните стават предсрочно изискуеми, или се прекратяват, като и в двата случая се преобразуват в едно нетирано вземане или се заменят от такова, включително „разпоредби за приключващо нетиране“ по смисъла на ЗДФО и „нетиране“ по смисъла на глава пета „а“ от ЗПУПС;

68. „споразумение за прихващане“ е споразумение, съгласно което две или повече вземания или задължения между банката в режим на реструктуриране и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго;

69. „споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие“ е споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие по смисъла на ЗДФО;

70. „субект от групата“ е юридическо лице, което е част от група;

71. „схема за гарантиране на депозити“ е схема за гарантиране на депозити, въведена със ЗГВБ или аналогично законодателство на друга държава членка;

72. „съответен орган на трета държава“ е орган на трета държава, отговарящ за изпълнението на функции, сравними с тези на органите за реструктуриране или на компетентните органи съгласно този закон;

73. „съответна кредитна институция майка“ е кредитна институция майка в държава членка, кредитна институция майка от Съюза, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се прилага инструментът за споделяне на загуби;

74. „съответни капиталови инструменти“ са инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред;

75. „трансгранична група“ е група, при която има субекти от групата, установени в повече от една държава членка;

76. „управителен орган“ е Управителен съвет и Надзорен съвет, Съвет на директорите или друг орган назначен в съответствие с националното право, който разполага с правомощия да определя стратегията, целите и цялостната насока на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 и който упражнява контрол и наблюдение над вземането на решения на управленско ниво и включва и лицата, които осъществяват действителното управление на неговата дейност;

77. „условия за реструктуриране“ означава условията, посочени в чл. 51 и 52;

78. „финансов холдинг“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

79. „финансов холдинг майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

80. „финансов холдинг майка от Съюза“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

81. „финансова институция“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 26 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

82. „финансови договори“ са следните договори и споразумения:

а) договори за ценни книжа, включително:

аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на ценна книга, група или индекс от ценни книжа,

- бб) опции върху ценна книга, група или индекс ценни книжа,
 - вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава ценна книга, група или индекс;
 - б) договори за стоки, включително:
 - аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на стока, група или индекс от стоки при условие за бъдеща доставка;
 - бб) опции върху стока, група или индекс от стоки;
 - вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава стока, група или индекс;
 - в) фючърсни и форуърдни договори, включително договори (различни от стокови договори) за закупуване, продажба или прехвърляне на стока или на собственост от друг характер, услуга, право или участие за конкретна цена на бъдеща дата;
 - г) споразумения за суапове, включително:
 - аа) лихвени суапове и опции; спот или друг вид споразумения за размяна на валута; валутни суапове и опции; суапове и опции върху капиталови индекси или отделни капиталови инструменти; суапове и опции върху дългови индекси или отделни дългови инструменти; суапове и опции върху стокови индекси или отделни стоки; суапове и опции върху атмосферни условия, емисии или инфлация;
 - бб) суапове за обща доходност или върху кредитни спредове и кредитни суапове;
 - вв) споразумения или сделки, подобни на споразумение по букви „аа“ и „бб“, предмет на последващо търгуване на пазарите за суапове или деривати;
 - д) междубанкови споразумения за отпускане на заем със срок три месеца или по-малко;
 - е) рамкови споразумения за някои от договорите или споразуменията, посочени в букви „а-д“;
83. „холдинг със смесена дейност“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
84. „централен контрагент“ е понятие по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

85. „цели на реструктурирането“ означава целите на реструктурирането, посочени в чл. 50, ал. 2;

§. 2. При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране от страна на БНБ по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, се прилагат разпоредбите на глава тринадесета от ЗКИ.

§. 3. При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране от страна на БНБ по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон не се прилагат чл. 72, чл. 150, чл. 151, чл. 152, чл. 153, чл. 192, ал. 2 и 3, чл. 192а, чл. 193, чл. 194, чл. 196, ал. 1, чл. 197, чл. 199, чл. 200, чл. 201, чл. 202, чл. 222, ал. 3, чл. 231, ал. 3 и 4, разпоредбите относно преобразуване съгласно глава шестнадесета, раздел II и раздел V от ТЗ.

§. 4. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 173/190 от 12 юни 2014 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 5. Министерството на финансите уведомява ЕБО и Европейската комисия за правомощията на Българска народна банка и на Комисията по финансов надзор по реструктуриране и определя БНБ като орган за контакт за целите на сътрудничеството и координацията със съответните органи в други държави членки.

§ 6. (1) Целевото ниво на средства във ФПБ по чл. 137, ал. 1 следва да бъде постигнато в срок до 31 декември 2024 г.

(2) За времето до достигане на срока по ал. 1 годишните вноски към ФПБ се разпределят равномерно във времето, докато се достигне целевото ниво.

(3) Равномерното разпределение по ал. 2 се извършва след отчитане на фазата на икономическия цикъл и въздействието, което вноските могат да имат върху финансовото състояние на участващите банки.

(4) Ако в срока по ал. 1 от ФПБ бъдат използвани средства в размер над 0,5 % от гарантираните влогове на банките, лицензирани в Република България, срокът за постигане на целевото ниво може да бъде удължен по решение на БНБ най-късно до 31 декември 2028 г.

§ 7. Българската народна банка определя годишния размер на вноската по чл. 138, ал. 1 и индивидуалните вноски по чл. 138, ал. 2 за 2015 г. в срок от 3 месеца след влизане на закона в сила.

§ 8. Чл. 138, ал. 6 и 7 се прилагат от 1 януари 2025 г.

§ 9. До създаването на фонд за реструктуриране на инвеститорите, средствата от Фонда за компенсиране на инвеститорите се използват и за финансиране на реструктурирането на инвестиционни посредници в предвидените от този закон случаи. Разпоредбите на чл. 134, ал. 5 и 6 и чл. 136 относно използването на средствата от ФПБ се прилагат съответно за използване на средствата от ФКИ по решение на Комисията.

§ 10. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 94 и 101 от 2010 г.; доп., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2011 г.; изм., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 70 от 2013 г.; доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 22 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2014 г.; доп., бр. 35 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; доп., бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 се създава нова т. 7:

„7. Българската народна банка е взела решение за установяване, че влоговете в банката са неналични, на основание чл. 20, ал. 1. т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.“

б) в ал. 2:

аа) в основния текст след думата „когато“ се добавя „не са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП) и са налице едно или повече от следните обстоятелства:“;

бб) точка 1 се отменя;

в) ал. 5 се отменя;

г) в ал. 7 след думата „лиценза“ се добавя „по ал. 1“.

2. В чл. 56 се създава ал. 5:

„(5) Включването и изключването от информационната система се извършва с акт на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.

3. В чл. 58 се правят следните изменения:

а) в ал.3 думите „който не е потребителски“ се заличават.

б) създава се ал. 5:

„(5) Този член се прилага за кредити, които не са потребителски.“.

4. В чл. 63 ал. 1, в изречение първо думите „и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка или нейни акционери“ се заличават.

5. В чл. 64 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал.1, т. 2, буква „б“ след думите „съдебно“ се добавя „или арбитражно“

б) в ал. 2 се създава изречение второ:

„Такова предоставяне на информация може да бъде извършено само когато е необходимо за целите на надзора, превенцията и реструктурирането на кредитните институции.“.

6. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова точка 7:

„7. подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 82 от Допълнителните разпоредби от ДР на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП), по които банката е страна“

б) досегашната точка 7 става точка 8.

7. Член 73г се отменя.

8. В член 103 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 се създава т. 18

„18. във връзка с изготвяне и приемане на планове за възстановяване по глава втора, раздел I от ЗВПКИИП, банка не е набелязала промени в дейността си в определения от БНБ срок или БНБ прецени, че предложените от банката промени не са подходящи за отстраняването на слабостите и пречките.

б) в ал. 2

аа) точки 21 и 23 се отменят;
бб) в т. 24 думите „при опасност от неплатежоспособност“ се заличават;
вв) В т. 25 думите „с акта за отнемането на лиценза БНБ задължително назначава квестори, ако такива не са били назначени преди издаването на този акт“ се заличават.

9. В глава единадесета, Раздел VII се отменя.

10. В чл. 115 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Българската народна банка може да постави банка под специален надзор при следните условия:

1. банката не отговаря на условията за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитните институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП);

2. банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими и БНБ е започнала процедура за произнасяне по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките;“

б) алинея 2 се отменя.

в) в ал. 3 думите „6 месеца“ се заменят с „1 месец“, а второто изречение се заличава.

г) създава се ал. 4:

“(4) В случаите на чл. 107, 109, 110 и чл. 115-121 разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат по отношение на банка-публично дружество.”

11. В чл. 116, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. прекратява правомощията на членовете на управителния съвет, надзорния съвет или съвета на директорите и назначава на тяхно място минимум двама временни управители при условията и по реда на чл. 46 от ЗВПКИИП.“

12. В чл. 118 се правят следните изменения:

а) Алинеи 1, 2 и 3 се отменят.

б) В ал. 4 думата „квесторът“ се заменя с думите „временният управител“.

13. В чл. 120 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите „Квесторите при специален надзор имат правомощията по раздел VII“ се заменят с думите „Временният управител при специален надзор има правомощията по чл. 46 от ЗВПКИИП“

б) в ал. 2 думата „Квесторите“ се заменя с „Временните управители“

14. В чл. 121 думата „едномесечен“ се заменя с „10-дневен“ и думата „квесторите“ се заменя с „временните управители“.

15. Член 121а се отменя.

16. В чл. 125, ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал.1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“ взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност“

17. В чл. 127, ал. 5 след думите „на банката“ се добавят „както и нейните временни или извънредни управители“.

18. В чл. 130, ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако предложението по ал.1 е основателно, Управителният съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“ взема решение, с което установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност и за отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност“

19. В чл. 133 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 накрая думите „и други подобни мерки“ се заличават, поставя се точка и запетая и се добавя „тези мерки включват прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по ЗВПКИИП или по съответно приложимо законодателство на друга държава членка“;

б) създава се ал. 4:

„(4) мерките по ал. 1 са прилаганите от БНБ и компетентните органи на друга държава членка в качеството им на надзорни органи и органи за реструктуриране.“

20. В чл. 145 се правят следните изменения и допълнения:

а) в т. 1 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“;

б) в т. 2 накрая се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка“;

в) в т. 3 накрая се добавя „при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от ЗВПКИИП или аналогични разпоредби на законодателство на държава членка.“.

21. В чл. 148 думите „или други инструменти“ се заменят с „инструменти по

смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“.

22. В чл. 151, ал. 4 се изменя така:

„ (4) В съдебните производство по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списък, утвърден от председателя на ВАС. Българската народна банка предоставя на председателя на ВАС информация относно специализираните одиторски предприятия, които са проверявали годишните финансови отчети на банка или клон на банка от трета държава по реда на чл. 80 и 82 през последните пет години. Тези предприятия предоставят на председателя на ВАС списък с най-малко двама дипломирани експерт счетоводители, които са участвали в посочените дейности. Председателят на ВАС одобрява списък с вещите лица, който се актуализира най-малко на всеки пет години.“

23. Параграф 2, ал. 2 от допълнителните разпоредби се отменя.

§ 10. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; доп., бр. 67 от 2003 г.; изм., бр. 36 от 2004 г.; доп., бр. 31 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2014 г., бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 2, изречение второ думите „издадена заповедта на управителя“ се заменят с „издадено решение на Управителния съвет на БНБ.“.
2. В чл. 11, ал. 3 думите „назначените от Централната банка квестори“ се заменят с „лицата, упълномощени да управляват и представляват банката или от или временните и извънредни управители, назначени от Централната банка по реда предвиден в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, или от назначените по реда на чл. 12, ал. 1, т. 2 временни синдици, или от упълномощени от тях лица“.
3. В чл. 12 се правят следните изменения:
 - а) в ал. 1, т. 2 думите „когато квесторите са назначени от Централната банка преди решението за отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност“ се заличават;
 - б) в ал. 6 думата „квесторите“ се заменя с „Управителния съвет и Надзорния

съвет, съответно Съвета на директорите на банката или назначените от Централната банка временни и извънредни управители“.

4. В чл. 13, ал. 4 думите „и на квесторите“ се заменят с „на лицата, упълномощени да управляват и представляват банка, съответно на временните синдици“.

5. В чл. 16, ал. 1, изречение трето думата „квесторите“ се заменя с „лицата, упълномощени да управляват и представляват банката, включително временните управители и извънредните управители, назначени от Централната банка по реда предвиден в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

6. В чл. 18, ал. 2 думата „квестори“ се заменя с „временните и извънредни управители по реда предвиден в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИПИП)“.

7. В чл. 19, ал. 1 думата „квесторите“ се заменя с „временните синдици или временни или извънредни управители“.

8. В чл. 25, ал. 5 се отменя.

9. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 и 2 думата „квесторите“ се заменя с „временните синдици“.

б) създава се ал. 5:

„(5) В случаите, когато не са назначени временни синдици, действията по този член се извършват от синдиците след встъпването им в длъжност.“

10. В чл. 50 се правят следните изменения:

а) в ал. 2 думата „квесторите“ се заменя с „лицата, упълномощени да управляват и представляват банката до откриването на производството по несъстоятелност“;

б) в ал. 3 думите „Квесторите на банката и членовете на управителния и на контролния орган на банката, действал при отнемане на лицензията за извършване на банкова дейност,“ се заменят с „Лицата, упълномощени да управляват и представляват банката до откриването на производството по несъстоятелност“.

11. В чл. 94, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) в т. 3 след думите „разноски по несъстоятелността“ се добавят думите „както и разноски на БНБ, МФ, ФПБ и ФПИП във връзка с действия по реструктуриране по ЗВПКИИП“

б) в т. 4 думите „вземания на вложители, които не са покрити от системата за гарантиране на влоговете“ се заличават.

в) създава се нова т. 4а:

„4а. вземания на вложители, които са физически лица или микро-, малки и средни предприятия, за частта която надхвърля размера на гаранцията по ЗГВБ.“

г) създава се нова т. 4б:

„4б. вземания на други вложители, които не са покрити от системата за гарантиране на влоговете“

д) досегашната т. 4а става т. 4в.

12. В §1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

а) създава се нова т. 6:

„6. микро-, малки и средни предприятия“ са микро-, малки и средни предприятия съгласно определението във връзка с критерия за годишен оборот, посочен в член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията;

б) досегашната т. 6 става т. 7.

§ 11. (Обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; доп., бр. 49 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 54 от 1999 г.; изм., бр. 109 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г.; изм., бр. 52 и 59 от 2007 г.; доп., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г.; изм., бр. 97 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г.) се правят следните изменения:

1. Създава се нова т. 17:

„17. решения като орган за реструктуриране в случаите, предвидени в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции;“

2. Създава се т. 18:

„18. решения по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, че влогове в банка са неналични;“

3. Досегашната т. 17 става т. 19.

§ 12. В Закона за гарантиране на влоговете в банките се правят следните изменения и допълнения:

1. Навсякъде в текста на закона думите „квестор“ и „квестори“ се заменят съответно с „временен управител“ и „Временни управители“.

2. В чл. 17 се създава нова ал. 4:

„(4). Когато са използвани средства от ФГВБ по чл. 143, ал. 1 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, плащането на вноски по ал. 2 се определя така, че посоченият в ал. 1 размер да бъде достигнат за период от най-много шест години“.

§ 13. В чл. 16 от Закона за договорите за финансово обезпечение (Обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; доп., бр. 24 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г.; изм., бр. 77 от 2011 г., бр. 70 и 109 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Основният текст става ал. 1.

2. Създава се ал.; 2:

„(2) Разпоредбите на чл. 8, 10 и 11 не се прилагат по отношение на ограниченията върху изпълнението на договори за финансово обезпечение, ограниченията върху действието на договор за финансово обезпечение с предоставяне на залог, клауза за нетиране или за прихващане, приложими по силата на глава петнадесета и шестнадесета от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции (ЗВПКИИП), или ограничения, приложими по други аналогични разпоредби на закон на държава членка, чиято цел е да улесни реструктурирането на лице по чл. 3, ал. 1, т. 6 и 15, което е субект на защита, най-малко еквивалентна на защитата по глава седемнадесета от ЗВПКИИП.“

§ 14. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, [бр. 114](#) от 1999 г.; изм., [бр. 63](#) и [92](#) от 2000 г., [бр. 28](#) от 2002 г.; изм. и доп., [бр. 61](#) от 2002 г.; изм., бр. 93 и [101](#) от 2002 г., [бр. 8](#) от 2003 г.; доп., [бр. 31](#) от 2003 г.; изм., [бр. 67](#) от 2003 г.; доп., [бр. 71](#) от 2003 г.; изм., [бр. 37](#) от 2004 г.; доп., [бр. 19](#) и [31](#) от 2005 г.; изм. и доп., [бр. 39](#) от 2005 г.; изм., [бр. 103](#) и [105](#) от 2005 г., [бр. 30](#) и [33](#) от 2006 г.; изм. и доп., [бр. 34](#) от 2006 г.; изм., [бр. 59](#), [63](#), 80 и [84](#) от 2006 г.; изм. и доп., [бр. 86](#) и [105](#) от 2006 г., [бр. 25](#) и [52](#) от 2007 г.; изм., [бр. 53](#) и [109](#) от 2007 г., [бр. 67](#) и [69](#) от 2008 г.; изм. и доп., [бр. 23](#) от 2009 г.; изм., [бр. 24](#) от 2009 г.; доп., [бр. 42](#) от 2009 г.; изм., [бр. 93](#) от 2009 г.; изм. и доп., [бр. 43](#) и [101](#) от 2010 г., [бр. 57](#) и 77 от 4.10.2011 г., бр. 21 от 2012 г.; доп., бр. 94 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„Чл. 120б. (1) Разпоредбите на чл. 115 - 116 и чл. 117 не се прилагат в случаите когато се прилагат мерки за реструктуриране или се упражняват правомощия и се използват механизми по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ЗВПКИИП).

(2) В случаите на увеличаване на капитала на публичното дружество, необходимо

за избягване на настъпването на условия за реструктуриране по ЗВПКИИП поканата за свикване на общо събрание може да бъде обявена и публикувана и в по-кратък от предвидения в чл. 115, ал. 4 срок, но не по-малък от 10 календарни дни, ако общото събрание вземе решение за свикване с мнозинство от 2/3 от представения капитал или измени разпоредбите на устава относно свикването на общото събрание и при условие че се приложени мерки по чл. 44 и 46 от ЗВПКИИП.”

2. В чл. 148з се правят следните изменения и допълнения:

а) основният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Задължението за регистриране на търгово предложение не възниква при прилагане на мерки за реструктуриране или упражняване на правомощия и използване на механизми по ЗВПКИИП.“

§15. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 24 от 2009 г.; изм., бр. 93 и 95 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г.; изм., бр. 38 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 103 от 2012 г.; доп., бр. 70 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 22 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 122:

а) в ал. 1 т. 2 се отменя;

б) алинея 2 се отменя.

В чл. 124, ал. 3 изречение второ се заличава.

Приложение № 1 към чл. 6, ал. 6

Съдържание на плана за възстановяване

1. Обобщение на основните елементи на плана и на цялостния потенциал на институцията за възстановяване;
2. Обобщение на същественият промени в институцията след последният представен пред БНБ, съответно пред Комисията план за възстановяване;
3. План за връзки с обществеността и оповестяване на информация, в който се описват начините, по които институцията възнамерява да се справи с евентуалните отрицателни реакции на пазара;

4. Набор от действия, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане или възстановяване на жизнеспособността и финансовото състояние на институцията;
5. Прогнозен график за изпълнение на всеки съществен елемент от плана;
6. Подробно описание на евентуалните съществени пречки пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиентите и контрагентите;
7. Установяване на критичните функции;
8. Подробно описание на процесите за определяне на стойността на основните стопански дейности, операциите и активите на институцията и на възможността за тяхната продажба;
9. Подробно описание на това как планирането на възстановяването съответства на структурата за корпоративно управление на институцията, както и политиките и процедурите относно одобрението на плана за възстановяване, и посочване на лицата в организацията, отговарящи за изготвянето и прилагането на плана;
10. Правила и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на институцията;
11. Правила и мерки, осигуряващи на институцията подходящ достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително източници на ликвидност; оценка на наличните активи, които могат да бъдат използвани за обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между лицата и стопанските дейности в групата, за осигуряване на непрекъсваемост на операциите и изпълнение на задълженията при настъпване на падежа им;
12. Правила и мерки за намаляване на риска и нивото на ливъридж;
13. Правила и мерки за реструктуриране на задълженията;
14. Правила и мерки за реорганизация на стопанските дейности;
15. Правила и мерки, осигуряващи непрекъснат достъп до финансовите пазари;
16. Правила и мерки, осигуряващи непрекъсваемост на оперативните процеси в институцията, включително достъп до инфраструктури на финансовите пазари и информационни услуги;
17. Подготвителни мерки за улесняване на продажбата на активи или стопански дейности в срокове, позволяващи бързо възстановяване на финансовата стабилност;
18. Други действия или стратегии на ръководството за възстановяване на финансовата стабилност и очакваните финансови последици;

19. Подготвителни мерки, които институцията е или планира да предприеме за улесняване на изпълнението на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на институцията;
20. Рамка от показатели, в която са посочени ситуацияите, в които могат да бъдат предприети съответните посочени в плана действия.

Приложение № 2 към чл. 14, ал. 11 и 12

Съдържание на плана за реструктуриране

1. Обобщение на основните елементи от плана;
2. Обобщение на съществените промени, настъпили в институцията след датата на последното предоставяне на информация във връзка с реструктурирането;
3. Обосновка на възприетия подход за правно-организационно и функционално обособяване на критичните функции и основните стопански дейности от останалите функции на институцията, така че при необходимост да се осигури тяхната непрекъснатост при настъпване на някое от условията по чл. 51, ал. 3;
4. Оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана;
5. Подробно описание на оценката на възможността за реструктуриране, извършена в съответствие с чл. 14, ал. 4 и чл. 26;
6. Описание на всички мерки, изисквани съгласно чл. 29, за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, набелязани в резултат на извършената оценка съгласно чл. 26;
7. Описание на подхода за оценка на стойността и възможностите за пазарна реализация на критичните функции, основните стопански дейности и активи на институцията;
8. Подробно описание на мерките, чрез които се гарантира, че изискваната съгласно чл. 16 информация е актуална и по всяко време е на разположение на БНБ, съответно на Комисията;
9. Обосновка на възможностите за финансиране на вариантите за реструктуриране при недопускане на нито едно от средствата, посочени в чл. 14, ал. 6;
10. Подробно описание на различни стратегии за реструктуриране, които могат да се приложат в зависимост от различните възможни сценарии и приложимите срокове;
11. Описание на съществена обвързаност между функции и звена както вътре в институцията, така и обвързаност с външни системи и пазари;

12. Описание на възможностите за запазване на достъпа до услуги по разплащане и клиринг или до друга важна инфраструктура, както и оценка на възможността за прехвърляне на позиции на клиенти;
13. Анализ на въздействието на плана върху трудовите правоотношения със служителите на институцията, включително оценка на всички свързани разходи;
14. План за връзки със средствата за масова комуникация и обществеността;
15. Минималното изискване за собствен капитал и за приемливи задължения съгласно чл. 69, ал. 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо;
16. Минималното изискване за собствен капитал и финансови инструменти за договорно споделяне на загуби съгласно чл. 70, ал. 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо;
17. Описание на най-важните операции и системи за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията;
18. Когато е приложимо, становище на институцията във връзка с плана за реструктуриране.

Приложение № 3 към чл. 16, ал. 1, т. 2

Минимална информация, която органа за реструктуриране изисква от институциите на индивидуално ниво и на ниво група, необходима за изготвянето и актуализирането на плановете за реструктуриране

1. подробно описание на организационната структура на институцията, включително списък на всички юридически лица от групата;
2. посочване на акционерите, притежаваните от тях акции и правата на глас по тях, изразени в абсолютно и процентно съотношение във всяко юридическо лице;
3. местоположението, юрисдикцията, под която е учредено, лицензите и основните ръководители за всяко юридическо лице от групата;
4. схема на критичните операции и основните стопански дейности на институцията, включително всички съществени активи, участия и задължения, свързани с операциите и дейностите, с посочване на съответните юридически лица от групата;
5. подробно описание на задълженията на институцията и на юридическите лица от групата, най-малко по вид и сума на краткосрочния и дългосрочния дълг, обезпечените, необезпечените и подчинените задължения;
6. подробни данни за приемливите задължения на институцията;

7. описание на процесите за определяне в чия полза институцията е предоставила обезпечение, лицето, което съхранява обезпечението, и юрисдикцията, под която то се намира;
8. описание на задбалансовите позиции на институцията и юридическите лица от групата, включително съответствието им с критичните операции и основните стопански дейности;
9. съществено хеджиране на институцията, включително засегнатите юридически лица по т. 1;
10. определяне на основните или най-важните контрагенти на институцията, както и анализ на въздействието на неизпълнение на задължения от тяхна страна върху финансовото състояние на институцията;
11. системите, които институцията използва за извършването на съществени по брой или стойност търговски операции, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;
12. платежните и клиринговите системи и системите за сетълмент, в които институцията членува пряко или непряко, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;
13. подробен списък и описание на основните управленски информационни системи, включително тези за управление на риска, за счетоводна, финансова и надзорна отчетност, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;
14. посочване на отговорните лица за системите по т. 13, съответните споразумения за ниво на обслужване и софтуерните системи или лицензии, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;
15. схема на юридическите лица по т. 1 и взаимовръзките и взаимозависимостите между тях, в т.ч.:
 - а) общи или споделени помещения, служители и системи;
 - б) договорености за предоставяне на капитал, финансиране или ликвидност;
 - в) съществуващи или условни кредитни експозиции;
 - г) споразумения за взаимни гаранции, споразумения за кръстосано използване на обезпечения, разпоредби за кръстосано неизпълнение и споразумения за нетиране срещу институцията и свързаните с нея лица;

д) прехвърляния на риска и споразумения за огледални търговски операции; споразумения за ниво на обслужване.

16. наименование, за всяко юридическо лице по т. 1, на компетентния орган и на органа за реструктуриране;

17. члена на управителния орган, отговорен за предоставянето на информацията, необходима за изготвяне на плана за реструктуриране на институцията, както и лицата, ако са различни, отговорни за юридическите лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности;

18. описание на механизмите, внедрени от институцията, които осигуряват, че при необходимост от реструктуриране органа за реструктуриране ще разполага с цялата информация, която тя прецени за необходима за прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране;

19. всички споразумения, сключени от институцията и юридическите лица по т. 1 с трети лица, които могат да бъдат прекратени в резултат от решение на органа за реструктуриране да приложи инструмент за реструктуриране, с посочване дали последиците от прекратяването могат да засегнат прилагането на инструмента за реструктуриране;

20. описание на евентуални източници на ликвидност за подпомагане на реструктурирането;

21. информация за тежести върху активите, ликвидните активи, задбалансовите дейности, стратегиите за хеджиране и счетоводните практики.

Приложение № 4 към чл. 26, ал. 5 и чл. 27, ал. 6

Въпроси, които органа за реструктуриране разглежда при оценката на възможността за реструктуриране на институция или група

1. степента, в която институцията може да разпредели стопанските дейности и критичните операции по съответните юридически лица;

2. степента, в която правната и корпоративната структура съответства на основните стопански дейности и критичните операции;

3. степента на наличност на ефективни механизми за осигуряване на ключов персонал, инфраструктура, финансиране, ликвидност и капитал за подкрепа и поддържане на основните стопански дейности и критични операции;

4. степента, в която споразуменията за ниво на обслужване, които институцията ползва, са ефективно приложими при реструктуриране;
5. степента, в която структурата за управление на институцията улеснява управлението и прилагането на вътрешните ѝ правила по отношение на споразуменията за ниво на обслужване;
6. степента, в която институцията разполага с процедура за прехвърляне към трети лица на услугите, предоставяни по споразумения за ниво на обслужване, в случай на обособяване на критични функции или основни стопански дейности в ново юридическо лице;
7. степента, в която съществуват планове за извънредни обстоятелства и мерки за осигуряване на непрекъсваемост на достъпа до платежни системи и системи за сетълмент;
8. доколко са подходящи управленските информационни системи за осигуряване на възможността органът за реструктуриране да получи при необходимост точна и пълна информация относно основните стопански дейности и критичните операции с цел улесняване на бързия процес на вземане на решения;
9. капацитета на управленските информационни системи да предоставят по всяко време информацията от съществено значение за ефективното реструктуриране на институцията, включително при бързо променящи се условия;
10. степента, в която институцията е тествала своите управленски информационни системи в условията на стресови сценарии, зададени от БНБ, съответно от Комисията;
11. степента, в която институцията може да осигури непрекъсваемост на своите управленски информационни системи както по отношение на самата себе си, така и по отношение на нова банка, в случаите когато в нея са обособени критичните операции и основните стопански дейности;
12. степента, в която банката разполага с подходящи процеси за осигуряване, че на БНБ и на другите органи за реструктуриране ще бъде предоставена информацията, необходима за определяне на вложителите и сумите, гарантирани от ФГВБ или от схема за гарантиране на депозитите от държава членка;
13. когато групата използва вътрешногрупови гаранции или огледални транзакции, степента, в която тези гаранции или транзакции се сключват при пазарни условия, и доколко са надеждни системите за управление на риска по отношение на тези гаранции;

14. степента, в която използването на гаранциите и транзакциите по т. 13 увеличава риска от разпространение на проблемите в цялата група;
15. степента, в която правната структура на групата възпрепятства прилагането на инструментите за реструктуриране поради броя на юридическите лица, сложността на структурата на групата или трудността стопанските дейности да бъдат отнесени към определените лица от групата;
16. размерът и вида на приемливите задължения на институцията;
17. когато оценката засяга холдинг със смесена дейност, степента, в която реструктурирането на институциите и финансовите институции от групата може да има отрицателно въздействие върху нефинансовата част от групата;
18. наличието и сигурността на споразуменията за ниво на обслужване;
19. дали органите на съответната трета държава разполагат с инструменти за реструктуриране, необходими за подпомагане на действията по реструктуриране на БНБ и другите органи за реструктуриране от Съюза, и обхвата на координираните действия между БНБ, както и органите от Съюза, и на третата държава;
20. степента, в която е възможно да се използват инструментите за реструктуриране по начин, който отговаря на целите на реструктурирането, като се вземат предвид наличните инструменти и структурата на институцията;
21. степента, в която структурата на групата позволява на БНБ, съответно на Комисията и другите органи за реструктуриране да реструктурират цялата група или едно или повече от нейните лица, без да се предизвикват значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, върху доверието на пазара или икономиката, както и с цел постигане на оптимална стойност на групата като цяло;
22. механизмите и средствата, чрез които може да се улесни реструктурирането, ако групата включва дъщерни предприятия, установени в различни юрисдикции;
23. надеждността на използването на инструментите за реструктуриране по начин, който постига целите на реструктурирането, като се отчита възможното им въздействие върху кредиторите, контрагентите, клиентите и служителите и възможните действия, които могат да предприемат органи от трети държави;
24. степента, в която въздействието на реструктуриране на институцията върху финансовата система и доверието към финансовите пазари може да бъде адекватно оценено;

25. степента, в която реструктуриране на институцията може да окаже значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, доверието на пазара и икономиката;

26. степента, в която разпространението на проблемите към други банки или към финансовите пазари може да се ограничи чрез прилагането на инструменти и правомощия за реструктуриране;

27. степента, в която реструктуриране на институцията може да доведе до съществени последици за платежните системи и системите за сетълмент.

Когато се оценява възможността за реструктуриране на група, позоваванията към банка в това приложение се считат за включващи всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 - 5 в рамките на групата.